

รายงานภาวะเศรษฐกิจ SMEs
ประจำไตรมาสที่ 3/2568
และแนวโน้มเศรษฐกิจ

สารบัญ

บทที่ 1 ภาพรวมเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย ไตรมาสที่ 3/2568	03
บทที่ 2 GDP SME และการประมาณการเศรษฐกิจ ไตรมาสที่ 3/2568	10
บทที่ 3 การวิเคราะห์เครื่องชี้วัดสถานการณ์ และดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ไตรมาสที่ 3/2568	16
บทที่ 4 สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศของ SME ไตรมาสที่ 3 และ 9 เดือนแรกของปี 2568	24
บทที่ 5 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ไตรมาสที่ 3/2568 และแนวโน้มไตรมาสที่ 4/2568	43
บทที่ 6 โอกาสและความท้าทายของ SME ไทยในปัจจุบัน	47

01

ภาพรวมเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 3/2568

สถานการณ์เศรษฐกิจโลก

(Real GDP, annual percent change)	Projections		
	2024	2025	2026
World Output	3.3	3.2	3.1
Advanced Economies	1.8	1.6	1.6
United States	2.8	2.0	2.1
Euro Area	0.9	1.2	1.1
Germany	-0.5	0.2	0.9
France	1.1	0.7	0.9
Italy	0.7	0.5	0.8
Spain	3.5	2.9	2.0
Japan	0.1	1.1	0.6
United Kingdom	1.1	1.3	1.3
Canada	1.6	1.2	1.5
Other Advanced Economies	2.3	1.8	2.0
Emerging Market and Developing Economies	4.3	4.2	4.0
Emerging and Developing Asia	5.3	5.2	4.7
China	5.0	4.8	4.2
India	6.5	6.6	6.2
Emerging and Developing Europe	3.5	1.8	2.2
Russia	4.3	0.6	1.0
Latin America and the Caribbean	2.4	2.4	2.3
Brazil	3.4	2.4	1.9
Mexico	1.4	1.0	1.5
Middle East and Central Asia	2.6	3.5	3.8
Saudi Arabia	2.0	4.0	4.0
Sub-Saharan Africa	4.1	4.1	4.4
Nigeria	4.1	3.9	4.2
South Africa	0.5	1.1	1.2
Memorandum			
Emerging Market and Middle Income Economies	4.3	4.1	3.9
Low-Income Developing Countries	4.2	4.4	5.0

ที่มา : International Monetary Fund, Nov 2025

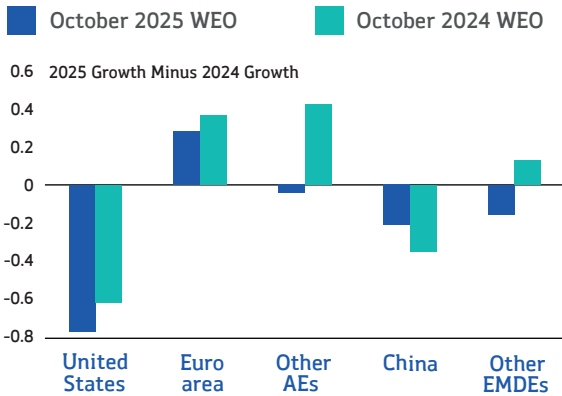
สถานการณ์เศรษฐกิจโลก (ตุลาคม 2568) จากการวิเคราะห์ของ IMF คาดการณ์ว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจโลกจะชะลอตัวจาก 3.3% ในปี 2567 เหลือ 3.2% ในปี 2568 และ 3.1% ในปี 2569 โดยเศรษฐกิจกลุ่มประเทศ Advanced Economies ขยายตัวร้อยละ 1.6 จากการขยายตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ ร้อยละ 2.0 สหราชอาณาจักร ร้อยละ 1.3 แคนาดา ร้อยละ 1.2 และกลุ่มประเทศยุโรป ร้อยละ 1.2 ส่วนในกลุ่มประเทศ Emerging Market and Developing Economies ยังคงขยายตัวได้ ร้อยละ 4.2 โดยประเทศอินเดียและจีนขยายตัวได้ ร้อยละ 6.6 และ 4.8 ตามลำดับ ส่วนประมาณการในปี 2569 ทั้งปี จะขยายตัวได้ร้อยละ 3.1 โดยกลุ่ม Advanced Economies จะขยายตัวได้ร้อยละ 1.6 และ กลุ่ม Emerging Market and Developing Economies คาดขยายตัวได้ร้อยละ 4.0

ประเด็นสำคัญที่ต้องติดตาม

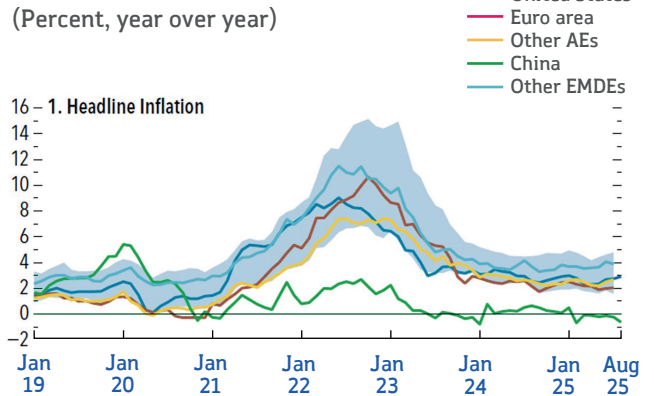
- ความไม่แน่นอนของนโยบายและการค้าโลก
- อุปทานแรงงานและแรงกดดันเงินเฟ้อจากการจำกัดการย้ายถิ่นฐาน
- แนวโน้มเงินเฟ้อและทิศทางนโยบายการเงินโลก รวมถึงการกดดันต่อความเป็นอิสระของธนาคารกลาง
- ความผันผวนของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่สูงขึ้นจากวิกฤติสภาพภูมิอากาศหรือความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ในภูมิภาคต่าง ๆ

อัตราเงินเฟ้อ

Evolution of 2025 Growth Forecasts

Global Inflation Trend

ที่มา : Haver Analytics; and IMF, Nov 2025

เงินเฟ้อทั่วโลกช่วงเดือนตุลาคม 2568 จากรายงานของ IMF พบว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วโลกจะชะลอตัวลง โดยคาดว่าจะลดลงอยู่ที่ร้อยละ 4.2 ในปี 2568 และร้อยละ 3.7 ในปี 2569 ซึ่งการคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อของโลกในปี 2568 และ 2569 ซึ่งเป็นผลมาจากนโยบายที่เข้มงวด อย่างไรก็ตาม สถานะเงินเฟ้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วอย่างสหรัฐฯ ถูกปรับเพิ่มการคาดการณ์เงินเฟ้อสูงกว่าเป้าหมายเนื่องจากการขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ทำให้ต้นทุนสินค้าเพิ่มขึ้นส่งผลต่อราคาสินค้าที่ปรับตัวสูงขึ้นตามไปด้วย ในขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียหลายแห่งกลับมีการปรับลดการคาดการณ์เงินเฟ้อลงโดยมีปัจจัยสำคัญมาจากราคาอาหาร รวมถึงราคาพลังงานที่ลดลง

สถานการณ์ราคาน้ำมันดิบ

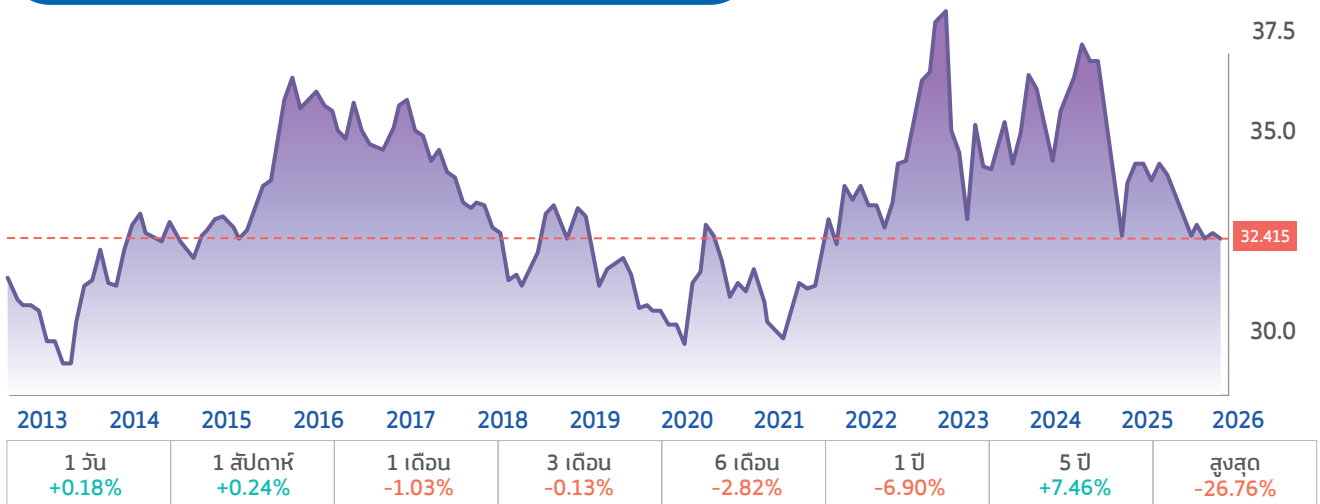
สัญญาซื้อขายล่วงหน้าน้ำมันดิบ WTI ↓ 59.60 -0.35 (-0.58%)

ที่มา : <https://th.investing.com/commodities/crude-oil>, Nov 2025

สถานการณ์น้ำมันดิบ WTI ณ 17 พฤศจิกายน 2568 (เวลา 16.30 น.) อยู่ที่ระดับราคา 59.60 ดอลลาร์/บาร์เรล แนวโน้มราคาน้ำมันดิบปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องจากสถานการณ์ท่าเรือของรัสเซียกลับมาดำเนินการได้อีกครั้งหลังเหตุโจมตีของยูเครนที่เคยสร้างความเสียหายและกระทบอุปทานในระยะสั้น แม้สถานการณ์เริ่มคลี่คลายแต่ตลาดยังคงเผชิญความไม่แน่นอนจากมาตรการคว่ำบาตรตะวันตกและปัจจัยภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจเพิ่มความผันผวนของราคาน้ำมันในอนาคต

อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ สรอ.

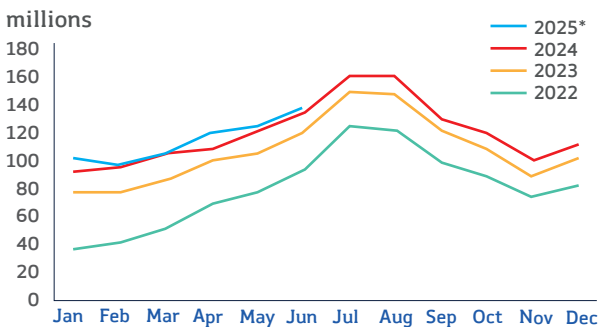

ที่มา : <https://th.investing.com/currencies/usd-thb>, Nov 2025

อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ สรอ. ณ วันที่ 17 พฤศจิกายน 2568 (เวลา 16.00 น) อยู่ที่ระดับ 32.41 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้น 0.17% จากค่าเงินที่ปิดตลาดวานนี้ โดยประมาณกรอบการเคลื่อนไหวอยู่ที่ 32.40 – 32.47 บาทต่อดอลลาร์ โดยภาพรวมเงินบาทอ่อนค่าลงเล็กน้อยยังคงแกว่งตัวอยู่ในกรอบ ตามแรงกดดันจากการที่ตลาดลดความหวังต่อการลดดอกเบี้ยของเฟด ดอลลาร์เองยังคงผันผวนตามเงินเยนและความเสี่ยงในตลาดสหรัฐฯ ส่วนแนวโน้มชัดเจนช่วงปลายปีถึงต้นปีหน้าคาดว่าเฟดมีแนวโน้มลดดอกเบี้ยจากการชะลอตัวของตลาดแรงงาน รวมถึงแรงหนุนจากฤดูกาลท่องเที่ยวจะเป็นปัจจัยช่วยผลักดันให้เงินบาทมีโอกาสกลับมาแข็งค่ามากขึ้น

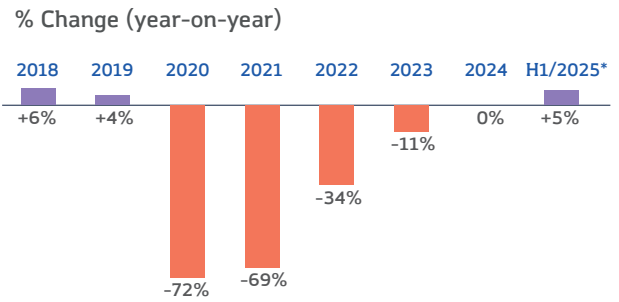
สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก

International tourist arrivals (world)

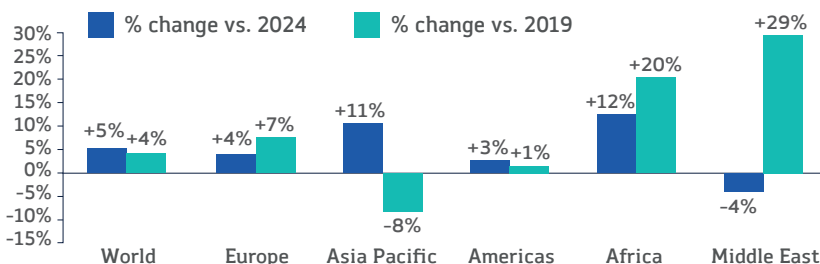
*Provisional data (Data as of September 2025)

International tourist arrivals

*H1/2025: first half of 2025 (provisional data) *Percentage change for 2021 through 2004 is compared to 2019.

International tourist arrivals, January-June 2025 (% change)

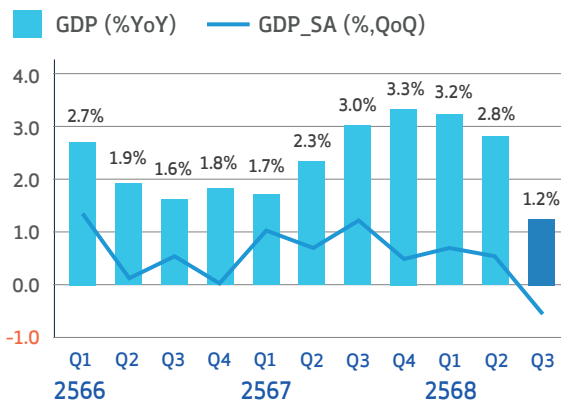
ที่มา : <https://www.untourism.int/un-tourism-world-tourism-barometer-data>, Nov 2025

สถานการณ์ท่องเที่ยวโลกในช่วงหกเดือนแรกของปี 2568 จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (ผู้เข้าพักค้างคืน) ขยายตัวร้อยละ 5 เมื่อเทียบกับปี 2567 หรือขยายตัวร้อยละ 4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2562 (ก่อนโควิด-19) โดยมีนักท่องเที่ยวเกือบ 690 ล้านคน เดินทางระหว่างประเทศช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 ซึ่งมากกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าประมาณ 33 ล้านคน สะท้อนถึงการท่องเที่ยวระหว่างประเทศฟื้นตัวเต็มที่ โดยกลุ่มประเทศที่มีการฟื้นตัวสูงกว่าช่วงโควิด-19 อันดับหนึ่ง คือ กลุ่มประเทศ Middle East ขยายตัวร้อยละ 29.0 รองลงมาคือ กลุ่มประเทศ Africa ขยายตัวร้อยละ 20.0 กลุ่มประเทศ Europe ขยายตัวร้อยละ 7.0 และกลุ่มประเทศ Americas ขยายตัวร้อยละ 1.0 ส่วน Asia and the Pacific ยังคงฟื้นตัวช้ากว่ากลุ่มประเทศอื่นเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19 (2562)

สถานการณ์เศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 3/2568

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2568 - 2569

YoY (%)	2568				ประมาณการ	
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	2568	2569
GDP (CVM)	2.5	3.2	2.8	1.2	2.0	1.2 - 2.2
การลงทุนรวม ¹	0.0	4.7	5.8	1.1	3.3	1.4
ภาคเอกชน	-1.6	-0.9	4.1	4.2	2.0	0.9
ภาครัฐ	4.8	26.3	10.1	-5.3	6.8	2.9
การบริโภคภาคเอกชน	4.4	2.5	2.6	2.6	2.8	2.1
การอุปโภคบริโภค	2.5	3.4	2.2	-3.9	0.3	1.2
มูลค่าการส่งออกสินค้า ²	5.9	14.9	15.0	11.5	11.2	-0.3
ปริมาณ ²	4.4	14.0	14.5	10.9	10.7	-1.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า ²	5.5	7.1	16.8	12.2	10.4	0.7
ปริมาณ ²	4.8	3.6	15.2	8.9	7.6	-0.3
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	2.2	8.0	0.6	1.9	2.8	2.4
เงินเฟ้อ	0.4	1.1	-0.3	-0.7	-0.2	0.0 - 1.0

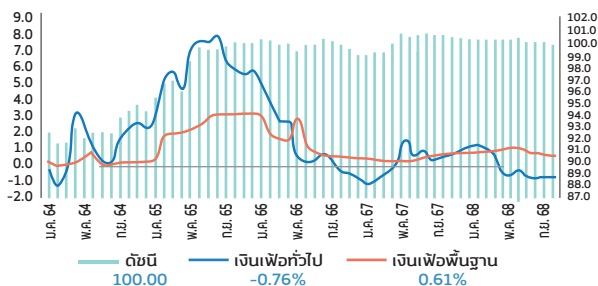
หมายเหตุ : 1. การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น
2. ฐานข้อมูลการชำระหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, พฤศจิกายน 2568

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 3/2568 ขยายตัวร้อยละ 1.2 (%YoY) ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 2.8 และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว (%QoQ_SA) เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 3/2568 ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ร้อยละ 0.6 รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.4 โดยประมาณการเศรษฐกิจในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0 และ ปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวได้ในช่วงร้อยละ 1.2 - 2.2 (ค่ากลางประมาณการ ร้อยละ 1.7) โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน แรงขับเคลื่อนจากการใช้จ่ายภาครัฐบาล รวมถึงการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ไทยยังคงเผชิญกับความเสี่ยงในด้านมาตรการปรับขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลก รวมถึงระดับหนี้สินภาคเอกชนที่ยังคงอยู่ในระดับสูงซึ่งเป็นข้อจำกัดของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศ

อัตราเงินเฟ้อประเทศไทย

สถิติอัตราเงินเฟ้อ

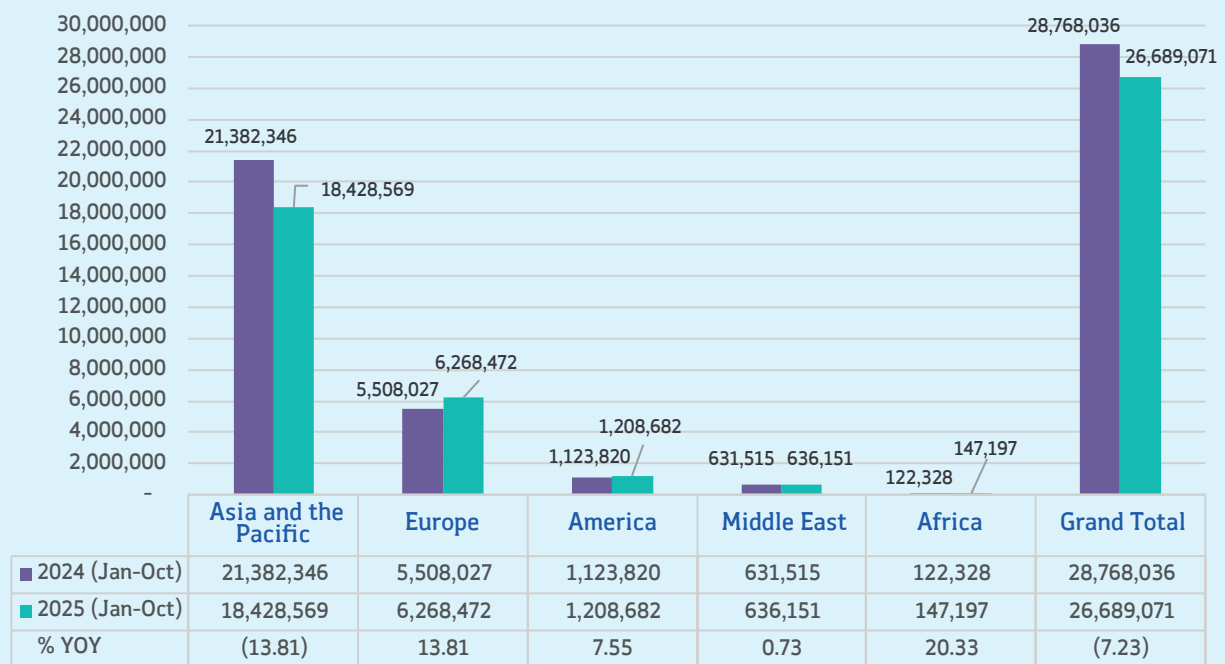
ที่มา : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.), พฤศจิกายน 2568

ดัชนีราคาผู้บริโภคเดือนตุลาคม 2568 เท่ากับ 100.15 (ปีฐาน 2566 = 100)

เมื่อเทียบกับ	การเปลี่ยนแปลง	ร้อยละ
1. เดือนตุลาคม 2567 (YOY)	ลดลง	0.76
2. เดือนกันยายน 2568 (MoM)	ลดลง	0.11
3. เฉลี่ย 10 เดือน (ม.ค. - ต.ค.) ปี 2568 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (AOA)	ลดลง	0.09

ดัชนีราคาผู้บริโภคของไทยเดือนตุลาคม 2568 เท่ากับ 100.00 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ 0.76 โดยมีปัจจัยจากมาตรการลดภาระค่าครองชีพให้กับประชาชนของภาครัฐ และสถานการณ์ด้านพลังงานในตลาดโลก ส่งผลให้ราคาสินค้าในกลุ่มพลังงานลดลง รวมถึงการลดลงของสินค้าในกลุ่มเนื้อสัตว์ กลุ่มไข่ และผลิตภัณฑ์จากนม กลุ่มผักสดและผลไม้สด จากปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้น ดัชนีราคาผู้บริโภคในเดือนตุลาคม 2568 เทียบกับเดือนก่อนหน้าลดลงร้อยละ 0.11 ตามการลดลงของกลุ่มเชื้อเพลิงเป็นหลัก และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ลดลงร้อยละ 0.09

สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวไทยปี 2567 และปี 2568 (มกราคม – ตุลาคม)

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, พฤศจิกายน 2568
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสะสมในปี 2568 (มกราคม – ตุลาคม) มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 26,689,071 คน หดตัวจากช่วงเดียวกันของปี 2567 ร้อยละ 7.23 โดยเป็นผลมาจากการหดตัวของนักท่องเที่ยวในกลุ่ม Asia and the Pacific หดตัวร้อยละ 13.81 ซึ่งเป็นตลาดหลักของไทย ขณะที่กลุ่มประเทศที่มีการขยายตัว ได้แก่ กลุ่ม Africa ขยายตัวร้อยละ 20.33 กลุ่ม Europe ขยายตัวร้อยละ 13.81 กลุ่ม America ขยายตัวร้อยละ 7.55 และ กลุ่ม Middle East ขยายตัวร้อยละ 0.73 ตามลำดับ สะท้อนว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติของไทยกำลังเปลี่ยนไป โดยตลาดเอเชียที่เป็นตลาดหลักยังคงชะลอตัวต่อเนื่อง ขณะที่ยุโรป อเมริกา และแอฟริกา มีแนวโน้มเติบโต แต่ทั้งนี้สัดส่วนและการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวยังไม่มากพอที่จะทดแทนตลาดเอเชียได้

ในส่วนของเติบโตของนักท่องเที่ยวกลุ่ม Asia and the Pacific โดยเฉพาะ South-East Asia ประเทศที่ขยายตัวสูงเมื่อเทียบจากปีก่อนหน้า ได้แก่ ประเทศ Myanmar ร้อยละ 23.39 รองลงมา ประเทศ Philippines ขยายตัวร้อยละ 20.60 ด้านจำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ Malaysia มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดือนมกราคม – ตุลาคม 2568 มากที่สุดจำนวน 3,856,816 คน โดยนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่เดินทางระยะสั้นและกระจุกตัวในบางจังหวัดของภาคใต้ ส่วนนักท่องเที่ยวจีนที่เคยเป็นกลุ่มหลัก มีจำนวน 3,774,771 คน หดตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 33.94

ผู้เยี่ยมชมชาวไทย (สิงหาคม 2568)

จำนวนผู้เยี่ยมชมชาวไทย
16.44 ล้านคน-ครั้ง
%CH (Y-o-Y) **+5.95**

รายได้ผู้เยี่ยมชมชาวไทย
9.92 หมื่นล้านบาท
%CH (Y-o-Y) **+6.57**

*คนครั้ง หมายถึง ผู้เยี่ยมชมที่ออกเดินทางท่องเที่ยว อาจมากกว่า 1 จังหวัด ตลอดการเดินทางคิดเป็น 1 ครั้ง ของการท่องเที่ยว (กรป)
*ผู้เยี่ยมชม หมายถึง ผู้ที่เดินทางเพื่อการท่องเที่ยว และอื่น ๆ เช่น การเยี่ยมเพื่อน/ญาติ ทั้งที่พักค้างคืนและไม่พักค้างคืน โดยเป็นการพักค้าง ในสถานพักแรม บ้านญาติ/บ้านเพื่อน และอื่น ๆ

นักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทย (สิงหาคม 2568)

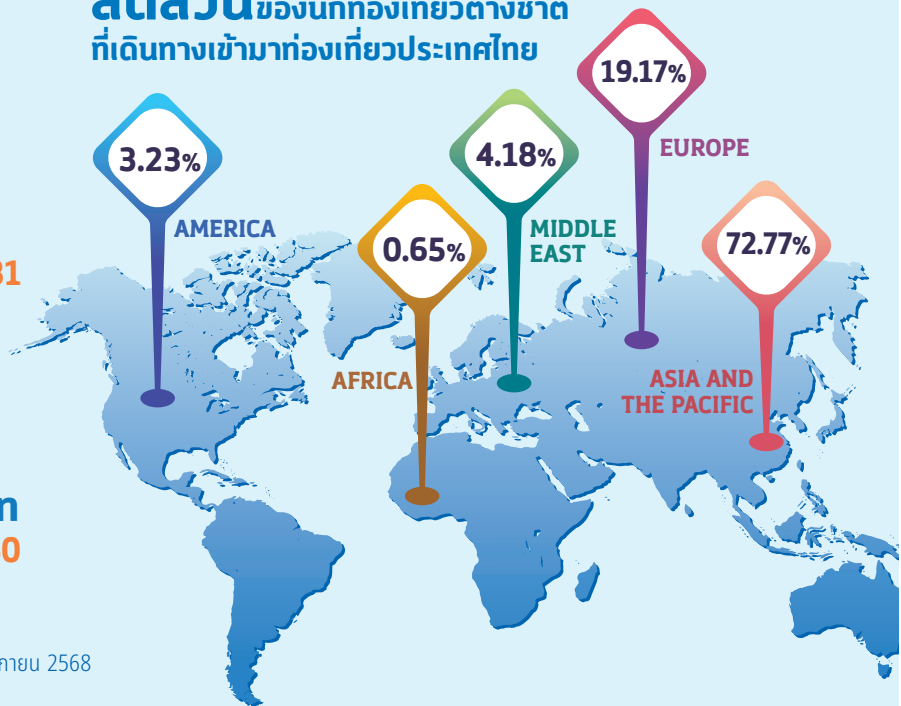
สัดส่วนของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทย

จำนวน
2.58
ล้านคน
%CH (Y-o-Y) **-12.81**

รายได้
1.19
แสนล้านบาท
%CH (Y-o-Y) **-13.40**

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, พฤศจิกายน 2568

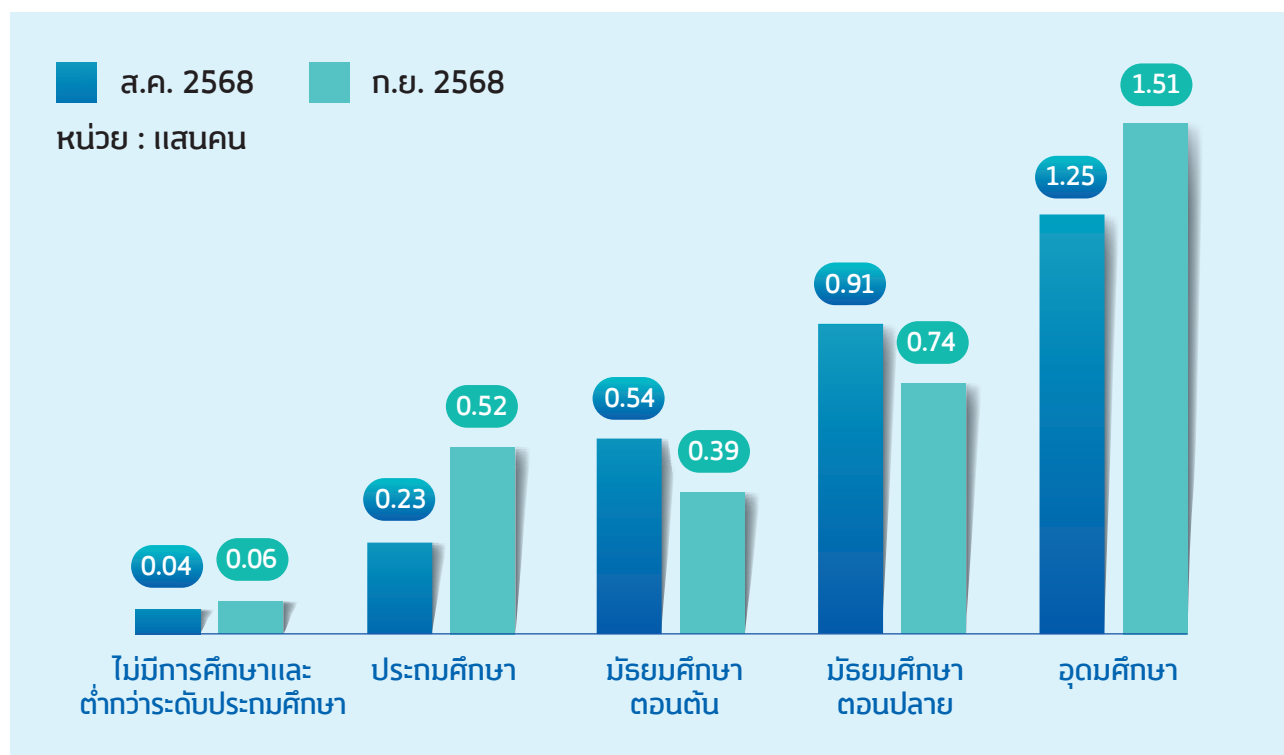
จำนวนผู้เยี่ยมชมชาวไทยเดือนสิงหาคม 2568 มีจำนวน 16.44 ล้านคน-ครั้ง ขยายตัวร้อยละ 5.95 สร้างรายได้ 9.92 หมื่นล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 6.57 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยสัดส่วนของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยเดือนสิงหาคม 2568 จำนวน 2.58 ล้านคน หดตัวร้อยละ 12.81 สร้างรายได้ 1.19 แสนล้านบาท นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่มาจาก Asia and The Pacific ร้อยละ 72.77 Europe ร้อยละ 19.17 Middle East ร้อยละ 4.18 America ร้อยละ 3.23 และ Africa ร้อยละ 0.65 ตามลำดับ

สถานการณ์ด้านแรงงาน

หน่วย : ล้านคน

สถานภาพแรงงาน	2568		
	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	59.47	59.49	59.51
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	39.92	40.23	40.45
1.1 ผู้ที่มีงานทำ	39.60	39.90	40.09
1.2 ผู้ว่างงาน	0.28	0.30	0.32
1.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	0.04	0.03	0.04
2. ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	19.55	19.26	19.06

จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, พฤศจิกายน 2568

อัตราการว่างงานในเดือนกันยายน 2568 อยู่ที่ร้อยละ 0.8 เพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้าที่ร้อยละ 0.7 จากผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 40.45 ล้านคน ซึ่งเป็นผู้ที่มีงานทำ 40.09 ล้านคน ผู้ว่างงาน 0.32 ล้านคน และผู้ที่รอฤดูกาล 0.04 ล้านคน โดยระดับการศึกษาที่สำเร็จของผู้ว่างงานในเดือนสิงหาคม 2568 พบว่ามีผู้ว่างงานสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษามากที่สุดจำนวน 1.51 แสนคน รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 0.74 แสนคน ระดับประถมศึกษา จำนวน 0.52 แสนคน และ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 0.39 แสนคน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้าพบว่าผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และประถมศึกษา มีจำนวนเพิ่มขึ้น ในขณะที่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายมีจำนวนลดลง

02

GDP SME และการประมาณการเศรษฐกิจ ไตรมาสที่ 3/2568

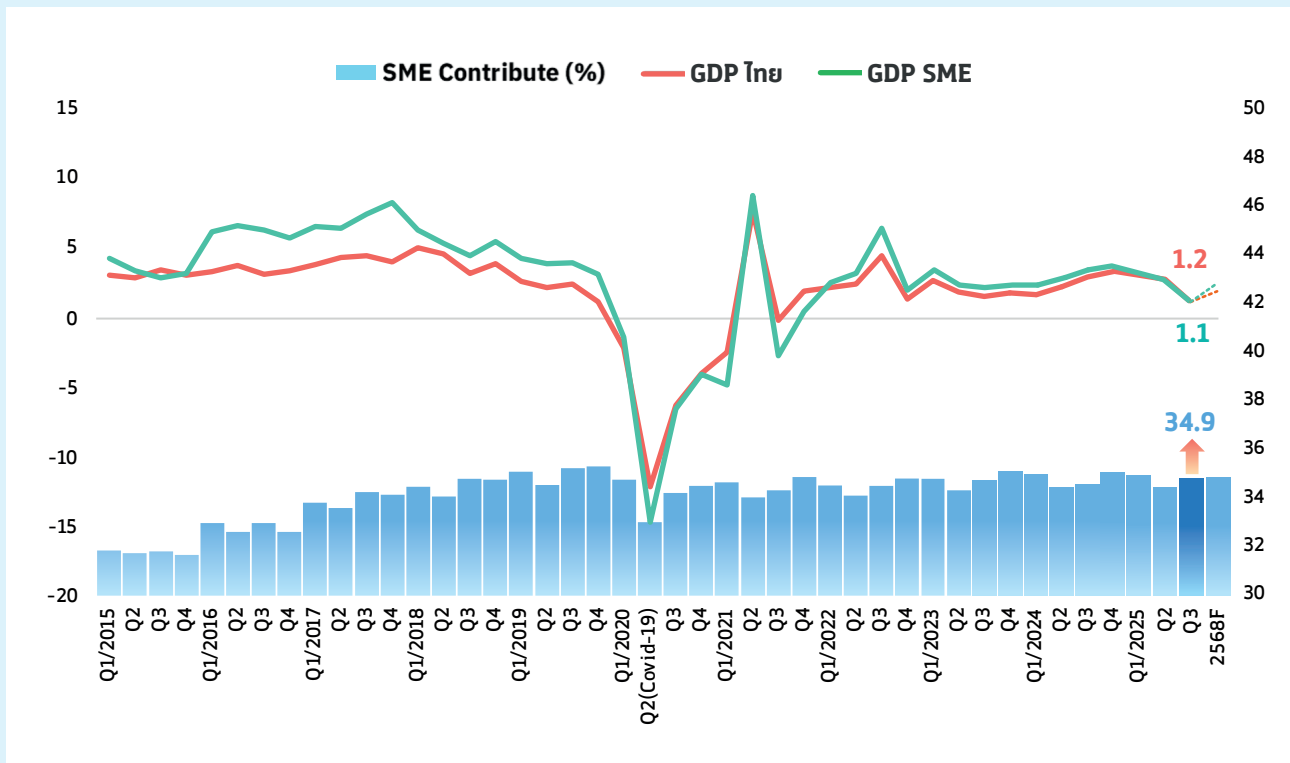
GDP SME ไตรมาสที่ 3/2568

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (GDP SME) ไตรมาสที่ 3/2568 ขยายตัว 1.1% ชะลอตัวจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัว 2.7% โดยมีมูลค่า 1,612,333 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนต่อ GDP รวมเท่ากับ 34.9% ขณะที่ GDP ไทยในไตรมาสที่สามของปีมีมูลค่า 4,619,585 ล้านบาท ขยายตัว 1.2% ชะลอตัวจากการขยายตัว 2.8% ในไตรมาสก่อน

ที่มา : สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 17 พ.ย. 68
ประมวลผล GDP SME : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

อัตราการขยายตัวของ GDP และ GDP SME ของไทย ปี 2015 - 2025 (yoy%)

ที่มา : สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 17 พ.ย. 68
ประมวลผล GDP SME : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว. ณ 25 พ.ย. 68

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ GDP SME ในไตรมาสที่ 3/2568

GDP SME ไตรมาสที่สามชะลอตัวต่อเนื่องและขยายตัวต่ำกว่า GDP รวมเป็นไตรมาสที่ 2 ติดต่อกันสะท้อนถึงการพึ่งพาเศรษฐกิจภายในประเทศค่อนข้างมาก โดยมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการชะลอตัว ดังนี้

- กำลังซื้อในประเทศยังชะลอจากภาระหนี้ครัวเรือนสูงที่กระทบกำลังซื้อของประชาชนผู้บริโภคชะลอการจับจ่ายสินค้าที่ไม่จำเป็น เช่น ร้านอาหารพรีเมียม เสื้อผ้า บริการไลฟ์สไตล์ แม้ว่าแนวโน้มสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP จะลดลงโดยเป็นการลดลงจากการชะลอการให้สินเชื่อใหม่ของสถาบันการเงิน
- การท่องเที่ยวในช่วงไตรมาสที่สามยังไม่สามารถฟื้นตัวได้ตามที่คาด โดยจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติยังคงลดลงจากการสนับสนุนให้ท่องเที่ยวภายในประเทศของจีน รวมทั้งการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศอื่นซึ่งมองว่าคุ้มค่ากว่า เช่น ญี่ปุ่น เวียดนาม เช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวจากมาเลเซีย เกาหลีใต้ ที่มีจำนวนลดลง ขณะที่นักท่องเที่ยวจากยุโรป สหรัฐอเมริกา อินเดีย และ ตะวันออกกลาง มีจำนวนเพิ่มขึ้นส่งผลให้ธุรกิจภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวยังดำเนินการได้
- แม้ว่าการบริโภคภาคเอกชนและการจับจ่ายใช้สอยของประชาชนยังขยายตัว โดยเฉพาะการซื้อสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ทั้งบนแพลตฟอร์มและโซเชียลมีเดีย แต่ประชาชนระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้น โดยรอจังหวะในช่วงที่มีโปรโมชั่นลดราคาหรือซื้อสินค้าน้อยขึ้น
- ปริมาณผลผลิตและราคาสินค้าเกษตรยังปรับตัวดีขึ้น ทำให้รายได้และการใช้จ่ายของประชาชนตามภูมิภาคขยายตัว

เมื่อพิจารณาตามขนาดธุรกิจ พบว่า GDP ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนในทุกขนาดวิสาหกิจ โดย GDP ของวิสาหกิจขนาดย่อม (Small) ขยายตัวได้มากที่สุดเท่ากับ 1.2% ขณะที่ GDP ของวิสาหกิจรายย่อย (Micro) และ GDP ของวิสาหกิจขนาดกลาง (Medium) ขยายตัวเท่ากับ 1.1%

Micro

117,288 au.
(2.5% ของ GDP รวม)

+1.1%

ชะลอตัว: ประชาชนยังคงจับจ่ายใช้สอย แต่ใช้จ่ายต่อครั้งลดลง ขณะที่รายได้จากการท่องเที่ยวชะลอตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลง

แนวโน้มในระยะต่อไป: คาดว่าจะขยายตัวเร่งขึ้นในไตรมาสถัดท้าย จากมาตรการกระตุ้นการใช้จ่าย เช่น โครงการคนละครึ่ง และมาตรการลดหย่อนภาษี รวมทั้งการใช้จ่ายในช่วงเทศกาลปลายปี

Small

670,300 au.
(14.5% ของ GDP รวม)

+1.2%

ชะลอตัว: ยังคงมีปัญหาด้านสภาพคล่องเนื่องจากมีรายได้ลดลงทั้งจากการใช้จ่ายที่ชะลอตัว และการถูกแย่งตลาดโดยสินค้าจีนที่มีทั้งราคาถูกและหลากหลาย สำหรับธุรกิจท่องเที่ยวตามเมืองรองยังไม่ฟื้นตัว เนื่องจากเป็นช่วงฤดูฝนซึ่งเป็น low season

แนวโน้มในระยะต่อไป: ขยายตัวเร่งขึ้นเล็กน้อยจากธุรกิจภาคการค้าและภาคการบริการ ที่ได้รับแรงสนับสนุนจากการเดินทางและการใช้จ่ายช่วงเทศกาลปีใหม่ ขณะที่ภาคการผลิตยังคงต้องแข่งขันกับสินค้าที่มีต้นทุนต่ำกว่า SME จำเป็นต้องเร่งปรับตัวเพื่อความอยู่รอด

Medium

825,245 au.
(17.9% ของ GDP รวม)

+1.1%

ชะลอตัว: การเริ่มชะลอตัวของมูลค่าการส่งออกจากการเร่งนำเข้าของประเทศคู่ค้าในช่วงก่อนหน้า รวมทั้งการที่ค่าเงินบาทแข็งค่าเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาค

แนวโน้มในระยะต่อไป: ชะลอตัวลงตามการส่งออก ภายหลังจากการเร่งนำเข้าของประเทศคู่ค้าเพื่อเลี้ยงภาษีตอบโต้ และอาจหดตัวในป็นหน้าจากฐานที่สูงในปี

ชะลอตัว

ชะลอตัว

ขยายตัวเร่งขึ้น

สำหรับ GDP SME ตามสาขาธุรกิจ
ส่วนใหญ่ชะลอตัวจากไตรมาสก่อน
โดยเฉพาะภาคการผลิตและภาคการบริการ
ขณะที่ภาคการค้าปลีกค้าส่งขยายตัวเร่งขึ้น

อัตราการขยายตัวของ GDP SME รายไตรมาส จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (yoy%)

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	2565				2566				2567				9M 2568			
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	
ธุรกิจการเกษตร	3.2	3.8	-1.8	3.4	6.7	1.6	1.8	-0.9	-2.8	-2.1	-1.4	1.1	6.2	5.3	1.3	4.5
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	-10.5	-10.1	-3.1	-11.0	-4.1	6.0	4.5	3.4	-1.8	-3.0	3.5	4.7	5.5	8.3	3.4	5.4
การผลิต	2.3	-0.6	6.5	-3.3	-2.0	-1.3	-2.1	-1.3	-1.6	1.3	1.0	1.7	0.5	0.3	-2.1	-0.4
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	-11.9	-11.2	-0.8	-14.5	-21.0	-16.9	-10.0	18.0	24.7	18.1	7.3	-4.7	0.5	1.5	3.2	2.0
การจัดหน้า การจัดการและบำบัดน้ำเสีย	7.0	6.5	14.8	2.4	-1.5	-1.4	-3.5	-4.3	0.5	0.9	-0.9	-1.6	-6.0	0.4	-4.7	-3.3
การก่อสร้าง	1.4	4.3	6.3	5.9	11.8	4.4	5.8	6.4	3.6	6.2	3.7	5.6	7.8	2.7	1.8	4.0
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์	3.0	3.7	3.6	3.5	4.0	3.8	3.8	4.3	4.0	3.6	3.7	4.1	4.7	5.2	4.5	4.8
การขายส่งและสถานที่เก็บสินค้า	4.3	8.0	8.6	5.7	9.6	5.0	4.1	4.3	4.2	3.7	4.1	4.6	3.9	2.6	2.7	2.4
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	4.1	6.5	3.5	-1.0	3.3	0.9	-1.5	-1.8	1.3	-0.1	1.5	3.6	5.1	0.9	1.0	1.7
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	4.0	7.9	9.0	7.9	11.7	8.8	6.7	6.3	6.4	6.0	6.6	8.5	5.8	9.3	2.0	7.7
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	-3.6	-0.4	-1.2	-2.8	1.3	-0.9	-2.3	3.7	6.0	5.9	9.8	11.9	11.3	17.1	7.8	13.2
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	5.7	9.3	11.8	10.6	11.2	4.5	4.9	5.6	5.7	3.0	6.6	7.8	5.2	5.9	2.0	7.9
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	2.1	3.9	4.2	4.1	5.2	6.2	4.6	6.2	6.5	3.0	5.2	6.4	7.1	6.0	2.4	4.9
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	1.4	4.0	5.7	5.8	6.9	7.4	5.3	6.0	6.3	4.0	5.7	6.9	5.6	8.7	3.1	6.0
การศึกษา	2.7	-0.2	-0.3	3.8	-2.8	1.7	4.0	3.9	1.3	1.8	2.2	2.5	2.1	-7.4	-0.1	-5.6
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	5.3	8.1	6.8	7.3	8.8	4.9	3.4	3.4	4.5	4.4	6.1	7.4	3.3	6.1	1.3	5.4
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	-2.2	-0.3	1.9	2.6	2.4	1.6	2.1	2.8	3.4	5.3	4.6	5.3	2.5	14.8	2.4	7.9
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	1.8	4.1	4.4	6.4	8.8	5.7	5.3	5.6	3.4	4.7	3.8	-0.2	-0.8	1.7	2.2	3.7
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล	0.7	-6.1	2.2	1.1	-1.4	7.7	-1.4	-0.1	8.8	5.6	9.2	9.0	-4.0	-5.1	3.7	-1.8
GDP SME	2.5	2.5	5.3	1.5	2.7	2.1	1.7	2.4	2.3	2.9	3.1	3.7	3.2	2.7	1.1	2.4

ที่มา : สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 17 พ.ย. 68

ประมวลผล GDP SME : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว. ณ 25 พ.ย. 68

GDP SME สาขาธุรกิจสำคัญที่ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อน

ธุรกิจขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า
มูลค่า 96,894 ล้านบาท (+2.7%)

ขยายตัวตามการขยายตัวของภาคการค้าปลีกค้าส่ง รวมทั้ง
การขยายตัวของมูลค่าการส่งออกและนำเข้าสินค้า

ธุรกิจที่พักแรมและร้านอาหาร
มูลค่า 96,569 ล้านบาท (+1.0%)

เร่งขึ้นเล็กน้อยจากไตรมาสก่อน ส่วนหนึ่งเป็นผลจาก
โครงการเที่ยวไทยคนละครึ่ง ซึ่งทำให้รายได้ของธุรกิจ
ที่พักแรมไม่กระจุกตัวแต่ในจังหวัดท่องเที่ยวหรือจังหวัด
ที่อยู่ใกล้กรุงเทพฯ

GDP SME สาขาธุรกิจสำคัญที่ชะลอตัวจากไตรมาสก่อน

ธุรกิจในการค้าปลีกค้าส่ง
มูลค่า 336,984 ล้านบาท (+4.5%)

ชะลอตัวจากไตรมาสก่อน แต่ยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากการที่ผู้บริโภคยังคงใช้จ่ายซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค โดยเฉพาะการซื้อสินค้าผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ที่มีโปรโมชั่นลดราคาต่อเนื่องทุกเดือน

ธุรกิจบริการทางวิชาชีพ
มูลค่า 50,748 ล้านบาท (+2.4%)

ชะลอตัวตามการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ และชะลอตัวในภาคการผลิต โดยเฉพาะในสาขาที่ปรึกษาทางด้านเทคนิค การให้บริการด้านการวิจัยและห้องปฏิบัติการ

ธุรกิจบริการด้านศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ
มูลค่า 27,292 ล้านบาท (+2.0%)

ชะลอตัวตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลง รวมทั้งการจัดกิจกรรมและอีเวนต์ต่าง ๆ ที่ลดลงในช่วงฤดูฝน

ธุรกิจการเกษตร
มูลค่า 6,456 ล้านบาท (+1.3%)

ชะลอตัวจากปริมาณผลผลิตการเกษตรที่เพิ่มขึ้น ทำให้ราคาผลผลิตลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนที่เกิดปัญหาภัยแล้ง ขณะที่ต้นทุนการผลิตยังเท่าเดิมทำให้มีกำไรลดลง

ธุรกิจก่อสร้าง
มูลค่า 76,947 ล้านบาท (+1.8%)

ยังชะลอตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนตามการชะลอตัวของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ โดยเฉพาะการก่อสร้างที่พักอาศัย ขณะที่การก่อสร้างที่ไม่ใช่ที่พักอาศัยยังขยายตัวตามแนวโน้มการลงทุนภาคเอกชน

ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์
มูลค่า 38,549 ล้านบาท (+2.0%)

ชะลอตัวจากไตรมาสก่อนจากการชะลอตัวของการให้สินเชื่ออสังหาริมทรัพย์ ทั้งนี้ ธุรกิจให้เช่าบ้าน หอพัก และอพาร์ทเมนท์ รวมทั้งธุรกิจนายหน้าหรือตัวแทนทางด้านอสังหาริมทรัพย์ ยังคงขยายตัวได้

ธุรกิจข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร
มูลค่า 36,387 ล้านบาท (+2.0%)

ชะลอตัวจากไตรมาสก่อนค่อนข้างมากจากการชะลอการลงทุนด้านดิจิทัลของภาคธุรกิจ โดยธุรกิจที่ยังขยายตัวได้แก่ ธุรกิจการจัดทำคอนเทนต์ออนไลน์ ความบันเทิง ข่าวสาร และการโฆษณาดิจิทัล ธุรกิจจัดการข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาดิจิทัลและอีเลิร์นนิง

GDP SME สาขาธุรกิจสำคัญที่หดตัวจากไตรมาสก่อน

ธุรกิจในการผลิต
มูลค่า 491,994 ล้านบาท (-2.1%)

กลับมาหดตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส โดยเฉพาะ SME ที่ผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศ เช่น ของทำจากเหล็ก ผลิตภัณฑ์พลาสติก เพอร์นิเจอร์ ผลิตภัณฑ์กระดาษ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าทดแทนการผลิตที่มีราคาต่ำกว่า

ธุรกิจการจัดหาน้ำ การจัดการและบำบัดน้ำเสีย
มูลค่า 5,014 ล้านบาท (-4.7%)

จากความต้องการที่ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนที่เกิดภัยแล้ง

ภาพรวมสถานการณ์เศรษฐกิจของ SME ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568

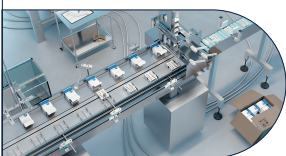

ที่มา : สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 19 พ.ย. 68
ประมาณผล GDP SME : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

จากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 ส่งผลให้ GDP MSME ขยายตัว 2.4% มีมูลค่า 4,857,858 ล้านบาท คิดเป็น 34.8% ของ GDP รวม โดยมีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อ ดังนี้

สาขาธุรกิจเกษตร ขยายตัว 4.5% จากการเพิ่มขึ้นของผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนที่เกิดปัญหาภัยแล้ง การส่งออกผลไม้ยังขยายตัวโดยเฉพาะทุเรียน

สาขาการผลิต ลดลง 0.4% ผู้ผลิตหลายกลุ่มยังคงเผชิญการแข่งขันจากสินค้านำเข้า เช่น การผลิตผลิตภัณฑ์จากเหล็ก ผลิตภัณฑ์กระดาษ ผลิตภัณฑ์พลาสติก เฟอร์นิเจอร์ และสินค้าอุปโภคบริโภค

สาขาก่อสร้าง ขยายตัว 4.5% ขยายตัวต่อเนื่องโดยเฉพาะการก่อสร้างอาคารที่ไม่ใช่ที่พักอาศัย สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของรัฐ และการเพิ่มขึ้นของการลงทุนจากต่างประเทศ

สาขาการค้าปลีกค้าส่ง ขยายตัว 4.8% แม้จะถูกกดดันจากภาระหนี้ครัวเรือนที่ส่งผลต่อกำลังซื้อของประชาชน แต่การใช้จ่ายยังคงขยายตัว โดยเฉพาะการซื้อสินค้าผ่านทางแพลตฟอร์มออนไลน์ที่มีโปรโมชั่นและส่วนลดอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมาตรการลดค่าครองชีพ เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ที่ช่วยประคองกำลังซื้อของครัวเรือน

สาขาบริการ ขยายตัว 3.1% เหตุการณ์แผ่นดินไหวในช่วง มี.ค. 68 และความเชื่อมั่นในเรื่องความปลอดภัย รวมทั้งการเปลี่ยนจุดหมายปลายทางและการเที่ยวภายในประเทศ ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนในช่วง 9 เดือนแรกลดลงถึง 35% แต่ก็ยังมีนักท่องเที่ยวจากยุโรป อเมริกา และตะวันออกกลาง เพิ่มขึ้น ขณะที่รายได้จากไทยเที่ยวไทยเพิ่มขึ้น 4.3% ทำให้มีรายได้รวมจากการท่องเที่ยวเท่ากับ 1.97 ล้านล้านบาท

ปัจจัยทางเศรษฐกิจอื่น ๆ ได้แก่ มาตรการภาษีตอบโต้ของสหรัฐ แม้จะปรับลดลงจาก 36% เหลือ 19% แต่แนวทางและรายการสินค้าที่จะมีผลบังคับใช้มาตรการยังไม่ชัดเจน และยังอยู่ระหว่างการเจรจา จึงยังไม่กระทบต่อมูลค่าการส่งออกมากนัก

ประมาณการเศรษฐกิจ SME ปี 2568 และ ปี 2569 (ณ 25 พ.ย. 68)

จากสถานการณ์เศรษฐกิจ ณ ปัจจุบัน สสว. ปรับลดประมาณการ GDP SME ปี 2568 จากที่เคยประมาณการไว้เมื่อเดือนสิงหาคมที่จะขยายตัวได้ 2.8% เหลือ 2.5% มูลค่าเท่ากับ 6,642,188 ล้านบาท และในปี 2569 สสว. ประมาณการการขยายตัวของ GDP SME อยู่ระหว่าง 2.0% ถึง 2.8% (ค่ากลาง 2.4%) ดังนี้

ประมวลผล GDP SME: ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์ และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว. ณ 27 ส.ค. 68

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	ประมาณการ GDP SME		
	ปี 2568 (27 ส.ค. 68)	ปี 2568 (25 พ.ย. 68)	ปี 2569
GDP SME	2.8%	2.5%	2.0-2.8%
ธุรกิจการเกษตร	3.9%	3.8%	2.5-3.5%
การผลิต	0.8%	0.1%	0.5-1.5%
การก่อสร้าง	4.7%	4.2%	2.0-3.0%
การค้าส่งค้าปลีก	4.7%	4.8%	3.2-3.8%
การบริการ	3.2%	3.1%	2.5-3.3%

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยและ SME ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2568 และ ปี 2569

ปัจจัยสนับสนุน

การส่งออกของ SME
ขยายตัวได้
36.6 - 38.0%

รายได้จากการท่องเที่ยว
ช่วงไตรมาสสุดท้ายจะ
กลับมาฟื้นตัวอีกครั้งจาก
เทศกาลและงานอีเวนต์ต่าง ๆ

**มาตรการกระตุ้น
การใช้จ่าย**
ทั้ง "คนละครึ่งพลัส" และ
มาตรการลดหย่อนภาษี

อัตราเงินเฟ้อต่ำ
และมาตรการลดค่าครองชีพ
เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า

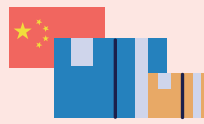
ปัจจัยเสี่ยง

ภัยธรรมชาติ
ส่งผลกระทบรุนแรงและ
คาดการณ์ได้ยากขึ้น

หนี้ครัวเรือน
ยังเป็นปัญหาต่อเนื่อง
จุดกำลังซื้อของประชาชน

สินค้าทะลัก
SME ภาคการผลิต
ไม่สามารถแข่งขันได้

ปัจจัยที่ต้องติดตาม

**ความขัดแย้งใน
ภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก**
รวมทั้งสถานการณ์
ชายแดนไทย-กัมพูชา

**ผลกระทบจากภาษี
ตอบโต้ของสหรัฐ**
ยังรอความชัดเจนจาก
การเจรจาเพื่อปิดดีล

**สถานการณ์
การเมือง**
ส่งผลต่อการเบิกจ่าย
งบประมาณ

สมมติฐาน

อัตราแลกเปลี่ยน
32.0-33.0 บาท/USD

อัตราเงินเฟ้อ
0.5-1.0%

ราคาน้ำมัน
75-80 USD/บาร์เรล

03

การวิเคราะห์เครื่องชี้วัดสถานการณ์ และดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ไตรมาสที่ 3/2568

บทวิเคราะห์เครื่องชี้วัดสถานการณ์ SME ไตรมาสที่ 3/2568

สสว. มีการพัฒนาเครื่องชี้วัดสถานการณ์ SME จำนวน 12 เครื่องชี้ แบ่งเป็น 4 ด้านหลัก ประกอบด้วย เครื่องชี้ด้านรายได้ เครื่องชี้ด้านต้นทุน เครื่องชี้ด้านการลงทุน และเครื่องชี้ด้านการค้าระหว่างประเทศ โดยภาพรวมของสถานการณ์ SME สามารถสรุปได้โดยใช้ค่าชี้วัดความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งคำนวณจากผลต่างของดัชนีด้านรายได้ และดัชนีด้านต้นทุนที่แสดงให้เห็นถึงขีดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจได้ว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลง สะท้อนถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการ SME ในแต่ละช่วงเวลา

สรุปสถานการณ์เครื่องชี้ SME ไตรมาสที่ 3/2568

สถานการณ์ SME ไตรมาสที่ 3/2568 พบว่าภาพรวมผู้ประกอบการ SME มีการฟื้นตัวของรายได้ที่ไม่ทั่วถึง และแรงกดดันจากต้นทุน ดัชนีรายได้มีการฟื้นตัวขึ้นเล็กน้อย โดยได้รับแรงหนุนหลักจากกลุ่มธุรกิจรายย่อย (Micro) และธุรกิจขนาดย่อม (Small) ที่เติบโตอย่างโดดเด่น จากต้นทุนการผลิตและบริการโดยรวมที่ได้รับแรงหนุนจากมาตรการภาครัฐ ผู้ประกอบการ SME การลงทุนที่ซบเซาสท้อนความไม่มั่นใจในอนาคตการลงทุนในภาพรวมยังคงหดตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งการลงทุนใน R&D เทคโนโลยีใหม่ เครื่องจักร และบุคลากร การชะลอการลงทุนในทุกมิติเป็นสัญญาณที่ชัดเจนว่าผู้ประกอบการยังขาดความเชื่อมั่นต่อแนวโน้มเศรษฐกิจในอนาคต ต้นทุนด้านการตลาด โดยการใช้จ่ายด้านการตลาดลดลงอย่างต่อเนื่อง สะท้อนว่าผู้ประกอบการกำลังระมัดระวังในการใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่กำลังซบเซาลดตัว

ตารางที่ 3.1 : ชัดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SME

รายขนาดธุรกิจ	ขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SME				
	ไตรมาสที่ 3/66-67 (%)	ไตรมาสที่ 4/66-67 (%)	ไตรมาสที่ 1/67-68 (%)	ไตรมาสที่ 2/67-68 (%)	ไตรมาสที่ 3/67-68 (%)
รวมรายขนาดธุรกิจ (SME)	-4.1	-0.4	1.4	0.4	3.1
ธุรกิจรายย่อย (Micro)	-5.7	-19.2	-12.0	0.7	6.1
ธุรกิจขนาดย่อม (Small)	15.0	13.2	-23.3	9.1	4.0
ธุรกิจขนาดกลาง (Medium)	-8.3	-2.2	8.4	-2.0	2.8

ที่มา : งานพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ SME รายสาขา (SME Sectoral Indicator)

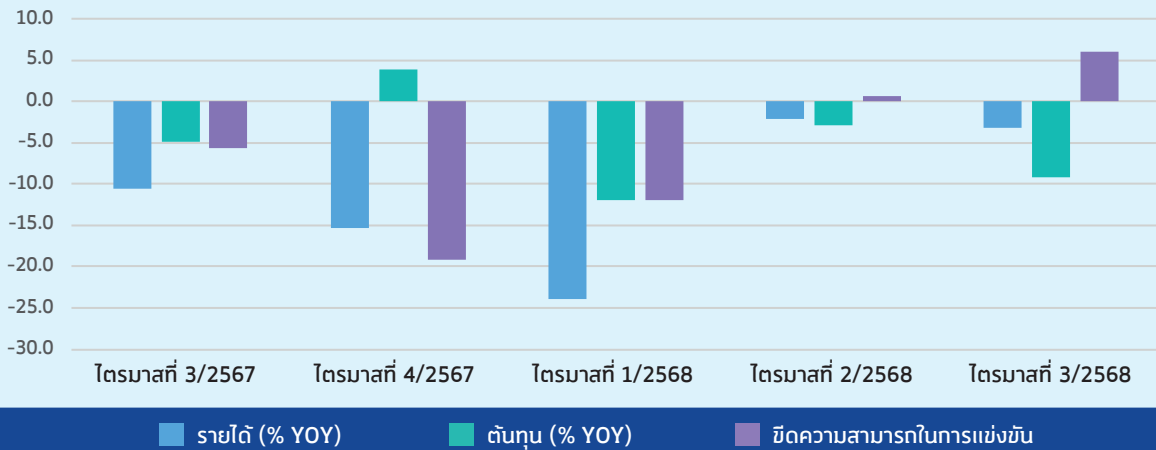
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

หมายเหตุ : ตัวเลขแสดงถึงผลต่างด้านรายได้และด้านต้นทุน ค่า (+/-) แสดงถึงขีดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจที่ดีขึ้น/แย่ลง สีแสดงถึงผลต่างของการเปลี่ยนแปลง (%) เมื่อเทียบกับมิติของสาขาธุรกิจและขนาดธุรกิจเป็นรายปี

สถานการณ์ธุรกิจรายย่อย (Micro)

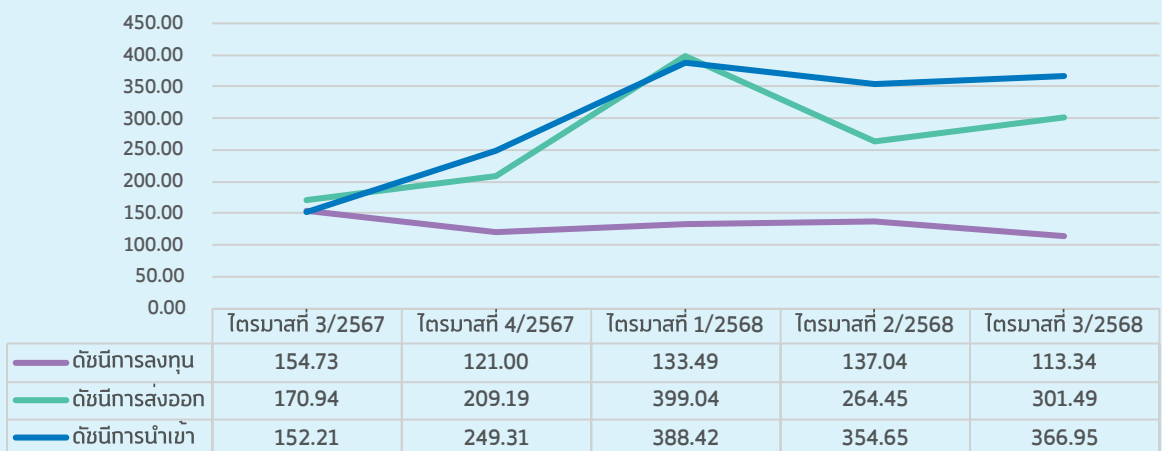
ขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจรายย่อย (Micro) ไตรมาสที่ 3/2568 เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 6.1 (YoY) เนื่องจากการลดลงของดัชนีต้นทุนที่สูงกว่ารายได้ ดัชนีรายได้ลดลงร้อยละ 3.1 โดยดัชนีด้านรายได้ลดลงดังกล่าวมาจากภาคธุรกิจการเกษตรร้อยละ 30.2 โดยที่ดัชนีด้านต้นทุน ลดลงร้อยละ 9.2 จากต้นทุนวัตถุดิบที่ลดลงร้อยละ 19.7 และต้นทุนด้านการตลาด ที่ลดลง ร้อยละ 19.0 โดยเฉพาะค่าการตลาดออนไลน์

ที่มา : งานพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ SME รายสาขา (SME Sectoral Indicator)
 ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.1 ขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจรายย่อย (Micro)

ในมิติของการลงทุนพบว่าดัชนีลดลงร้อยละ 26.8 โดยลดลงจากภาคธุรกิจการเกษตรร้อยละ 37.3 เป็นการลดลงด้านบุคลากรร้อยละ 40.1 ขณะที่สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศของธุรกิจรายย่อย (Micro) ดัชนีการนำเข้า และดัชนีการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 141.1 และ ร้อยละ 76.4 ตามลำดับ

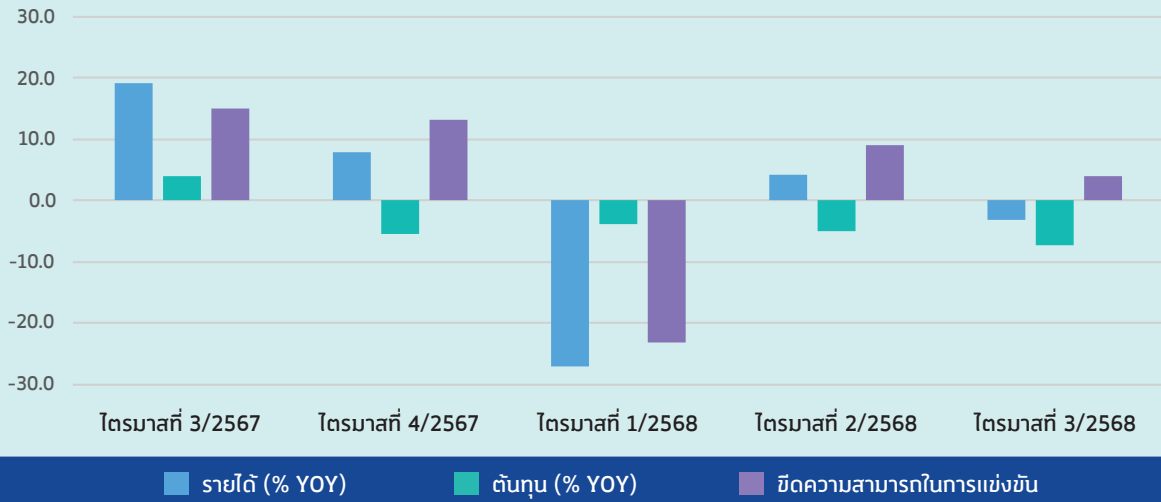
ที่มา : งานพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ SME รายสาขา (SME Sectoral Indicator)
 ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.2 ดัชนีการลงทุน ดัชนีการส่งออก ดัชนีการนำเข้า ของธุรกิจรายย่อย (Micro)

สถานการณ์ธุรกิจขนาดย่อม (Small)

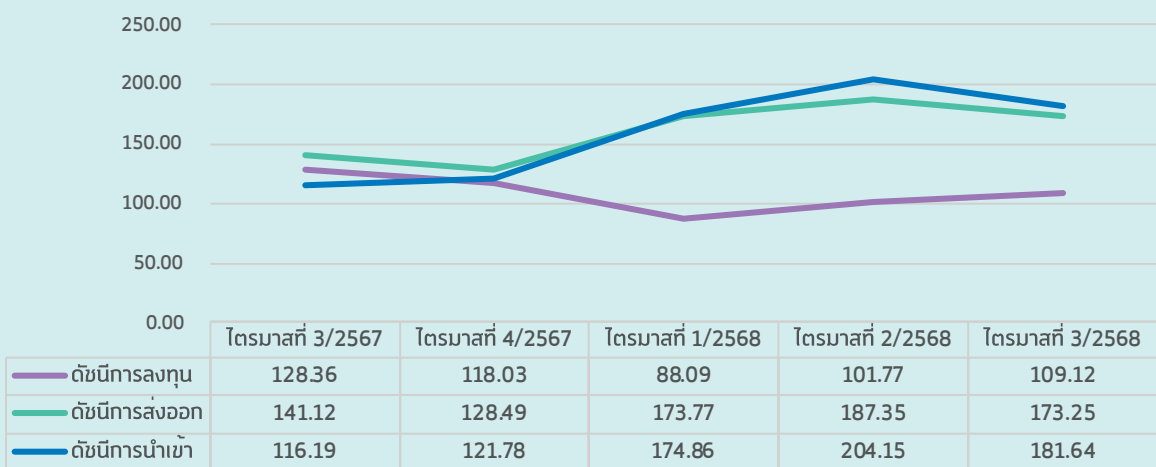
ขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจขนาดย่อม (Small) ไตรมาสที่ 3/2568 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 4.0% (YoY) เนื่องจากการลดลงของดัชนีต้นทุนที่สูงกว่ารายได้ ดัชนีรายได้ลดลงร้อยละ 3.2 มาจากธุรกิจภาคบริการร้อยละ 7.1 ดัชนีด้านต้นทุนลดลงร้อยละ 7.2 จากต้นทุนด้านบุคลากรที่ลดลงร้อยละ 10.4 และต้นทุนการผลิตหรือให้บริการ โดยเฉพาะค่าน้ำที่ลดลง

ที่มา : งานพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ SME รายสาขา (SME Sectoral Indicator)
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.3 ขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจขนาดย่อม (Small)

ในมิติของการลงทุนพบว่าดัชนีลดลงร้อยละ 15.0 เป็นการลดลงด้านบุคลากรร้อยละ 26.7 จากภาคธุรกิจการผลิต ร้อยละ 32.2 โดยสถานการณ์การค้าระหว่างประเทศของธุรกิจขนาดย่อม (Small) พบว่าดัชนีการนำเข้าและดัชนีการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 56.3 และร้อยละ 22.8 ตามลำดับ

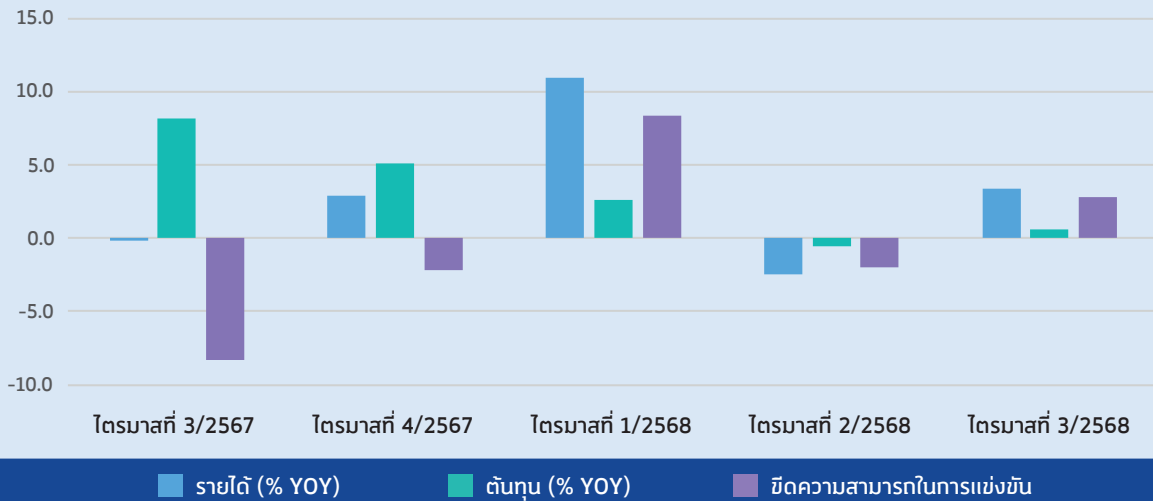
ที่มา : งานพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ SME รายสาขา (SME Sectoral Indicator)
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.4 ดัชนีการลงทุน ดัชนีการส่งออก ดัชนีการนำเข้าของธุรกิจขนาดย่อม (Small)

สถานการณ์ธุรกิจขนาดกลาง (Medium)

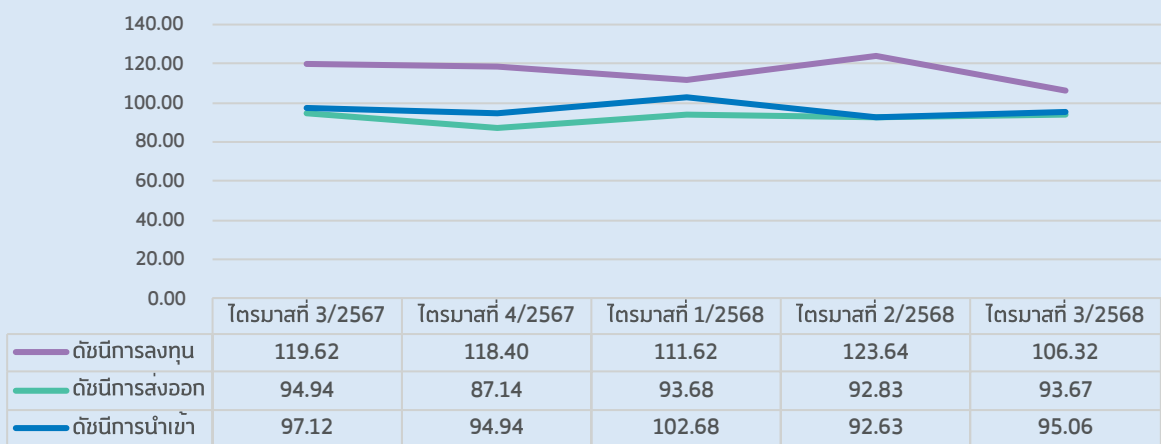
ขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลาง (Medium) ไตรมาสที่ 3/2568 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 2.8 (YoY) จากการเพิ่มขึ้นของดัชนีด้านรายได้ที่ร้อยละ 3.4 จากธุรกิจภาคการค้าที่เติบโตถึงร้อยละ 6.4 โดยที่ดัชนีด้านต้นทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 จากต้นทุนด้านบุคลากรที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.7

ที่มา : งานพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ SME รายสาขา (SME Sectoral Indicator)
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ภาพที่ 3.5 ขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลาง (Medium)

ในมิติของการลงทุนพบว่าดัชนีลดลงร้อยละ 11.1 เป็นการลดลงด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ร้อยละ 18.8 จากภาคธุรกิจการค้าร้อยละ 33.1 โดยสถานการณ์การค้าระหว่างประเทศของธุรกิจขนาดกลาง (Medium) พบว่าดัชนีการนำเข้าและดัชนีการส่งออกลดลงร้อยละ 2.1 และร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ที่มา : งานพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ SME รายสาขา (SME Sectoral Indicator)
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

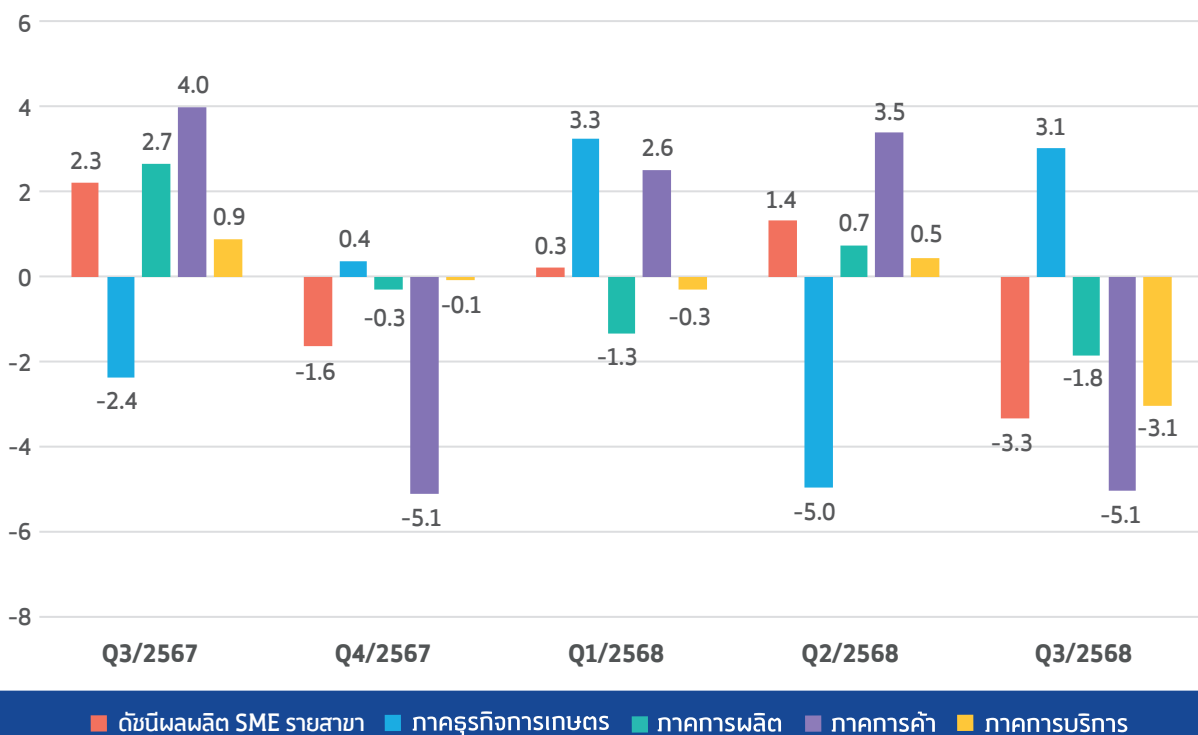
ภาพที่ 3.6 ดัชนีการลงทุน ดัชนีการส่งออก ดัชนีการนำเข้า ของธุรกิจขนาดกลาง (Medium)

ดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ไตรมาสที่ 3/2568

ดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ไตรมาสที่ 3/2568 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า พบว่า ระดับผลผลิตในกลุ่มผู้ประกอบการ SME หดตัวลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ 3.3 เป็นผลจากผลผลิตในภาคการค้าหดตัวลงร้อยละ 5.1 เป็นผลจากการแข่งขันกับสินค้าสำเร็จรูป (Final Goods) ที่นำเข้าจากต่างประเทศ ผลผลิตภาคการบริการหดตัวลงร้อยละ 3.1 อันเนื่องมาจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยที่ลดลงต่อเนื่อง ปัญหาความไม่สงบบริเวณชายแดนกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว และภาคการผลิตหดตัวลงร้อยละ 1.8 จากความต้องการทั้งในประเทศและต่างประเทศยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่และต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ในขณะที่ธุรกิจการเกษตรขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 ซึ่งเป็นการฟื้นตัวหลังมีการลดลงต่อเนื่องจากสภาพอากาศและปริมาณน้ำที่เอื้ออำนวย มีการบริหารจัดการน้ำมากเพียงพอ ช่วยให้ผลผลิตในภาคเกษตรเติบโตกว่าไตรมาสที่ผ่านมา

หากเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า ดัชนีผลผลิต SME รายสาขาหดตัวลงอยู่ที่ร้อยละ 3.3 ซึ่งได้รับอิทธิพลหลักจากการหดตัวของสาขาการค้าปลีกและค้าส่ง ซึ่งหดตัวร้อยละ 4.4 การชะลอตัวของธุรกิจภาคครัวเรือน ผู้บริโภคชะลอการจับจ่ายโดยเฉพาะสินค้าที่ไม่จำเป็นและสินค้าคงทน ภาคบริการชะลอตัวลงอยู่ที่ร้อยละ 2.9 เนื่องจากช่วง Low-Season และการลดลงของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทย รวมทั้งปัญหาความไม่สงบบริเวณชายแดนและปัญหาการเมืองไทย และภาคการผลิตหดตัวลงร้อยละ 2.7 เนื่องจากการหดตัวของอุปสงค์ในประเทศทั้งในส่วนของการบริโภคและการลงทุน ส่วนดัชนีผลผลิตธุรกิจการเกษตรขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.59 จากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย ปริมาณน้ำที่มากเพียงพอและการกระตุ้นการบริโภคในประเทศ

อัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ไตรมาสที่ 3/2568 (%QOQ)

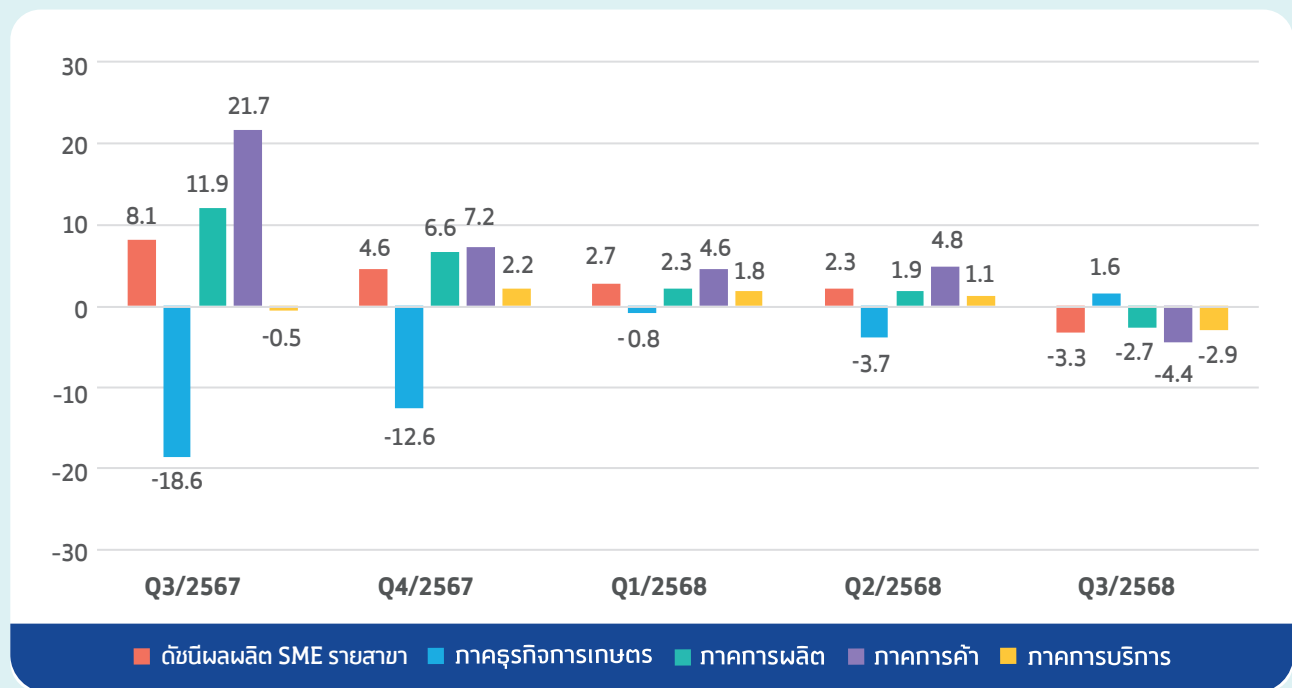

ที่มา : รายงานสถานการณ์ SME ไตรมาสที่ 3/2568 งานพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ SME รายสาขา (SME Sectoral Indicator)

ภาพที่ 3.7 ดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ไตรมาสที่ 3/2568 (%QOQ)

ดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ไตรมาสที่ 3/2568 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า หดตัวลงจากไตรมาสที่ 2/2568 โดยมีการหดตัวอยู่ที่ร้อยละ 3.3 สะท้อนถึงแรงกดดันทางเศรษฐกิจจากทั้งด้านอุปสงค์และต้นทุน ซึ่งเป็นผลมาจากผลผลิตในภาคการค้าที่หดตัวร้อยละ 5.1 จากผลกระทบของการแข่งขันกับสินค้านำเข้าโดยเฉพาะสินค้าจากต่างประเทศที่นำเข้ามาเป็นสินค้าสำเร็จรูป (Final Goods) และจากกำลังซื้อภาคครัวเรือนที่ลดลง โดยสาขาการค้าที่หดตัว ได้แก่ ธุรกิจการขายส่ง ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์ (TSIC 46) หดตัวลงร้อยละ 13.5 และธุรกิจการขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์ (TSIC 47) หดตัวร้อยละ 3.6 ขณะที่ธุรกิจการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ (TSIC 45) ขยายตัวร้อยละ 10.0 ดัชนีผลผลิตภาคการบริการหดตัวลงร้อยละ 3.1 อันเนื่องมาจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากปัญหาความไม่สงบบริเวณชายแดนกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว โดยสาขาบริการที่หดตัว ได้แก่ กิจกรรมบริการทางการเงิน ยกเว้น การประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ (TSIC 64) หดตัวร้อยละ 16.6 ที่พักแรม (TSIC 55) หดตัวร้อยละ 2.6 และตัวแทนธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจจัดนำเที่ยว บริการสำรองและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (TSIC 79) หดตัวร้อยละ 0.6 ดัชนีผลผลิตในภาคการผลิตหดตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 จากความต้องการในประเทศและต่างประเทศยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่และต้นทุนการผลิตสูงขึ้น โดยสาขาการผลิตที่หดตัว ได้แก่ การซ่อมและการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ (TSIC 33) หดตัวร้อยละ 27.0 การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก (TSIC 22) หดตัวร้อยละ 15.0 และการผลิตถ่านโค้กและผลิตภัณฑ์จากการถลุงปีโตรเลียม ส่วนธุรกิจ ในสาขาการผลิตที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น (TSIC 28) ขยายตัวร้อยละ 46.4 และการผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากกระดาษ (TSIC 17) ขยายตัวร้อยละ 27.8 ขณะที่สาขาธุรกิจการเกษตร ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 จากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย การบริหารจัดการน้ำที่ดี ประกอบกับฝนตกอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้ผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มขึ้นรวมถึงการบริโภคในประเทศ โดยสาขาธุรกิจที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ ธุรกิจการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (TSIC 03) ที่ขยายตัวร้อยละ 19.1 ป่าไม้และการทำไม้ (TSIC 02) ขยายตัวได้เพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 13.1 เนื่องจากฐานต่ำในปีก่อนหน้าประกอบกับตามความต้องการเพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรม การผลิตเยื่อกระดาษในประเทศและการส่งออกไปยังจีนและญี่ปุ่น การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์และ กิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (TSIC 01) ที่ขยายตัวร้อยละ 2.6 จากการควบคุมมาตรฐานฟาร์มที่ดี และการขยายการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด

อัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ไตรมาสที่ 3/2568 (%YoY)

ที่มา : รายงานสถานการณ์ SME ไตรมาสที่ 3/2568 งานพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ SME รายสาขา (SME Sectoral Indicator)

ภาพที่ 3.8 ดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ไตรมาสที่ 3/2568 (%YOY)

ดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ไตรมาสที่ 3/2568 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน หดตัวร้อยละ 3.3 หดตัวลดลงจากไตรมาสที่ 3/2567 ที่ร้อยละ 2.3 สะท้อนความอ่อนแรงของอุปสงค์ภายในประเทศ การส่งออกที่ยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ และการใช้จ่ายภาคครัวเรือนที่มีการระมัดระวังมากขึ้น ซึ่งได้รับอิทธิพลหลักจากการหดตัวของดัชนีผลผลิตภาคการค้าที่หดตัวร้อยละ 4.4 จากกำลังซื้อภาคครัวเรือนที่ลดลงรวมถึงการแข่งขันทางด้านราคา การแข่งขันจากแพลตฟอร์มออนไลน์ SME จำนวนมากยังไม่สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้เต็มประสิทธิภาพทำให้เสียเปรียบด้านราคา โดยหดตัวในธุรกิจการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์ (TSIC 45) ที่หดตัวร้อยละ 8.8 และการขายปลีกยกเว้น ยานยนต์และจักรยายนต์ (TSIC 47) หดตัวร้อยละ 6.9 ขณะที่ธุรกิจขายส่ง ยกเว้น รถยนต์และจักรยายนต์ (TSIC 46) ที่ขยายตัวสูงขึ้นร้อยละ 7.4 ดัชนีผลผลิตภาคการบริการหดตัวลงร้อยละ 2.9 เนื่องจากเป็นช่วง Low-Season และจากการลดลงของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทย รวมทั้งปัญหาความไม่สงบบริเวณชายแดนและปัญหาการเมืองไทย โดยธุรกิจเด่น ๆ ที่หดตัวลง ได้แก่ การโทรคมนาคม (TSIC 61) หดตัวร้อยละ 16.7 กิจกรรมที่พักผ่อน (TSIC 55) หดตัวร้อยละ 9.9 และตัวแทนธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจจัดนำเที่ยว บริการสำรองและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (TSIC 79) หดตัวร้อยละ 5.0 ในขณะที่มีสาขาบริการที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ กิจกรรมสร้างสรรค์ศิลปะและความบันเทิง (TSIC 90) ที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 43.8 และกิจกรรมการจัดทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (TSIC 62) ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 31.3 ดัชนีผลผลิตภาคการผลิตหดตัวลงร้อยละ 2.7 จากการหดตัวของอุปสงค์ในประเทศทั้งในส่วนของบริโภคและการลงทุน โดยการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (TSIC 14) หดตัวลงร้อยละ 48.3 การผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี (TSIC 20) หดตัวลงร้อยละ 29.4 และการผลิตโลหะขั้นมูลฐาน (TSIC 24) หดตัวลงร้อยละ 14.5 ขณะที่สาขาธุรกิจการเกษตร ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 จากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย ปริมาณน้ำที่มากเพียงพอต่อการเพาะปลูกและการกระตุ้นการบริโภคในประเทศ กิจกรรมด้านป่าไม้และการทำป่าไม้ (TSIC 02) ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 และกิจกรรมการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ ลำสัตว์และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง (TSIC 01) ที่ขยายตัวร้อยละ 1.7

ตารางที่ 3.1 : ดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ไตรมาสที่ 3/2568

ประเภทดัชนี	ค่าถ่วงน้ำหนัก	ดัชนี						ดัชนี (%QOQ)						ดัชนี (%YOY)								
		2567				2568		2567				2568		2567				2568				
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
ดัชนีผลผลิต SME	1	111.3	113.2	115.8	113.9	114.2	115.8	112.0	2.2	1.7	2.3	-1.6	0.3	1.4	-3.3	3.5	0.5	8.1	4.6	2.7	2.3	-3.3
ภาคธุรกิจการเกษตร	0.0013	105.4	103.2	100.8	101.2	104.6	99.3	102.4	-9.0	-2.1	-2.4	0.4	3.3	-5.0	3.1	4.4	1.1	-18.6	-12.6	-0.8	-3.8	1.6
ภาคการผลิต	0.2185	126.9	128.3	131.9	131.5	129.7	130.7	128.3	2.8	1.2	2.7	-0.3	-1.3	0.7	-1.8	22.4	16.7	11.9	6.6	2.3	1.8	-2.7
ภาคการค้า	0.2676	116.6	120.4	125.3	118.9	122.0	126.2	119.8	5.2	3.2	4.0	-5.1	2.6	3.5	-5.1	11.4	2.3	21.7	7.2	4.6	4.8	-4.4
ภาคบริการ	0.5126	101.8	103.0	104.0	103.9	103.6	104.1	100.9	0.1	1.2	0.9	-0.1	-0.3	0.5	-3.1	-7.9	-7.4	-0.5	2.2	1.8	1.1	-2.9

ที่มา : รายงานสถานการณ์ SME ไตรมาสที่ 3/2568 งานพัฒนาเครื่องจักรและสถานการณ์ SME รายสาขา (SME Sectoral Indicator)

ภาคการผลิต				
TOP 3 สาขาที่มีการเปลี่ยนแปลงสูง (%QOQ)	ภาคการผลิตมีการหดตัวที่ร้อยละ 1.8 เป็นผลมาจากการหดตัวของการซ่อมและการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่หดตัวร้อยละ 27.0			
	TSIC 19 การผลิตถ่านโค้กและผลิตภัณฑ์จากการถลุงปิโตรเลียม	▼	TSIC 17 การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากกระดาษ	▲
	TSIC 22 การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	▼	TSIC 25 การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ ยกเว้น เครื่องจักรและอุปกรณ์	▲▲
	TSIC 33 การซ่อมและการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์	▼	TSIC 28 การผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	▲▲▲
ภาคธุรกิจการเกษตร				
TOP 3 สาขาที่มีการเปลี่ยนแปลงสูง (%QOQ)	ภาคธุรกิจการเกษตรขยายตัวที่ร้อยละ 3.1 โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวเพิ่มขึ้นของทุกสาขาการผลิต			
			TSIC 01 การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง	▲
			TSIC 02 ป่าไม้และการทำไม้	▲
			TSIC 03 การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	▲
ภาคการค้า				
TOP 3 สาขาที่มีการเปลี่ยนแปลงสูง (%QOQ)	ภาคการค้ามีการหดตัวที่ร้อยละ 5.1 โดยเป็นผลมาจากการหดตัวของผลผลิตสาขาการขายส่ง ยกเว้น ยานยนต์ และจักรยานยนต์ ขยายตัวร้อยละ 13.5			
	TSIC 46 การขายส่ง ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์	▼	TSIC 45 การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	▲
	TSIC 47 การขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์	▼		
ภาคการบริการ				
TOP 3 สาขาที่มีการเปลี่ยนแปลงสูง (%QOQ)	ภาคการบริการหดตัวที่ร้อยละ 3.1 โดยเป็นผลมาจากการหดตัวการโฆษณาและการวิจัยตลาด ลดลงร้อยละ 24.7			
	TSIC 55 ที่พักแรม	▼	TSIC 59 กิจกรรมการผลิตภาพยนตร์ วิดีทัศน์และรายการโทรทัศน์ การบันทึกเสียงและการจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่ดนตรี	▲
	TSIC 64 กิจกรรมบริการทางการเงิน ยกเว้น การประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ	▼	TSIC 60 กิจกรรมการจัดพิมพ์รายการโทรทัศน์และกรรมการแพร่ภาพกระจายเสียง	▲▲
	TSIC 79 ตัวแทนธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจจัดนำเที่ยว บริการสำรองและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	▼	TSIC 24 กิจกรรมการสร้างสรรค์ศิลปะและความบันเทิง	▲▲▲

หมายเหตุ : ▼▼▼/▲▲▲ = ลดลง/เพิ่มขึ้น ≥ ร้อยละ 30
 ▼▼/▲▲ = ลดลง/เพิ่มขึ้น ร้อยละ 20 - 29
 ▼/▲ = ลดลง/เพิ่มขึ้น < ร้อยละ 20

ที่มา : รายงานสถานการณ์ SME ไตรมาสที่ 3/2568 งานพัฒนาเครื่องชี้วัดและสถานการณ์ SME รายสาขา (SME Sectoral Indicator)

ภาพที่ 3.9 ดัชนีผลผลิต SME TOP 3 สาขา ที่มีการเปลี่ยนแปลงสูง % QOQ ในไตรมาสที่ 3/2568

04

สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศของ SME ไตรมาสที่ 3 และ 9 เดือนแรกของปี 2568

การส่งออกของ SME

ในช่วงไตรมาสที่สาม (ก.ค. – ก.ย.) ของปี 2568 SME มีการส่งออกสินค้าคิดเป็นมูลค่า 390,402.9 ล้านบาท หรือคิดเป็น 12,089.5 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัว 37.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีสัดส่วนต่อมูลค่าการส่งออกรวมเท่ากับ 13.8%

ขณะที่มูลค่าการส่งออกรวมของประเทศมีมูลค่า 87,294.6 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัว 11.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยยังขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อน

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มตลาดส่งออกสำคัญ 5 ลำดับแรกของ SME พบว่า ในไตรมาสที่ 3/2568 มูลค่าส่งออกของ SME ขยายตัวในเกือบทุกตลาดสำคัญ โดยพบว่าสหรัฐฯ กลับมาเป็นตลาดส่งออกที่มีมูลค่าสูงที่สุดของ SME มีมูลค่า 3,016.2 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 78.9% จากสินค้าในกลุ่มเครื่องจักรและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ พลาสติก และเฟอร์นิเจอร์ ขณะที่สินค้ากลุ่มอุปกรณ์ไฟฟ้าลดลงจากฐานที่สูงในช่วงเดียวกันของปีก่อน รองลงมาได้แก่ตลาดอาเซียนขยายตัว 30.2% ด้วยมูลค่า 2,368.7 ล้านเหรียญสหรัฐ จากการส่งออกสินค้าในกลุ่มน้ำตาล เครื่องจักรและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และยานยนต์ ตลาดจีนขยายตัว 32.6% ด้วยมูลค่า 2,085.7 ล้านเหรียญสหรัฐ จากการส่งออกสินค้าในกลุ่มผลไม้ ทองแดง และอะลูมิเนียม ตลาดฮ่องกงหดตัว 12.1% ด้วยมูลค่า 786.6 ล้านเหรียญสหรัฐ จากการลดลงของสินค้าในกลุ่มเครื่องจักรและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ไฟฟ้า และตลาดสหภาพยุโรป-27 ขยายตัว 11.4% ด้วยมูลค่า 712.3 ล้านเหรียญสหรัฐ จากการขยายตัวของสินค้าในกลุ่มเครื่องจักรและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และยานยนต์ สำหรับตลาดส่งออกอื่น ๆ ของ SME ในภาพรวมขยายตัว 17.9%

มูลค่าการส่งออก
ไตรมาสที่ 3/2568 ขยายตัว

37.2%

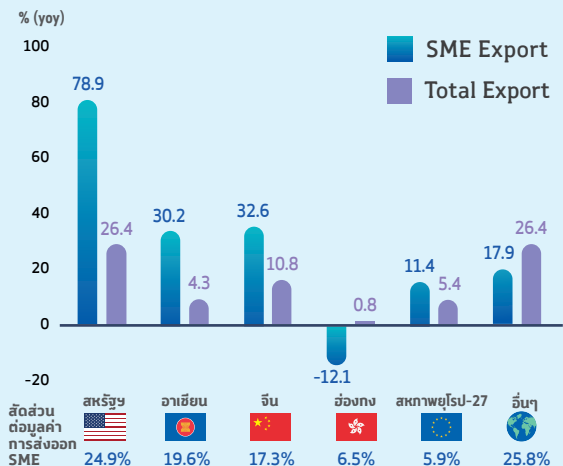
ชะลอกจากไตรมาสก่อน
มาตรการภาษีตอบโต้ของสหรัฐ
ยังไม่ส่งผลกระทบต่อภาคได้

+37.2%
SME
12,089.5 MUSD
(13.8%)

มูลค่าส่งออกรวม
ไตรมาสที่ 3/2568
87,294.6 MUSD
+11.9%

Others
75,205.1 MUSD
(86.2%)

อัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออก จำแนกตามตลาดส่งออกสำคัญ ไตรมาสที่ 3/2568

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

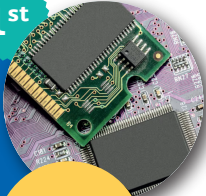
สินค้าส่งออกสำคัญ 5 ลำดับแรกของ SME ในไตรมาสที่ 3/2568

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มสินค้าส่งออกของ SME 5 อันดับแรกขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 35.5% ด้วยมูลค่า 6,115.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็น 50.5% ของมูลค่าส่งออกทั้งหมดของ SME

เครื่องจักร
(HS-84)
1,752.5 M\$
+122.7%

1st

SME Share
11.7%

เครื่องจักรและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์: SME มีมูลค่าส่งออก 1,752.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วน 11.7% ของมูลค่าส่งออกของประเทศในสินค้ากลุ่มนี้ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 122.7% ตลาดส่งออกสำคัญได้แก่ สหรัฐฯ มาเลเซีย จีน อินเดีย และประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยสินค้าที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องพิมพ์และส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์ และหน่วยประมวลผลสำหรับคอมพิวเตอร์ (HDD) วงจรพิมพ์ (PCB) และส่วนประกอบของตู้เย็น และเครื่องปรับอากาศ

แนวโน้มในระยะต่อไป: ยังขยายตัวต่อเนื่อง ได้แรงหนุนจากการเติบโตของธุรกิจบริการดิจิทัล การผลิตรถยนต์ไฟฟ้า การพัฒนาเทคโนโลยี AI รวมทั้งการลงทุนในธุรกิจ Data Center ซึ่งเพิ่มความต้องการอุปกรณ์จัดเก็บข้อมูลและความต้องการสินค้าทั่วโลก รวมทั้งสินค้าบางรายการที่ไทยยังคงมีความได้เปรียบ เช่น เครื่องทำความเย็น และเครื่องปรับอากาศ ทั้งนี้ต้องติดตามมาตรการภาษีตอบโต้ของสหรัฐฯ ที่ปัจจุบันยังรอความชัดเจนในรายละเอียดของมาตรการ ซึ่งจะมีการเจรจากันในระยะต่อไป

อัญมณี
(HS-71)
1,693.3 M\$
+28.6%

2nd

SME Share
22.4%

อัญมณีและเครื่องประดับ: SME มีมูลค่าส่งออก 1,693.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วน 22.4% ของมูลค่าส่งออกของประเทศในสินค้ากลุ่มนี้ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 28.6% ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนจากราคาทองคำที่ปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่อง แม้ว่า SME จะไม่ได้เป็นผู้ส่งออกทองคำแต่ก็ทำให้มูลค่าของสินค้ากลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับปรับตัวสูงขึ้น ตลาดส่งออกสำคัญในไตรมาสนี้ ได้แก่ ฮองกง อินเดีย สหรัฐฯ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สวิตเซอร์แลนด์ และอิตาลี โดยเฉพาะตลาดฮองกงที่มีการจัดงานแสดงสินค้าอัญมณีในช่วง ก.ย.

แนวโน้มในระยะต่อไป: ขยายตัวได้แต่จะชะลอตัวตามราคาทองคำที่เริ่มมีแนวโน้มลดลง ค่าเงินบาทที่ค่อนข้างแข็งค่าเมื่อเทียบกับค่าเงินสกุลอื่น ๆ ในภูมิภาค รวมทั้งกำลังซื้อของผู้บริโภคในสหรัฐฯ ที่ได้รับผลจากการขึ้นภาษีตอบโต้ และเริ่มเห็นได้ชัดจากการหดตัวของมูลค่าการนำเข้าอัญมณีและเครื่องประดับติดต่อกันตั้งแต่ ส.ค. เป็นต้นมา

อุปกรณ์ไฟฟ้า
(HS-85)
1,303.5 M\$
+0.8%

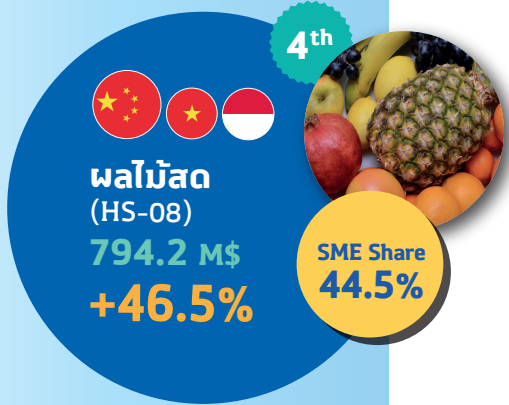
3rd

SME Share
7.6%

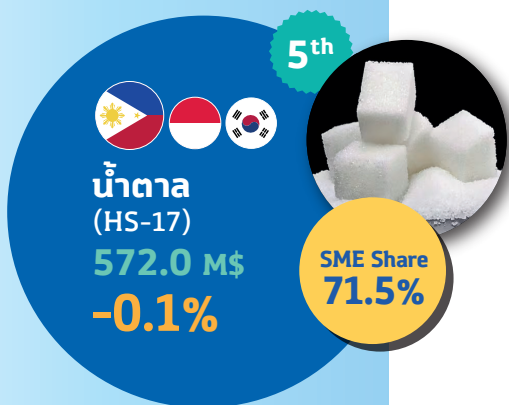
อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ: SME มีมูลค่าส่งออก 1,303.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วน 7.6% ของมูลค่าส่งออกของประเทศในสินค้ากลุ่มนี้ กลับมาขยายตัวได้เล็กน้อยเท่ากับ 0.8% ตลาดส่งออกสำคัญ ได้แก่ สหรัฐฯ ไต้หวัน จีน ญี่ปุ่น และ รัสเซีย โดยสินค้าที่สำคัญ ได้แก่ อุปกรณ์โทรศัพท์มือถือ แบตเตอรี่ สายเคเบิล และอุปกรณ์โซลาร์เซลล์

แนวโน้มในระยะต่อไป: มูลค่าส่งออกยังคงลดลงต่อเนื่องจากฐานการเติบโตที่สูงในปีก่อนโดยเฉพาะสหรัฐฯ ที่เป็นตลาดหลัก ทั้งนี้พบว่าเริ่มมีตลาดใหม่ ๆ ที่มีการขยายตัวต่อเนื่อง ได้แก่ อินเดีย ฮองกง รัสเซีย แม้ว่ามูลค่าจะยังไม่มากนัก หากดำเนินการเจรจาการค้าเพิ่มเติม จะทำให้มีตลาดสำหรับสินค้ากลุ่มอุปกรณ์ไฟฟ้าทดแทนตลาดสหรัฐฯ ได้

ผลไม้สด: SME มีมูลค่าส่งออก 794.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วน 44.5% ของมูลค่าส่งออกของประเทศในสินค้ากลุ่มนี้ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 46.5% ตลาดส่งออกสำคัญ ได้แก่ จีน เวียดนาม อินโดนีเซีย และมาเลเซีย โดยทุเรียนยังคงเป็นสินค้าหลัก การขยายตัวของมูลค่าส่งออกมาจากการที่ผลผลิตออกมามากกว่าปีก่อนที่ผลผลิตน้อยจากปัญหาภัยแล้ง ขณะที่ราคาเฉลี่ยลดลงกว่าปีก่อน นอกจากนี้ทางการเงินยังคุมเข้มเรื่องการตรวจสอบสารต่าง ๆ เพิ่มขึ้นแม้ว่าปัญหาเรื่องสาร BY2 จะเริ่มคลี่คลายแล้วก็ตาม

แนวโน้มในระยะต่อไป: ภาพรวมทั้งปียังขยายตัวได้แต่จะชะลอตัวลงในไตรมาสสุดท้ายจากการลดลงของมูลค่าส่งออกไปยังจีน โดยนอกจากทุเรียนแล้วผลไม้สำคัญอย่างมะพร้าว และลำไย มีมูลค่าส่งออกไปจีนลดลงเช่นเดียวกัน

น้ำตาล: SME มีมูลค่าส่งออก 572.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วน 71.5% ของมูลค่าส่งออกของประเทศในสินค้ากลุ่มนี้ หดตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 0.1% โดยราคาน้ำตาลโลกยังมีแนวโน้มลดลง ซึ่งตลาดส่งออกหลักของ SME เป็นประเทศในอาเซียน ได้แก่ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย เวียดนาม และลาว ซึ่งพึ่งพาน้ำตาลจากไทยค่อนข้างมาก ขณะที่กัมพูชามีมูลค่านำเข้าน้ำตาลลดลงจากการปิดด่านชายแดนตั้งแต่ ก.ค. จนถึงปัจจุบัน

แนวโน้มในระยะต่อไป: ภาพรวมทั้งปีคาดหดตัวเล็กน้อย ทั้งนี้ต้องติดตามผลกระทบจากการปิดด่านชายแดนไทย-กัมพูชา เนื่องจากกัมพูชาเป็นตลาดส่งออกน้ำตาลลำดับที่สองของไทยรองจากอินโดนีเซีย โดยในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 มูลค่ารวมของการส่งออกน้ำตาลไปยังกัมพูชาเท่ากับ 358.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 13.5%

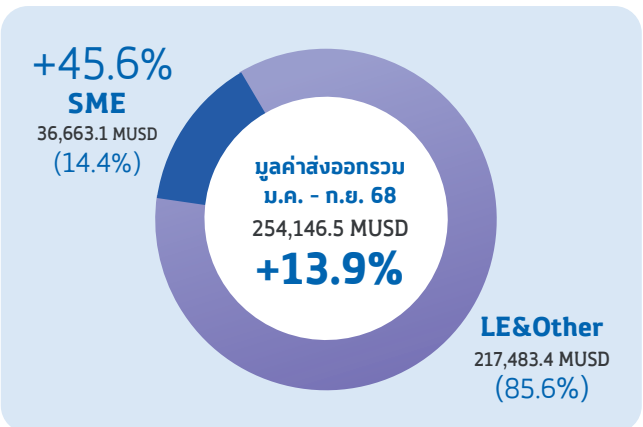

สำหรับสินค้าส่งออกสำคัญอื่น ๆ ที่ขยายตัวได้ในช่วงไตรมาสที่ 3/2568 เรียงตามมูลค่าส่งออก ได้แก่ อะลูมิเนียม ทองแดง และพลาสติก ขยายตัว 47.6%, 88.6% และ 57.3% ตามลำดับ

ที่มา : กรมศุลกากร
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

การส่งออกของ SME ช่วง 9 เดือนแรก และแนวโน้มถึงปี 2568

การส่งออกของ SME เดือน ม.ค. - ก.ย. 68 มีมูลค่า 1,212,60.9 ล้านบาท ขยายจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 35.0% แต่เมื่ออยู่ในรูปดอลลาร์สหรัฐมีมูลค่า 36,663.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวเท่ากับ 45.6% โดยสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกของ SME ต่อมูลค่าการส่งออกรวมเท่ากับ 14.4%

ที่มา : กรมศุลกากร
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

อัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออก SME จำแนกตามตลาดส่งออกสำคัญ ก.ย. 67 – ก.ย. 68

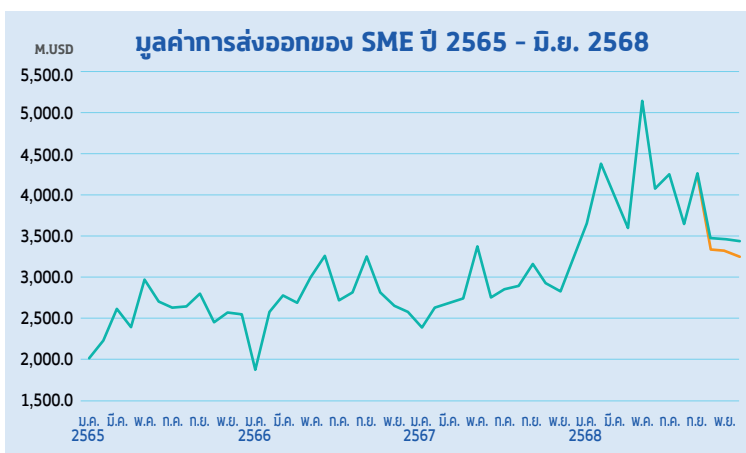
ตลาดส่งออก	สัดส่วนต่อการส่งออก SME %	ปี 2568													ก.ย. 2568	ม.ค.-ก.ย.68 YoY%
		ก.ย. 2567	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค. 2568	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.			
จีน	20.0	-17.4	-5.2	11.5	10.8	52.2	60.1	74.6	48.4	100.3	78.3	62.0	19.5	15.3	58.9	
สหรัฐอเมริกา	19.2	45.8	49.9	-2.7	3.4	8.9	44.1	39.8	19.3	39.5	96.2	103.3	61.3	75.1	55.3	
CLMV	10.8	-2.1	13.9	7.1	18.2	31.6	32.3	12.3	22.2	23.4	46.8	25.7	22.1	24.7	26.2	
อินเดีย	9.7	-6.5	-6.0	92.9	411.8	1,416.1	1,361.1	183.8	67.4	73.0	135.2	79.2	180.9	153.2	359.7	
อาเซียน-5	8.0	-19.7	31.4	-3.8	29.9	-4.6	51.6	6.6	37.4	22.5	51.2	51.9	3.5	57.7	30.2	
สหภาพยุโรป-27	5.3	-0.8	8.5	27.7	8.3	15.9	-7.1	5.8	16.8	14.8	1.5	8.7	10.6	15.6	9.3	
ญี่ปุ่น	4.1	-15.9	1.2	-8.7	-3.0	4.8	10.7	10.3	8.3	4.1	6.6	21.4	0.5	15.5	8.9	
ไต้หวัน	2.3	-34.4	-24.0	7.7	-41.2	32.2	88.9	202.6	152.2	131.3	188.6	380.7	71.2	8.2	129.9	
เกาหลีใต้	1.6	-16.5	-9.2	-16.7	-11.8	-15.6	-40.4	-13.4	-0.3	-7.0	-0.1	-26.1	14.0	44.1	-7.8	
ออสเตรเลีย	1.4	1.2	2.9	19.4	14.1	-0.7	-6.8	-9.0	7.1	-1.3	9.8	7.9	4.3	4.6	1.9	
รวมตลาดสำคัญ	82.5	-1.9	14.0	8.2	27.7	64.3	95.7	39.3	32.0	48.79	61.5	58.0	31.8	42.3	51.2	
ส่งออก SME รวม	100.0	-2.7	4.2	6.6	24.8	52.9	65.7	48.6	30.8	54.0	48.8	48.8	26.8	36.3	45.2	

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มตลาดส่งออกสำคัญ ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 พบว่า ตลาดจีนมีมูลค่าส่งออกสูงสุด คิดเป็นสัดส่วน 20.0% ของมูลค่าส่งออกของ SME โดยขยายตัวจากปีก่อน 58.9% ด้วยมูลค่า 7,343.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ รองลงมาคือตลาดสหรัฐฯ มูลค่า 7,042.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัว 55.3% ตลาดอาเซียน มูลค่า 6,915.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวได้ 27.9% โดยการส่งออกไปยังกลุ่ม CLMV ขยายตัว 26.2% ด้วยมูลค่า 3,963.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่กลุ่มอาเซียน-5 (มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์) ขยายตัว 30.2% ด้วยมูลค่า 2,940.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตลาดอินเดีย มูลค่า 3,572.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวได้ 359.7% ตลาดสหภาพยุโรป-27 ขยายตัว 9.3% มูลค่า 1,925.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตลาดญี่ปุ่น ขยายตัว 8.9% ด้วยมูลค่า 1,494.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ไต้หวันยังมีการเติบโตต่อเนื่องโดยขยายตัว 129.9% ด้วยมูลค่า 835.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับตลาดเกาหลีใต้กลับมาขยายตัวได้เป็นเดือนที่ 2 ติดต่อกัน

แนวโน้มการส่งออกของ SME ปี 2568 และ 2569

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สำหรับแนวโน้มการส่งออกของ SME ปี 2568 ภายหลังจากสหรัฐฯ กำหนดอัตราภาษีนำเข้าสินค้าจากไทยในอัตรา 19% ซึ่งต้องติดตามรายละเอียดและเงื่อนไขของการเรียกเก็บภาษีตอบโต้ต่อไป โดยมูลค่าส่งออกของ SME ขยายตัวได้สูงกว่าที่ประมาณการไว้ สสว. จึงปรับประมาณการอัตราการขยายตัวของการส่งออก SME ปี 2568 (ในรูปเหรียญสหรัฐ) อยู่ระหว่าง 36.6% - 38.0% จากที่เคยประมาณการไว้เท่ากับ 25.5% - 35.0% สำหรับอัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออก SME ในปี 2569 สสว. คาดว่าจะขยายตัวได้อยู่ระหว่าง 10.0% - 15.0%

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ต้องติดตามใกล้ชิด ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยน โดยค่าเงินบาท ณ ปัจจุบันยังคงแข็งค่าอยู่ในช่วง 32.0 - 32.5 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ผลการเจรจารายละเอียดภาษีตอบโต้กับสหรัฐฯ และสถานการณ์ความขัดแย้งชายแดนไทย-กัมพูชา SME จำเป็นต้องปรับตัวโดยหาตลาดส่งออกแห่งใหม่เพิ่มเติม โดยการพัฒนารูปแบบและมาตรฐานสินค้าเพื่อส่งออกไปยังประเทศที่มีกำลังซื้อสูง ซึ่งอุปสรรคที่สำคัญของ SME คือขาดข้อมูลด้านความต้องการของผู้บริโภคในต่างประเทศ ดังนั้นภาครัฐควรทำการสำรวจและสนับสนุนข้อมูลให้ SME ร่วมกับการเจรจาวิภาคที่นำไปสู่การทำข้อตกลงทางการค้าเพื่อเปิดตลาดให้สินค้าไทย

การนำเข้าของ SME

การนำเข้าของ SME ช่วงไตรมาสที่สาม (ก.ค. - ก.ย.) ของปี 2568 มีมูลค่า 475,915.5 ล้านบาท หรือคิดเป็น 14,556.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวเท่ากับ 43.0% โดยมีสัดส่วนต่อมูลค่าการนำเข้ารวมเท่ากับ 16.6% ขณะที่มูลค่าการนำเข้ารวมของประเทศ มีมูลค่า 87,661.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัว 12.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

การนำเข้าของ SME ไตรมาสที่ 3/2568 ขยายตัว

43.0%

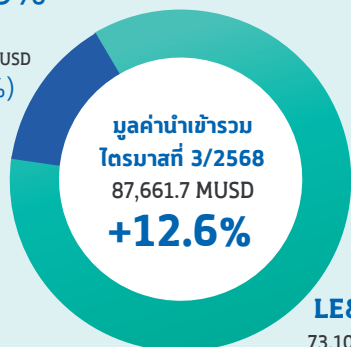
ขยายตัวในอัตราที่สูงกว่า การส่งออก ส่งผลให้ SME ไทยขาดดุลการค้าต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาตามแหล่งนำเข้าสำคัญ 5 ลำดับแรกของ SME ในช่วงไตรมาสที่ 3/2568 พบว่า มูลค่าการนำเข้าจากจีน ขยายตัว 59.8% ด้วยมูลค่าการนำเข้า 7,548.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็น 51.9% ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมดของ SME สินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องจักรและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และ พลาสติก รองลงมาได้แก่ กลุ่มอาเซียนขยายตัว 27.7% มูลค่านำเข้า 1,552.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สหภาพยุโรปขยายตัว 7.5% มูลค่านำเข้า 938.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และได้หวันขยายตัว 58.0% มูลค่านำเข้า 755.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

+43.0%

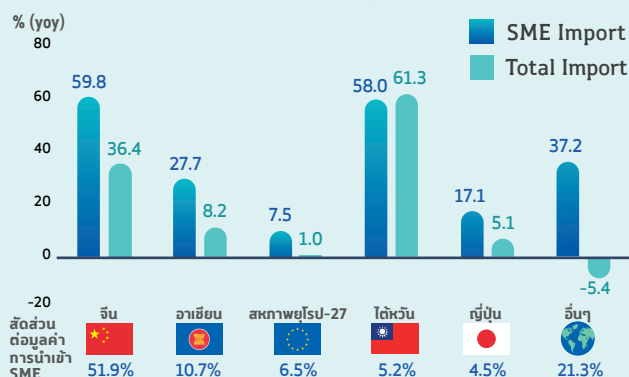
SME

14,556.1 MUSD
(16.6%)

LE&Other
73,105.6 MUSD
(83.4%)

อัตราการขยายตัวของมูลค่านำเข้า จำแนกตามตลาดนำเข้าสำคัญ ไตรมาสที่ 3/2568

กลุ่มสินค้านำเข้าสำคัญของ SME ไตรมาสที่ 3/2568

กลุ่มสินค้านำเข้า	มูลค่านำเข้าของ SME (M.USD)	อัตราการขยายตัว (YOY)	สัดส่วนต่อการนำเข้า SME	สัดส่วนนำเข้า SME ในกลุ่มสินค้า
HS85 อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	2,585.0	106.1%	17.8%	10.3%
HS84 เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	2,371.5	33.4%	16.3%	25.1%
HS71 วิทยุและเครื่องประดับ	1,140.0	35.3%	7.8%	19.1%
HS39 พลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติก	864.1	34.1%	5.9%	28.4%
HS73 ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	674.2	42.8%	4.6%	27.9%
HS27 เชื้อเพลิง	596.3	201.7%	4.1%	5.5%
HS87 ยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์	542.2	62.5%	3.7%	19.3%
HS90 อุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์	444.6	22.1%	3.1%	20.5%
HS72 เหล็กและเหล็กกล้า	346.8	28.8%	2.4%	11.6%
HS76 ทองแดงและของทำด้วยทองแดง	337.8	60.3%	2.3%	20.2%

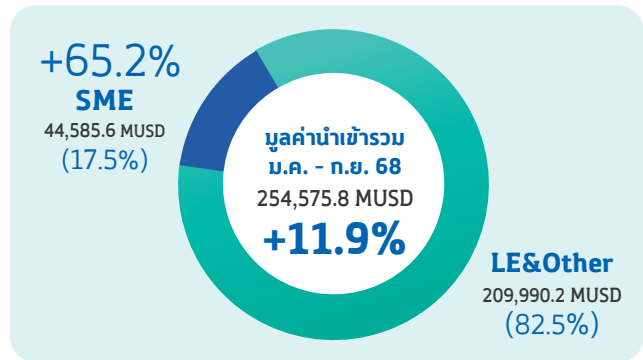
สินค้านำเข้าของ SME ในไตรมาสที่ 3/2568 โครงสร้างสินค้ายังคงไม่มีการเปลี่ยนแปลง โดยส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในกลุ่มสินค้านำเข้า และสินค้าวัตถุดิบที่สอดคล้องกับกลุ่มสินค้าส่งออกของ SME เช่น อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องจักร และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ อัญมณีและเครื่องประดับ พลาสติก เหล็ก อะลูมิเนียม และเชื้อเพลิง

การนำเข้าของ SME ช่วง 9 เดือนแรก และแนวโน้มทั้งปี 2568

การนำเข้าของ SME ม.ค. - ก.ย. 68 มีมูลค่า 1,492,66.4 ล้านบาท หรือคิดเป็น 44,585.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวเท่ากับ 65.2% โดยมีสัดส่วนต่อมูลค่าการนำเข้ารวมเท่ากับ 17.5% ขณะที่มูลค่าการนำเข้ารวมของประเทศมีมูลค่า 254,575.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน 11.9%

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

อัตราการขยายตัวของมูลค่านำเข้า SME จำแนกตามแหล่งนำเข้าสำคัญ ก.ย. 67 - ก.ย. 68

แหล่งนำเข้า	สัดส่วนต่อการนำเข้า SME %	ก.ย. 2567	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค. 2568	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.68 YoY%
จีน	45.7	35.8	43.5	31.7	41.3	62.3	43.1	87.3	72.8	61.3	72.2	60.3	55.0	64.4	64.0
ไต้หวัน	9.1	119.3	17.3	90.0	150.2	182.8	298.4	319.3	470.9	715.2	263.2	120.9	45.5	18.4	255.1
อาเซียน-5	6.9	-4.6	25.5	19.3	172.0	355.8	350.8	187.6	80.2	69.3	14.0	48.6	32.4	42.4	120.0
สหภาพยุโรป-27	5.9	-11.8	3.4	-7.3	11.0	48.3	19.4	0.9	18.6	15.0	7.0	21.8	4.2	-3.4	13.0
CLMV	4.8	38.5	18.7	34.6	15.0	24.9	15.6	43.9	56.8	36.2	44.4	45.0	12.1	4.5	30.6
สหรัฐอเมริกา	4.5	-4.0	24.1	-15.2	35.4	103.4	34.3	60.8	33.6	79.9	212.4	-8.3	23.6	18.3	53.6
ญี่ปุ่น	4.4	-7.4	3.0	12.3	7.1	36.2	18.1	25.2	19.3	21.8	33.3	16.2	10.3	25.0	22.4
อินเดีย	2.8	12.6	7.4	4.1	4.2	2.1	0.1	2.2	-13.7	8.4	29.4	27.2	19.6	33.8	11.8
เกาหลีใต้	2.8	-26.7	22.2	7.1	33.8	60.7	105.4	20.0	61.0	33.6	56.4	51.4	49.4	53.4	51.3
สหราชอาณาจักรและอื่น ๆ	2.7	-1.8	-14.2	910.5	2,508.4	4,824.1	6,335.5	162.8	150.7	638.2	743.3	267.1	568.1	820.2	1,148.6
รวมแหล่งนำเข้าสำคัญ	89.5	20.3	28.0	29.5	45.2	77.3	60.5	79.7	72.6	85.5	69.5	48.4	38.8	41.9	62.8
นำเข้า SME รวม	100.0	20.0	29.0	30.9	53.3	89.6	72.3	85.8	75.9	83.7	65.4	45.4	38.0	45.4	65.2

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

เมื่อพิจารณาตามแหล่งนำเข้าสำคัญ ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 พบว่า การนำเข้าของ SME ยังคงขยายตัวในทุกแหล่งนำเข้าสำคัญ โดยมีการนำเข้าจากจีนมากที่สุดด้วยมูลค่านำเข้า 20,355.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็น 45.7% ของการนำเข้าทั้งหมดของ SME ขยายตัว 64.0% รองลงมาคือกลุ่มอาเซียน ขยายตัว 65.8% ด้วยมูลค่านำเข้า 5,822.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และ ไต้หวัน ขยายตัว 255.1% ด้วยมูลค่านำเข้า 4,050.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

อัตราการขยายตัวมูลค่านำเข้าของ SME จำแนกตามโครงสร้างสินค้าใน 9 เดือนแรกของปี 2568

หมวด	สัดส่วนต่อการนำเข้า SME %	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ม.ค.-ก.ย.68 YoY%
สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป	33.9	87.1	78.0	38.0	37.4	38.6	46.9	58.4	38.9	40.4	50.5
สินค้านำเข้า	31.4	91.0	50.7	130.9	128.7	162.0	81.0	43.3	41.3	33.9	82.5
สินค้าอุปโภคบริโภค	21.5	29.6	28.4	50.1	40.9	31.9	46.0	25.2	22.5	35.3	33.9
ยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง	5.4	100.5	109.5	137.6	101.5	104.0	72.8	43.4	36.7	81.2	81.7
สินค้าเชื้อเพลิง	4.7	2,648.2	317.9	978.7	480.2	538.3	491.5	162.5	114.0	397.0	439.0
อาวุธ ยุทธปัจจัย และสินค้าอื่นๆ	3.1	727.9	1,046.7	249.2	148.5	65.8	110.1	14.3	89.8	92.6	244.8
การนำเข้ารวมของ SME	100.0	89.7	72.3	85.8	75.9	83.7	65.4	45.4	38.0	45.6	65.2

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

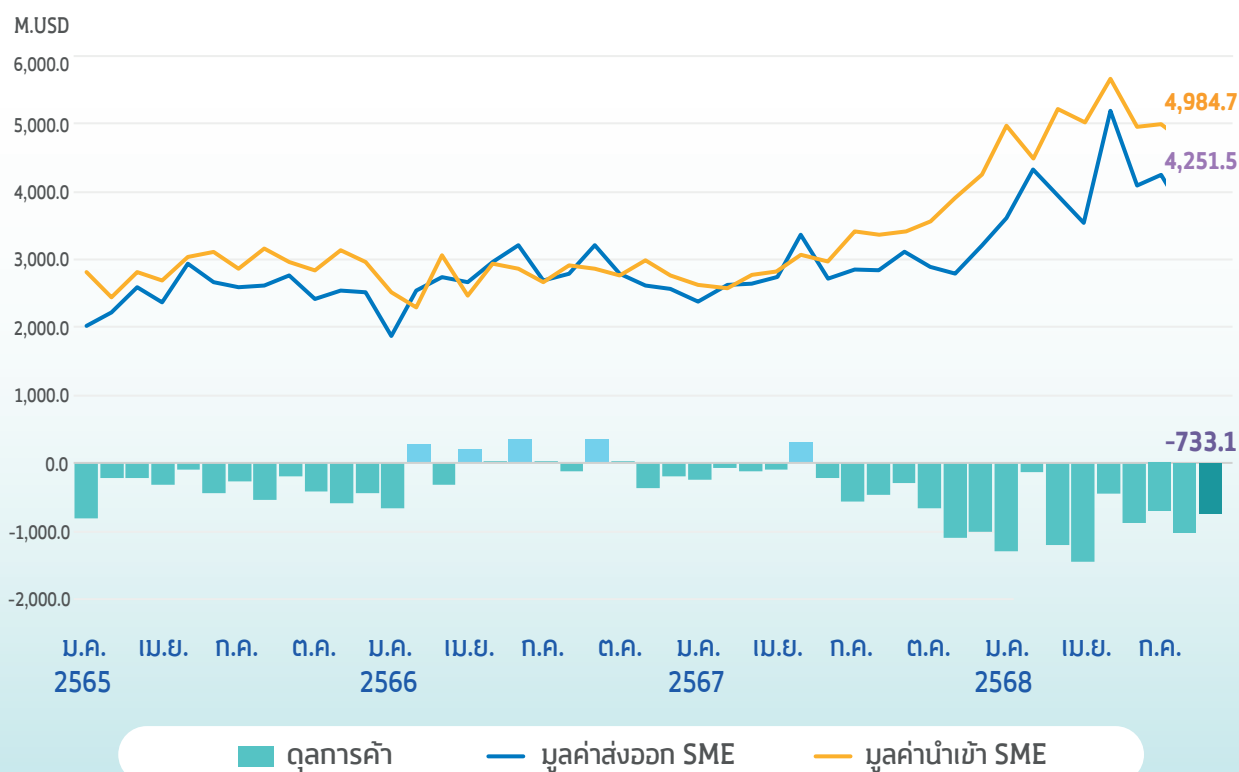
สินค้านำเข้าของ SME ขยายตัวต่อเนื่องทุกหมวดสินค้า โดยส่วนใหญ่ยังเป็นสินค้าวัตถุดิบ และสินค้าทุน โดยขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 50.5% และ 82.5% ด้วยมูลค่า 15,124.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ 13,985.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามลำดับ ขณะที่การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคขยายตัว 33.9% ด้วยมูลค่า 9,575.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

แนวโน้มการนำเข้าของ SME ปี 2568

สำหรับแนวโน้มการนำเข้าของ SME ในปี 2568 จะยังขยายตัวได้ในอัตราที่สูงต่อเนื่อง จากการเร่งนำเข้าสินค้าเพื่อเลี่ยงมาตรการภาษีตอบโต้ของสหรัฐฯ รวมทั้งความต้องการนำเข้าสินค้าของ SME เพื่อลดต้นทุนการผลิต ดังนั้น สสว. จึงปรับประมาณการอัตราการขยายตัวของมูลค่าการนำเข้าของ SME ปี 2568 เพิ่มขึ้นจาก 33.2% ถึง 38.3% เป็น 46.0% - 49.9% และในปี 2569 มูลค่าการนำเข้าของ SME จะขยายตัวอยู่ระหว่าง 8.0% - 15.0%

ด้านดุลการค้าระหว่างประเทศของ SME ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 SME ไทยขาดดุลการค้าถึง 7,922.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็น 280,545.5 ล้านบาท และคาดว่า SME ไทยจะยังคงขาดดุลการค้าต่อเนื่องจากความจำเป็นในการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าทุนที่มีราคาต่ำเพื่อลดต้นทุนให้สามารถแข่งขันในตลาดได้

การค้าระหว่างประเทศของ SME ปี 2565 - ก.ย. 2568

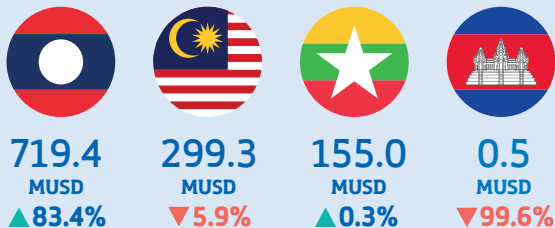
ที่มา : กรมศุลกากร
ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

การค้าขายแดนของ SME ไตรมาสที่ 3/2568

สรุปการค้าขายแดนของ SME

การส่งออกผ่านชายแดนของ SME ไตรมาสที่ 3/2568 ในภาพรวมมีมูลค่า 1,174.1 M.USD เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 18.1 แต่ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากใกล้หมดฤดูทุเรียนในช่วงเดือนกันยายน ปี 2568 ด้านการนำเข้าชายแดนของ SME ไตรมาสที่ 3/2568 ในภาพรวมมีมูลค่า 1,612.1 M.USD เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 97.9 โดยสรุปภาพรวมไตรมาสที่ 3/2568 พบว่า ขาดดุลการค้าชายแดน 438.0 M.USD โดยขาดดุลจากประเทศลาวและเมียนมา มูลค่า 436.1 M.USD และ 130.7 M.USD ตามลำดับ การส่งออกชายแดนไปยังประเทศลาวและเมียนมา มูลค่าการส่งออกทั้งสองประเทศเพิ่มขึ้น ส่วนประเทศมาเลเซียและกัมพูชา มูลค่าการส่งออกลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกัมพูชาที่มีการปิดด่านชายแดน ทำให้ไม่สามารถขนส่งสินค้าได้ตามปกติทั้งการส่งออกและนำเข้า

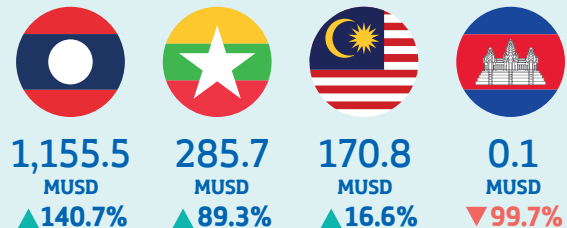
ด้านการส่งออก

การส่งออกรายประเทศ พบว่า ประเทศไทยส่งออกชายแดนไปยังประเทศลาว มูลค่า 719.4 M.USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 83.4 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ประเทศมาเลเซีย มูลค่า 299.3 M.USD ลดลงร้อยละ 5.9 ประเทศเมียนมา มูลค่า 155.0 M.USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 และประเทศกัมพูชา มูลค่า 0.5 M.USD ลดลงร้อยละ 99.6 ตามลำดับ

ไตรมาสที่ 3/2568 ไทยส่งออกสินค้าประเภทผลไม้ผ่านทางชายแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุเรียนลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากในช่วงเดือนกันยายน ปี 2568 ทุเรียนใกล้หมดฤดูกาล แต่อย่างไรก็ตาม การส่งออกของ SME ไทย ยังคงเป็นการส่งสินค้าผ่านลาวไปยังจีน ส่วนประเด็นการส่งออกกัมพูชา ในไตรมาสที่ 3/2568 ลดลงอย่างเห็นได้ชัด เป็นผลมาจากสถานการณ์ความไม่สงบบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ที่มีการปะทะกันและนำมาสู่การปิดด่านชายแดน ซึ่ง SME ส่วนใหญ่ที่มีการส่งออกไปยังกัมพูชา เป็นผู้ประกอบการที่อยู่ในภาคการค้าและเป็นการค้าสินค้าเกษตรระหว่างกันเป็นหลัก

ด้านการนำเข้า

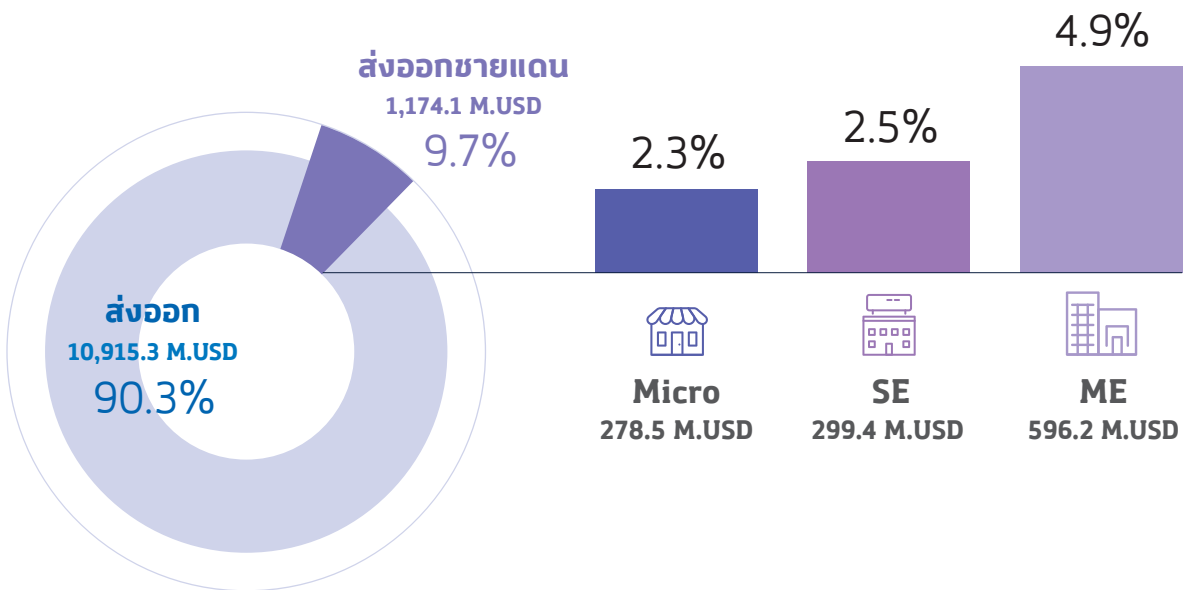
การนำเข้าชายแดนไทยของ SME ไตรมาสที่ 3/2568 หากพิจารณาเป็นรายประเทศ พบว่า ประเทศไทยมีการนำเข้าชายแดนจากประเทศลาว มูลค่า 1,155.5 M.USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 140.7 ประเทศมาเลเซีย มูลค่า 170.8 M.USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.6 ประเทศเมียนมา มูลค่า 285.7 M.USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 89.3 และประเทศกัมพูชา มูลค่า 0.1 M.USD ลดลงร้อยละ 99.7 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า

ไตรมาสที่ 3/2568 ไทยยังคงนำเข้าสินค้าจากลาว เพิ่มขึ้นร้อยละ 140.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าสินค้าจากจีนเป็นหลัก และไทยยังคงนำเข้าสินค้าประเภทแร่ดีบุกและพลวงจากเมียนมาเข้ามาเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยไตรมาสนี้การนำเข้าดีบุกจากเมียนมาขยับขึ้นมาเป็นอันดับที่ 1 แทนที่พลวง สถานการณ์ความไม่สงบบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ส่งผลต่อการนำเข้าสินค้าเกษตรโดยเฉพาะมันสำปะหลังจากกัมพูชา เพื่อใช้ในการผลิต ซึ่งในระยะยาวอาจต้องหาตลาดวัตถุดิบจากแหล่งอื่นสำรองเพื่อไม่ให้เกิดการผลิตหยุดชะงัก

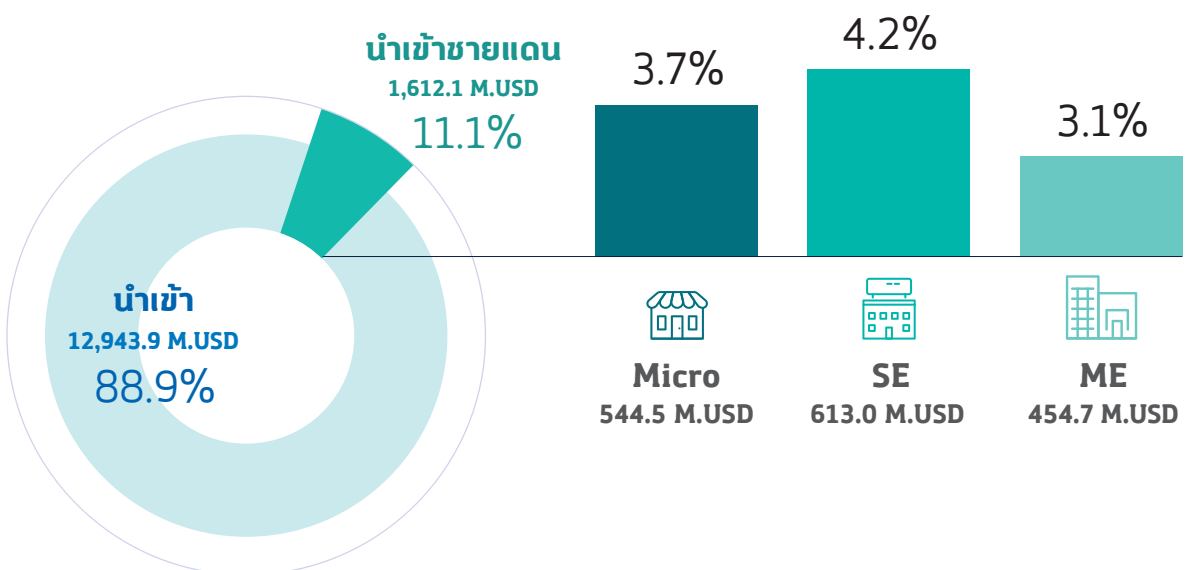
ภาพรวมการค้าขายแดนของ SME ไตรมาสที่ 3/2568

การส่งออกทางชายแดนของ SME ไตรมาสที่ 3/2568 มีมูลค่ารวม 1,174.1 M.USD คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.7 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดของ SME ส่วนการนำเข้าทางชายแดนของ SME ไตรมาสที่ 3/2568 มีมูลค่า 1,612.1 M.USD คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.1 ของการนำเข้าทั้งหมดของ SME ซึ่งไตรมาสนี้ SME ขาดดุลการค้าชายแดน เนื่องจากหมดฤดูกาลทุเรียนในช่วงท้ายไตรมาสจากที่ไตรมาส 2/2568 การส่งออกผลไม้ไปยังจีนผ่านลาวมีมูลค่าสูง

มูลค่าการส่งออกชายแดนจำแนกตามขนาดวิสาหกิจ

มูลค่าการนำเข้าชายแดนจำแนกตามขนาดวิสาหกิจ

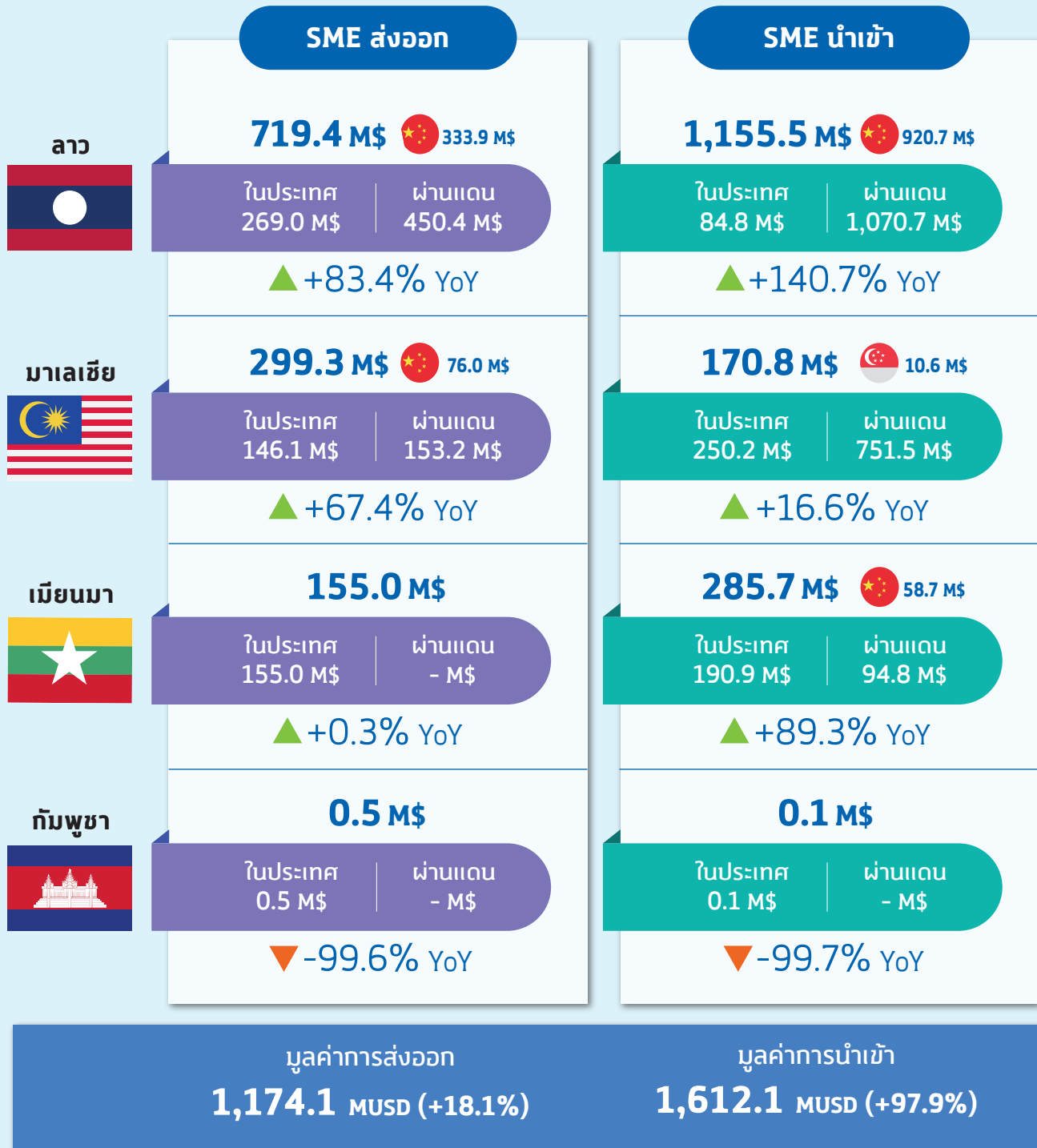

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

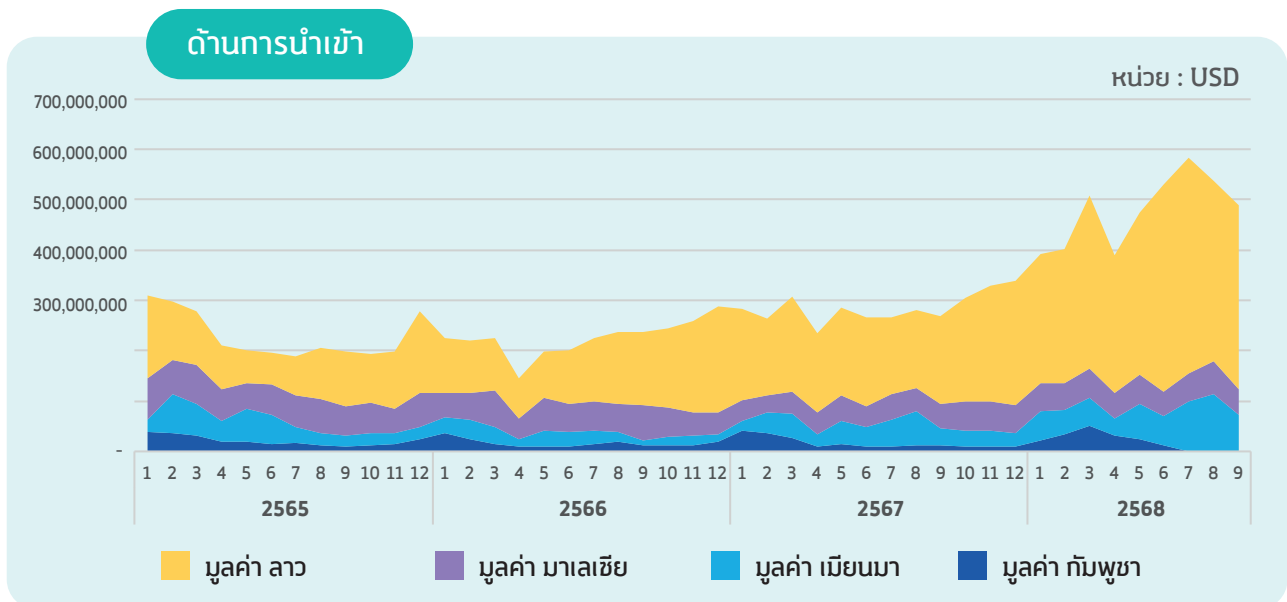
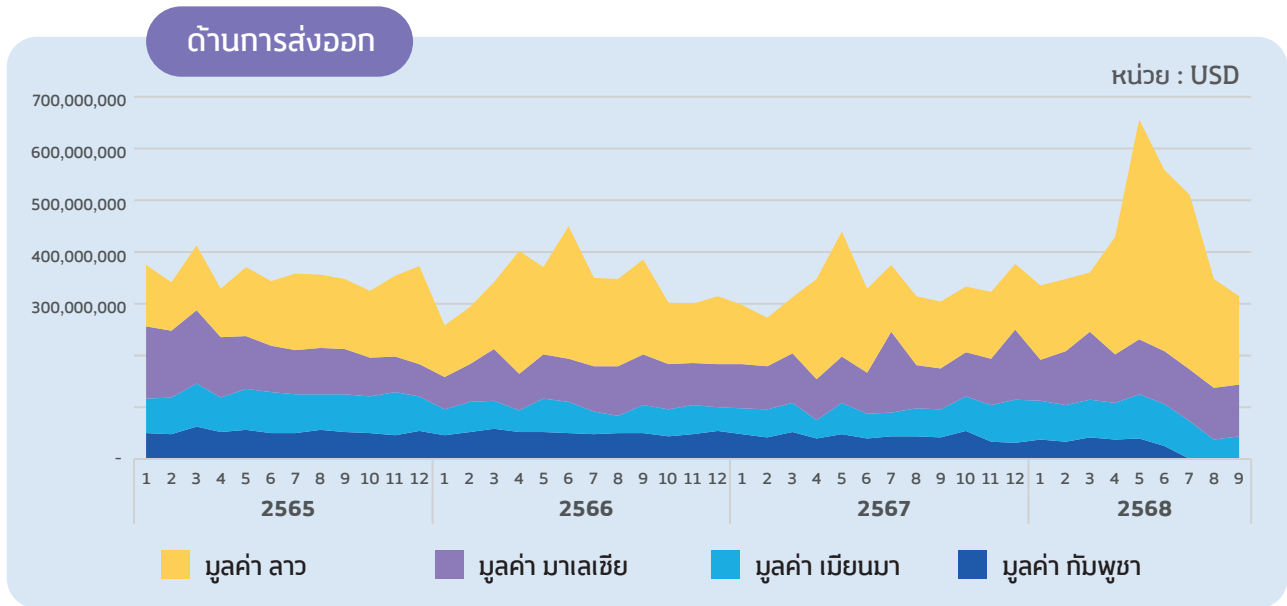
หากพิจารณามูลค่าการค้าชายแดนไตรมาสที่ 3/2568 เป็นรายประเทศพบว่า ภาพรวม SME มีการส่งออกและนำเข้าชายแดนเพิ่มขึ้น โดยมีมูลค่าการส่งออกชายแดนกับประเทศลาวสูงที่สุด รองลงมาเป็น มาเลเซีย เมียนมา และกัมพูชา ในขณะที่การนำเข้าชายแดนประเทศเมียนมาเพิ่มขึ้นมาเป็นอันดับ 2 แทนประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นการนำเข้าสินค้าจากจีนผ่านชายแดนเมียนมามายังไทย ในลักษณะเดียวกันกับประเทศลาว ในขณะที่ประเทศกัมพูชายังมีปัญหาคอขวดบริเวณชายแดน มีการปิดด่าน ส่งผลให้มูลค่าการค้าชายแดนหดตัวลงอย่างมาก ทั้งด้านการส่งออกและนำเข้า

มูลค่าการค้าชายแดนของไทยแบ่งตามประเทศชายแดน ไตรมาสที่ 3/2568

ที่มา : กรมศุลกากร
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

กราฟแสดงมูลค่าการค้าชายแดนของ SME ตั้งแต่ ม.ค. 65 – ก.ย. 68 แบ่งตามประเทศชายแดน

ภาพรวมไตรมาสที่ 3/2568 ด้านการส่งออกชายแดนของ SME มีมูลค่า 1,174.1 M.USD เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 18.1 ด้านการนำเข้าชายแดนของ SME มีมูลค่า 1,612.1 M.USD เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 97.9 โดยสรุปภาพรวมการค้าชายแดนของ SME ไตรมาส 3 ปี 2568 ขาดดุลการค้ารวมมูลค่า 438.0 M.USD

ด้านการส่งออกชายแดนของ SME ไตรมาส 3/2568 หากพิจารณาเป็นรายประเทศ พบว่า ประเทศที่ไทยส่งออกชายแดนไปยังประเทศลาวสูงที่สุดด้วยมูลค่า 719.4 M.USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 83.4 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน รองลงมาเป็นประเทศมาเลเซีย มูลค่า 299.3 M.USD ลดลงร้อยละ 5.9 ประเทศเมียนมามีมูลค่า 155.0 M.USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 ส่วนประเทศกัมพูชา 0.5 M.USD ลดลงถึงร้อยละ 99.6 ตามลำดับ หากแบ่งกลุ่มสินค้าตามหมวดหมู่เทคโนโลยี พบว่า กลุ่มสินค้าที่ SME ส่งออกมากที่สุด 3 กลุ่มแรก ได้แก่ สินค้าชิ้นต้น มูลค่า 501.7 M.USD รองลงมาเป็นสินค้าทรัพยากรการผลิต มูลค่า 307.3 M.USD และ สินค้าเทคโนโลยีชิ้นกลาง มูลค่า 199.0 M.USD ตามลำดับ

หากพิจารณาการส่งออกชายแดนเป็นรายสินค้า พบว่า สินค้าที่ SME ส่งออกมากที่สุดจำแนกตามมูลค่า 3 ลำดับแรก ได้แก่ ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ (HS 08) มีมูลค่า 334.8 M.USD รองลงมาเป็นเครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (HS 84) มูลค่า 82.0 M.USD และ ไม้และของทำด้วยไม้ ถ่านไม้ (HS 44) มีมูลค่า 81.95 M.USD

ตารางที่ 4.1 สินค้าส่งออกชายแดน 4 ประเทศ เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

HS 2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (M\$)	% YOY
	08 ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้	334.8	137.2
	84 เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	82.03	61.1
	44 ไม้และของทำด้วยไม้ ก้านไม้	81.95	- 12.6
	01 สัตว์มีชีวิต	62.3	243.3
	85 อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	58.8	- 37.0
	40 ยางและของทำด้วยยาง	49.3	- 14.1
	17 น้ำตาลและขมที่ทำจากน้ำตาล	49.1	13.1
	87 ยานยนต์และส่วนประกอบ	42.0	- 30.5
	39 พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	30.3	- 30.1
	73 ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	24.7	0.5

ด้านการนำเข้าชายแดนของ SME ไตรมาสที่ 3/2568 หากพิจารณาเป็นรายประเทศ พบว่ามีการนำเข้าชายแดนจากประเทศลาวสูงสุดด้วยมูลค่า 1,155.5 M.USD ซึ่งมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 140.7 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า รองลงมาเป็นการนำเข้าจากประเทศเมียนมา มูลค่า 285.7 M.USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 89.3 ประเทศมาเลเซีย มูลค่า 170.8 M.USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.6 และประเทศกัมพูชามูลค่า 0.1 M.USD ลดลงร้อยละ 99.7 ตามลำดับ หากแบ่งกลุ่มสินค้าตามโครงสร้างสินค้านำเข้า พบว่า กลุ่มสินค้าที่ SME นำเข้ามากที่สุด 3 กลุ่มแรก ได้แก่ สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป มูลค่า 547.3 M.USD รองลงมาเป็นสินค้าอุปโภคบริโภค มูลค่า 516.1 M.USD และ สินค้าทุน มูลค่า 482.5 M.USD ตามลำดับ

หากพิจารณาการนำเข้าชายแดนเป็นรายสินค้า พบว่า สินค้าที่ SME นำเข้ามากที่สุดจำแนกตามมูลค่า 3 ลำดับแรก ได้แก่ อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ (HS 85) มีมูลค่า 438.5 M.USD รองลงมาเป็น เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (HS 84) มูลค่า 219.6 M.USD และ พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก (HS 39) มีมูลค่า 101.3 M.USD ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 สินค้านำเข้าชายแดน 4 ประเทศ เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

HS 2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (M\$)	% YOY
	85 อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	438.5	284.3
	84 เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	219.6	181.0
	39 พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	101.3	58.7
	26 สินแร่ ตะกั่วและถั่ว	96.5	514.7
	81 โลหะสามัญชนิดอื่น	66.7	156.1
	07 พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิดที่บริโภคได้	61.5	10.4
	62 เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ตัดแบบนิทหรือแบบโครเชต์	61.0	97.0
	08 ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้	45.7	- 27.1
	74 ทองแดงและของทำด้วยทองแดง	45.6	236.6
	73 ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	43.9	55.9

สถานการณ์การค้าชายแดน SME ไตรมาสที่ 3/2568 จำแนกตามประเทศ

ประเทศลาว

ไตรมาสที่ 3/2568 ไทยส่งออกสินค้าประเภทผลไม้ลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุเรียนที่ส่งออกจากลาวไปยังจีน เนื่องจากใกล้หมดฤดูกาลทุเรียน แต่อย่างไรก็ตามการขนส่งสินค้าออกทางชายแดนลาวยังเป็นการส่งออกผ่านไปยังจีนเป็นหลัก รวมทั้งเริ่มมีการส่งสัตว์มีชีวิตสำหรับทำพันธุ์ ประเภทโค กระบือ ผ่านลาวไปยังเวียดนามมากขึ้น ซึ่งหากแบ่งกลุ่มสินค้าตามหมวดหมู่เทคโนโลยี พบว่า กลุ่มสินค้าที่ SME ส่งออกไปประเทศลาวมากที่สุด 3 กลุ่มแรก ได้แก่ สินค้าขั้นต้น มูลค่า 402.2 M.USD รองลงมาเป็นสินค้าทรัพยากรการผลิต มูลค่า 123.1 M.USD และสินค้าเทคโนโลยีชั้นกลาง มูลค่า 119.2 M.USD ตามลำดับ โดยสินค้าที่ SME ส่งออกมากที่สุดจำแนกตามมูลค่า 3 ลำดับแรก ได้แก่ ผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ (HS 08) มีมูลค่า 313.4 M.USD รองลงมาเป็นสัตว์มีชีวิต (HS 01) มูลค่า 58.2 M.USD และ น้ำตาลและขนมทำจากน้ำตาล (HS 17) มีมูลค่า 45.9 M.USD หากพิจารณาเป็นรายด้านชายแดน พบว่า ด้านชายแดนที่ SME ส่งออกมูลค่าสูงสุด 3 อันดับแรก อยู่ที่ด่านศุลกากรนครพนม (ศภ.2) จ.นครพนม ด้านศุลกากรหนองคาย (ศภ.2) จ.หนองคาย และด่านศุลกากรมุกดาหาร (ศภ.2) จ.มุกดาหาร ซึ่งมีมูลค่า 326.6, 173.0 และ 116.6 M.USD ตามลำดับ

ด้านการนำเข้า SME หากแบ่งกลุ่มสินค้าตามโครงสร้างสินค้านำเข้า พบว่า กลุ่มสินค้าที่ SME นำเข้ามากที่สุด 3 กลุ่มแรก ได้แก่ สินค้าทุน มูลค่า 407.6 M.USD รองลงมาเป็น สินค้าอุปโภคบริโภค มูลค่า 407.5 M.USD และ สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป มูลค่า 310.3 M.USD ตามลำดับ สินค้าที่ SME นำเข้าจำแนกตามมูลค่าสูงสุด 3 อันดับแรกได้แก่ อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ (HS 85) มีมูลค่า 413.1 M.USD เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (HS 84) มูลค่า 170.6 M.USD และ พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก (HS 39) มูลค่า 76.8 M.USD ส่วนด้านชายแดนที่ SME นำเข้ามูลค่าสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านศุลกากรมุกดาหาร (ศภ.2) จ.มุกดาหาร ด้านศุลกากรนครพนม (ศภ.2) จ.นครพนม และด่านศุลกากรหนองคาย (ศภ.2) จ.หนองคาย ซึ่งมีมูลค่า 569.0, 328.7 และ 149.0 M.USD ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 สินค้าส่งออกชายแดนประเทศลาว เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

HS2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (M\$)	% YOY
08	ผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้	313.4	145.7
01	สัตว์มีชีวิต	58.2	244.2
17	น้ำตาลและขนมทำจากน้ำตาล	45.9	39.9
85	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	42.9	356.9
84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	36.5	77.6
87	ยานยนต์และส่วนประกอบ	24.3	31.1
26	สินแร่ ตะกั่วและถั่ว	14.8	3,981.4
73	ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	13.7	40.3
39	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	11.9	0.4
72	เหล็กและเหล็กกล้า	10.0	68.5

ตารางที่ 4.4 สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศลาว เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

HS2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (M\$)	% YOY
85	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	413.1	328.4
84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	170.6	287.3
39	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	76.8	82.5
62	เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ทำแบบนิตหรือโครเซต	60.2	95.8
07	พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิดที่บริโภคได้	56.3	129.0
74	ทองแดงและของทำด้วยทองแดง	42.2	237.0
08	ผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้	36.2	-16.1
73	ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	31.6	57.2
42	เครื่องหนัง	20.1	71.6
61	เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายทำแบบนิตหรือแบบโครเซต	17.5	101.3

ที่มา : กรมศุลกากร, ประมวลผลโดย สสว., พฤศจิกายน 2568

ตารางที่ 4.5 สินค้าส่งออกชายแดนประเทศลาว จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า 5 อันดับแรก

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (M\$)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
ด้านศุลกากรนครพนม (ศก.2)	นครพนม	326.6	ผลไม้โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุเรียน สัตว์มีชีวิต
ด้านศุลกากรหนองคาย (ศก.2)	หนองคาย	173.0	ผลไม้โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุเรียน เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์
ด้านศุลกากรมุกดาหาร (ศก.2)	มุกดาหาร	116.6	น้ำตาลและขมทำจากน้ำตาล อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ
ด้านศุลกากรเชียงแสน (ศก.3)	เชียงราย	36.7	ยานยนต์และส่วนประกอบ สัตว์มีชีวิต
ด้านศุลกากรช่องเม็ก (ศก.2)	อุบลราชธานี	36.6	ของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ ปลา สัตว์น้ำ เครื่องปรุงรส

ตารางที่ 4.6 สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศลาว จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า 5 อันดับแรก

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (M\$)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
ด้านศุลกากรมุกดาหาร (ศก.2)	มุกดาหาร	569.0	อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องจักร อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และส่วนประกอบ
ด้านศุลกากรนครพนม (ศก.2)	นครพนม	328.7	อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องจักร อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และส่วนประกอบ
ด้านศุลกากรหนองคาย (ศก.2)	หนองคาย	149.0	อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องจักร อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และส่วนประกอบ
ด้านศุลกากรเชียงของ (ศก.3)	เชียงราย	72.1	ผัก ผลไม้
ด้านศุลกากรท่าลี่ (ศก.2)	เลย	14.0	ผัก ธัญพืช

ที่มา : กรมศุลกากร, ประมวลผลโดย สสว., พฤศจิกายน 2568

ประเทศมาเลเซีย

ไตรมาสที่ 3/2568 การส่งออกชายแดนไปยังมาเลเซียลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าเล็กน้อย โดยสินค้าที่ไทยส่งออกไปมาเลเซีย ยังคงเป็นสินค้าที่เป็นวัตถุดิบ หรือทรัพยากรการผลิต เช่น ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ยางและน้ำยาง เป็นสำคัญ ในขณะที่ด้านการนำเข้าสินค้ายังคงเป็นประเภทเครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ เป็นหลัก ซึ่งมาเลเซียได้รับอานิสงส์ของการย้ายฐานการผลิตจากจีน และการฟื้นตัวของตลาดเซมิคอนดักเตอร์ในระดับโลก โดยหากแบ่งกลุ่มสินค้าตามหมวดหมู่เทคโนโลยี พบว่า กลุ่มสินค้าที่ SME ส่งออกไปประเทศมาเลเซียมากที่สุด 3 กลุ่มแรก ได้แก่ สินค้าทรัพยากรการผลิต มูลค่า 109.0 M.USD รองลงมาเป็นสินค้าขั้นต้น มูลค่า 92.1 M.USD และ สินค้าเทคโนโลยีชั้นกลาง มูลค่า 40.7 M.USD ตามลำดับ โดยสินค้าที่ SME ส่งออกมากที่สุดจำแนกตามมูลค่า 3 ลำดับแรก ได้แก่ ไม้และของทำด้วยไม้ ถ่านไม้ (HS 44) มีมูลค่า 76.0 M.USD รองลงมาเป็นสินค้าประเภทยางและของทำด้วยยาง (HS 40) มูลค่า 40.5 M.USD และ สินค้าประเภท เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (HS 84) มีมูลค่า 38.7 M.USD หากพิจารณาเป็นรายด้านชายแดนพบว่า ด้านศุลกากรสะเตา (ศก.4) จ.สงขลา ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ (ศก.4) จ.สงขลา และด้านศุลกากรบ้านประกอบ (ศก.4) จ.สงขลา มีมูลค่า 187.3, 95.8 และ 6.7 M.USD ตามลำดับ

ส่วนทางด้านกรนำเข้าของ SME หากแบ่งกลุ่มสินค้าตามโครงสร้างสินค้านำเข้า พบว่า กลุ่มสินค้าที่ SME นำเข้ามากที่สุด 3 กลุ่มแรก ได้แก่ สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป มูลค่า 58.4 M.USD รองลงมาเป็นสินค้าทุน มูลค่า 51.3 M.USD และ สินค้าอุปโภคบริโภค มูลค่า 43.1 M.USD ตามลำดับ โดยสินค้าที่ SME นำเข้าจำแนกตามมูลค่าสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (HS 84) มีมูลค่า 35.9 M.USD พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก (HS 39) มูลค่า 19.3 M.USD และ อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ (HS 85) มูลค่า 13.4 M.USD ส่วนด้านชายแดนที่ SME นำเข้ามูลค่าสูงที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านศุลกากรสะเตา (ศก.4) จ.สงขลา ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ (ศก.4) จ.สงขลา และด้านศุลกากรสุไหง โก-ลก (ศก.4) จ.นราธิวาส ซึ่งมีมูลค่า 137.0, 24.1 และ 5.1 M.USD ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 สินค้าส่งออกชายแดนประเทศมาเลเซีย เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

HS2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (M\$)	% YOY
44	ไม้และของทำด้วยไม้ ถ่านไม้	76.0	-5.1
40	ยางและของทำด้วยยาง	40.5	-11.2
84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	38.7	168.6
08	ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้	18.9	56.9
12	เมล็ดพืช เมล็ดธัญพืชและผลไม้พืชที่ใช้ในอุตสาหกรรม	12.6	167.0
07	พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิดที่บริโภคได้	12.4	-10.1
39	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	12.2	-6.0
85	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	9.5	-85.9
87	ยานยนต์และส่วนประกอบ	8.6	-16.2
73	ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	6.1	-11.3

ตารางที่ 4.8 สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศมาเลเซีย เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

HS2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (M\$)	% YOY
84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	35.9	7.8
39	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	19.3	-10.9
85	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	13.4	-6.5
48	กระดาษและกระดาษแข็ง	12.4	66.2
21	ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้	9.1	25.0
73	ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	9.0	31.6
90	อุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์	6.1	68.1
32	สารเคมีที่ใช้พอกหนัง	5.3	22.4
03	ปลา สัตว์น้ำจำพวกครัสเตเชีย	4.5	-19.2
44	ไม้และของทำด้วยไม้ ถ่านไม้	4.2	-12.0

ที่มา : กรมศุลกากร, ประมวลผลโดย สสว., พฤศจิกายน 2568

ตารางที่ 4.9 สินค้าส่งออกชายแดนประเทศมาเลเซีย จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า 5 อันดับแรก

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (M\$)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
ด้านศุลกากรระเดา (ศท.4)	สงขลา	187.3	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ ไม้และยาง รวมทั้งของที่ทำด้วยไม้และยาง
ด้านศุลกากรป่าดงเบขาร์ (ศท.4)	สงขลา	95.8	ไม้และยาง รวมทั้งของที่ทำด้วยไม้และยาง
ด้านศุลกากรบ้านประกอบ (ศท.4)	สงขลา	6.7	ผลไม้ ยางและของทำด้วยยาง
ด้านศุลกากรเบตง (ศท.4)	ยะลา	3.8	ไม้และยาง รวมทั้งของที่ทำด้วยไม้และยาง
ด้านศุลกากรสตูล (ศท.4)	สตูล	3.5	เรือรบ

ตารางที่ 4.10 สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศมาเลเซีย จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า 5 อันดับแรก

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (M\$)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
ด้านศุลกากรระเดา (ศท.4)	สงขลา	137.0	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก
ด้านศุลกากรป่าดงเบขาร์ (ศท.4)	สงขลา	24.1	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ ผัก
ด้านศุลกากรสุโหง โท-ลก (ศท.4)	นราธิวาส	5.1	ไม้และของทำด้วยไม้ ถ่านไม้
ด้านศุลกากรสตูล (ศท.4)	สตูล	3.4	เรือและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ
ด้านศุลกากรวังประจัน (ศท.4)	สตูล	0.9	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์

ที่มา : กรมศุลกากร, ประมวลผลโดย สสว., พฤศจิกายน 2568

ประเทศเมียนมา

ในไตรมาสที่ 3/2568 การค้าชายแดนกับเมียนมามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะด้านการนำเข้าชายแดนของไทยที่ระยะหลังมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง จนทำให้ไตรมาสที่ 3/2568 มูลค่าการนำเข้าสินค้าชายแดนขึ้นมาเป็นลำดับที่ 2 แทนประเทศมาเลเซีย ส่วนด้านการนำเข้า พลังและดิบๆ ยังคงเป็นสินค้านำเข้าสำคัญสำหรับอุตสาหกรรมของไทย แต่ในช่วงไตรมาสที่ 3/2568 นี้ การนำเข้าดิบๆ ขยับขึ้นมาเป็นอันดับที่ 1 จากไตรมาสก่อนหน้าที่มีการนำเข้าพลังงานมาเป็นอันดับที่ 1 โดยหากแบ่งกลุ่มสินค้าตามหมวดหมู่เทคโนโลยี พบว่า กลุ่มสินค้าที่ SME ส่งออกไปประเทศเมียนมามากที่สุด 3 กลุ่มแรก ได้แก่ สินค้าทรัพยากรการผลิต มูลค่า 74.6 M.USD รองลงมาเป็นสินค้าเทคโนโลยีชั้นกลาง มูลค่า 39.1 M.USD และสินค้าเทคโนโลยีขั้นต้น มูลค่า 24.8 M.USD ตามลำดับ โดยสินค้าที่ SME ส่งออกมากที่สุดจำแนกตามมูลค่า 3 ลำดับแรก ได้แก่ เครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู (HS 22) มีมูลค่า 14.4 M.USD รองลงมาเป็นไขมันและน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช (HS 15) มูลค่า 13.7 M.USD และยานยนต์และส่วนประกอบ (HS 87) มีมูลค่า 9.1 M.USD หากพิจารณาเป็นรายด่านชายแดนพบว่า ด่านชายแดนที่ SME ส่งออกมูลค่าสูงที่สุด 3 อันดับแรก อยู่ที่ ด่านศุลกากรระนอง (ศก.1) จ.ระนอง ด่านศุลกากรสังขละบุรี (ศก.1) จ.กาญจนบุรี และด่านศุลกากรแม่สาย (ศก.3) จ.เชียงราย ซึ่งมีมูลค่า 75.1, 32.6 และ 20.9 M.USD ตามลำดับ

ส่วนทางด้าน การนำเข้าของ SME หากแบ่งกลุ่มสินค้าตามโครงสร้างสินค้านำเข้า พบว่า กลุ่มสินค้าที่ SME นำเข้ามากที่สุด 3 กลุ่มแรก ได้แก่ สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป มูลค่า 178.7 M.USD รองลงมาเป็นสินค้าอุปโภคบริโภค มูลค่า 65.3 M.USD และสินค้าทุน มูลค่า 23.6 M.USD ตามลำดับ โดยสินค้าที่ SME นำเข้าจำแนกตามมูลค่าสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ตะกรันและถั่ว (HS 26) มีมูลค่า 95.1 M.USD โลหะสามัญชนิดอื่น เซอร์เมต (HS 81) มูลค่า 58.9 M.USD และเครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (HS 84) มูลค่า 13.2 M.USD ส่วนด่านชายแดนที่ SME นำเข้ามูลค่าสูงที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด่านศุลกากรแม่สอด (ศก.3) จ.ตาก ด่านศุลกากรระนอง (ศก.1) จ.ระนอง และด่านศุลกากรแม่สาย (ศก.3) จ.เชียงราย ซึ่งมีมูลค่า 244.8, 29.6 และ 5.0 M.USD ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 สินค้าส่งออกชายแดนประเทศเมียนมา เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

HS2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (M\$)	% YOY
22	เครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู	14.4	67.6
15	ไขมันและน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช	13.7	25.4
87	ยานยนต์และส่วนประกอบ	9.1	266.5
19	ของที่ปรุงแต่งจากรัฟพืช แป้ง สตาร์ช หรือนม	8.2	18.2
84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	6.9	-1.0
21	ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้	6.8	-44.7
85	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	6.4	-34.0
39	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	6.2	-43.6
27	เชื้อเพลิงที่ได้จากรถ น้ำมันแร่และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่น	6.2	14.0
24	ยาสูบและผลิตภัณฑ์ที่ใช้แทนยาสูบ	5.0	7,260.7

ตารางที่ 4.12 สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศเมียนมา เรียงตามมูลค่า 10 ลำดับแรก

HS2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (M\$)	% YOY
26	สินแร่ ตะกรันและถั่ว	95.1	505.4
81	โลหะสามัญชนิดอื่น เซอร์เมต	58.9	126.1
84	เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	13.2	3,920.5
10	รัฟพืช	12.2	-73.0
85	อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	12.0	1,069.3
08	ผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้	9.4	-49.3
87	ยานยนต์และส่วนประกอบ	9.2	3,402.8
30	ผลิตภัณฑ์ทางเภสัชกรรม	5.8	N/A
39	พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก	5.2	4,445.1
21	ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้	4.9	N/A

ตารางที่ 4.13 สินค้าส่งออกชายแดนประเทศเมียนมา จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า 5 อันดับแรก

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (M\$)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
ด้านศุลกากรระนอง (ศก.1)	ระนอง	75.1	ไขมันและน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช เครื่องดื่ม
ด้านศุลกากรสังขละบุรี (ศก.1)	กาญจนบุรี	32.6	ปลา สัตว์น้ำจำพวกครัสตาเซีย ไขมันและน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช
ด้านศุลกากรแม่สาย (ศก.3)	เชียงราย	20.9	เครื่องดื่ม ของที่ปรุงแต่งจากธัญพืช แป้ง สตาร์ช หรือนม
ด้านพรมแดนแม่สอด (สะพานมิตรภาพไทย-พม่า)	ตาก	18.5	เชื้อเพลิงที่ได้จากแร่ น้ำมัน เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์
ด้านศุลกากรแม่ฮ่องสอน (ศก.3)	แม่ฮ่องสอน	7.8	ยานยนต์และส่วนประกอบ

ตารางที่ 4.14 สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศเมียนมา จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า 5 อันดับแรก

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (M\$)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
ด้านศุลกากรแม่สอด (ศก.3)	ตาก	244.8	ดิบูก พลวง
ด้านศุลกากรระนอง (ศก.1)	ระนอง	29.6	ผลไม้ ธัญพืช
ด้านศุลกากรแม่สาย (ศก.3)	เชียงราย	5.0	ธัญพืช
ด้านศุลกากรประจวบคีรีขันธ์ ศก.1	ประจวบคีรีขันธ์	4.1	ดิบูก
ด้านศุลกากรสังขละบุรี (ศก.1)	กาญจนบุรี	2.0	ผัก

ที่มา : กรมศุลกากร,ประมวลผลโดย สว., พฤศจิกายน 2568

ประเทศกัมพูชา

ในไตรมาสที่ 3/2568 จากการปิดด่านชายแดนอย่างต่อเนื่อง ทำให้สินค้าจากไทยเข้าไปขายยังกัมพูชาได้จำกัดมากขึ้น โดย SME ส่วนใหญ่ที่ส่งออกและนำเข้าจากกัมพูชาจะเป็นผู้ประกอบการที่อยู่ในภาคการค้า ซึ่งสินค้าส่วนใหญ่ที่ค้าขายระหว่างกันเป็นการค้าสินค้าเกษตร การจำกัดเวลาเปิด-ปิดด่านชายแดน และการจำกัดการนำเข้าสินค้าจากไทยของกัมพูชา ทำให้ผู้ประกอบการในธุรกิจข้างต้นได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก และในส่วนของภาคการผลิตที่มีการใช้ผลิตผลทางการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งมันสำปะหลังที่นำเข้าจากกัมพูชามาเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตจำนวนมาก ต้องเผื่อระวังและหาตลาดวัตถุดิบจากแหล่งอื่นสำรองเพื่อไม่ให้เกิดการผลิตต้องหยุดชะงัก

โดยพบว่าไตรมาสที่ 3/2568 สินค้าที่ SME ส่งออกชายแดนไปยังกัมพูชามีเพียง 2 หมวดสินค้า ได้แก่ เครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู (HS 22) และของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ ปลา สัตว์น้ำ (HS 16) มูลค่า 0.5 M.USD และ 0.01 M.USD โดยผ่านด่านชายแดนด่านพรมแดนบ้านผักกาด จ.จันทบุรี และ ด่านพรมแดนบ้านแหลม จ.จันทบุรี โดยมีมูลค่า 0.5 และ 0.01 M.USD ตามลำดับ ส่วนด้านการนำเข้าของ SME มีเพียงการนำเข้าสินค้าประเภทอุปโภคบริโภคเท่านั้น มูลค่าอยู่ที่ 0.1 M.USD โดยสินค้าที่ SME นำเข้าจำแนกตามมูลค่าได้แก่ พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิดที่บริโภคได้ (มันสำปะหลัง) (HS 07) มีมูลค่า 0.1 M.USD และ ผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ (ฝรั่ง มะม่วง และมังคุด) (HS 08) มูลค่า 0.004 M.USD โดยผ่านด่านชายแดนศุลกากรช่องจอม (ศก.2) เพียงด่านเดียว

ตารางที่ 4.15 สินค้าส่งออกชายแดนประเทศกัมพูชา เรียงตามมูลค่า

HS2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (M\$)	% YOY
 22	เครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู	0.5	-94.7
 16	ของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ ปลา สัตว์น้ำ	0.01	-99.9

ตารางที่ 4.16 สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศกัมพูชา เรียงตามมูลค่า

HS2	คำอธิบาย HS	มูลค่า (M\$)	% YOY
 07	พืชผักรวมทั้งรากและหัวบางชนิด ที่บริโภคได้	0.1	-99.5
 08	ผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้	0.004	-99.6

ที่มา : กรมศุลกากร, ประมวลผลโดย สสว., พฤศจิกายน 2568

ตารางที่ 4.17 สินค้าส่งออกชายแดนประเทศกัมพูชา จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (M\$)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
ด้านพรมแดนบ้านฝักตาก	จันทบุรี	0.5	เครื่องดื่ม (สปาร์กลิงไวน์)
ด้านพรมแดนบ้านแหลม	จันทบุรี	0.01	ของปรุงแต่งจากเนื้อปลา

ตารางที่ 4.18 สินค้านำเข้าจากชายแดนประเทศกัมพูชา จำแนกรายด้าน เรียงตามมูลค่า

ด้าน	จังหวัด	มูลค่า (M\$)	ตัวอย่างสินค้าหลัก
ด้านศุลกากรช่องจอม (ศก.2)	สุรินทร์	9.0	ผัก ผลไม้

ที่มา : กรมศุลกากร, ประมวลผลโดย สสว., พฤศจิกายน 2568

แนวโน้มสถานการณ์การค้าชายแดน SME ไตรมาสที่ 4/2568

แนวโน้มการส่งออกการค้าชายแดน SME ไตรมาสที่ 4/2568 คาดว่าจะมีมูลค่า 1,033.5 M.USD ซึ่งมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย ประมาณร้อยละ 0.02 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากการส่งออกไปยังมาเลเซียมีแนวโน้มลดลง รวมทั้งการปิดด่านชายแดนไทย-กัมพูชา ที่มีผลกระทบโดยตรงต่อการส่งออกชายแดนของไทย ส่วนด้านการนำเข้า ไตรมาสที่ 4 ปี 2568 คาดว่าจะมีมูลค่า 1,170.6 M.USD ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.5 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน แม้จะมีการปิดด่านชายแดนไทย-กัมพูชา ทำให้การนำเข้าจากกัมพูชาลดลงก็ตาม แต่การนำเข้าจากจีนผ่านแดนลาวและเมียนมายังคงมีมูลค่าสูงและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ใช้วิธีการประมาณการโดยการนำค่าเฉลี่ยของไตรมาสที่ 4 ปี 2565, 2566 และ 2567 เพื่อหาค่าประมาณการของไตรมาสที่ 4/2568 ทั้งด้านการส่งออกและการนำเข้า

คำอธิบายความหมาย

ด้านการส่งออก

สินค้าเทคโนโลยีขั้นสูง	ผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และมีการวิจัยและพัฒนาที่มีนัยสำคัญ ซึ่งรวมถึงผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า ยา และชิ้นส่วนอากาศยาน ตัวอย่างเช่น อากาศยานและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ยา เครื่องกำเนิดไฟฟ้า เป็นต้น
สินค้าเทคโนโลยีขั้นกลาง	ผลิตภัณฑ์ที่ต้องใช้เทคโนโลยีระดับปานกลาง มักมีลักษณะเป็นกระบวนการวิศวกรรมและการผลิต ตัวอย่างเช่น นาฬิกาและนาฬิกาข้อมือ อาวุธและกระสุน ปู่ย ฝ้ายทอ เคมีภัณฑ์ เป็นต้น
สินค้าเทคโนโลยีขั้นต้น	ผลิตภัณฑ์ที่ส่วนใหญ่ได้มาจากทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งรวมถึงผลิตภัณฑ์จากเกษตร แร่ธาตุ และวัตถุดิบอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น แป้ง แร่เหล็กและแคนเซนเทรต แร่ทองแดงและแคนเซนเทรต ผ้าถัก เครื่องประดับ เสื้อผ้า เป็นต้น
สินค้าขั้นต้น	สินค้าประเภทเกษตรกรรม อาหาร แร่ธาตุ และวัตถุดิบต่างๆ ตัวอย่างเช่น ไข่ ไม้พิน ถ่านไม้ ข้าว น้ำมันดิบ เครื่องเทศ
สินค้าทรัพยากรการผลิต	สินค้าเพื่อนำไปเป็นปัจจัยการผลิต ตัวอย่างเช่น ผลิตภัณฑ์น้ำมันปิโตรเลียม แผ่นยาง เส้นใย แผ่นไม้
สินค้าอื่น ๆ	สินค้าอื่น ๆ ที่ไม่ถูกจัดอยู่ในหมวดข้างต้น

ด้านการนำเข้า

ยานพาหนะ และอุปกรณ์การขนส่ง	รถจักรยานยนต์ ยานยนต์สำหรับส่งของ ส่วนประกอบยานยนต์ เป็นต้น
สินค้าเชื้อเพลิง	ถ่านหิน น้ำมันดิบ น้ำมันสำเร็จรูป
สินค้าทุน	เครื่องจักรกล เครื่องจักรไฟฟ้า และส่วนประกอบ สัตว์และพืชสำหรับทำพันธุ์
สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป	เคมีภัณฑ์ อัญมณี เส้นใย ปู่ย เม็ดพลาสติก
สินค้าอุปโภคบริโภค	กาแฟ ชา เครื่องเทศ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน
อาวุธ ยุทธปัจจัย และสินค้าอื่น ๆ	กระป๋อง ดาบ ขนนวนระเบิด

โดยเกณฑ์การแบ่งกลุ่มของสินค้าส่งออกมีที่มาจาก Product by technological categories หรือ ผลิตภัณฑ์ตามหมวดหมู่เทคโนโลยี ซึ่งเป็นการจำแนกประเภทการค้าระหว่างประเทศมาตรฐาน (SITC) ฉบับแก้ไขครั้งที่ 3 ของ UNCTADstat หรือ Untraded & development ซึ่งการจำแนกผลิตภัณฑ์ตามประเภทเทคโนโลยีช่วยให้เข้าใจพลวัตของการค้าระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีที่ประเทศต่าง ๆ สามารถใช้ประโยชน์จากความสามารถทางเทคโนโลยีเพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลการค้าผ่านมุมมองนี้ ผู้กำหนดนโยบายสามารถระบุภาคส่วนที่ต้องการการลงทุนและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก ส่วนเกณฑ์การแบ่งกลุ่มของสินค้านำเข้ามีที่มาจากตารางโครงสร้างสินค้านำเข้าของไทย (Harmonize, 2022) ของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ เพื่อนำมาใช้วิเคราะห์โครงสร้างนำเข้าของประเทศไทยในการนำเข้าสินค้าเข้ามาเพื่อใช้ในกิจกรรมใด

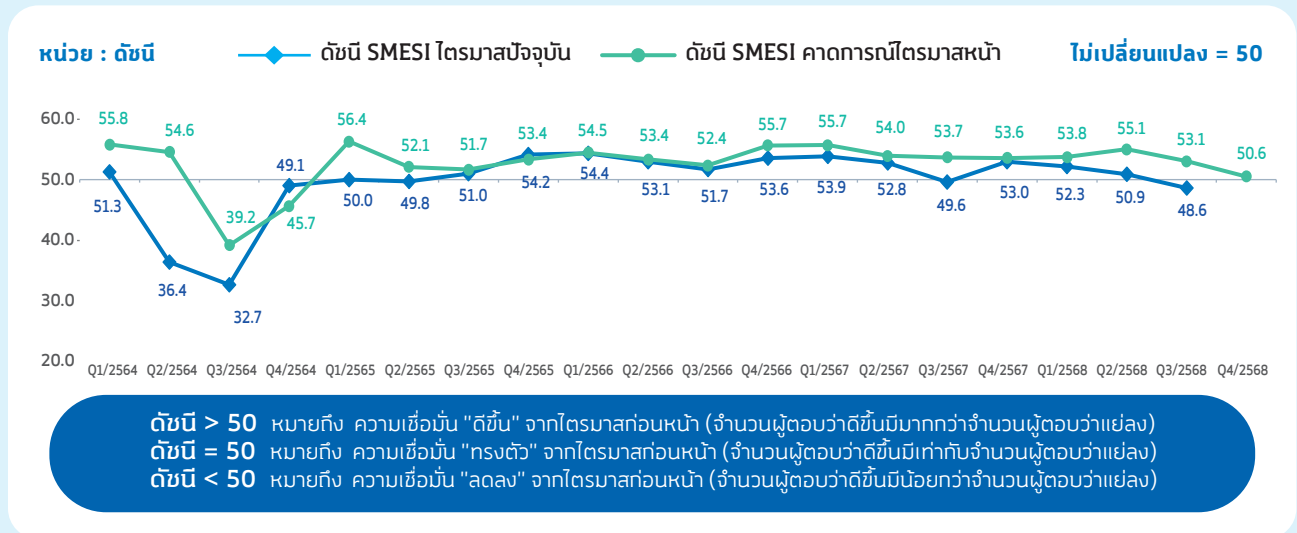

05

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ไตรมาสที่ 3/2568 และแนวโน้มไตรมาสที่ 4/2568

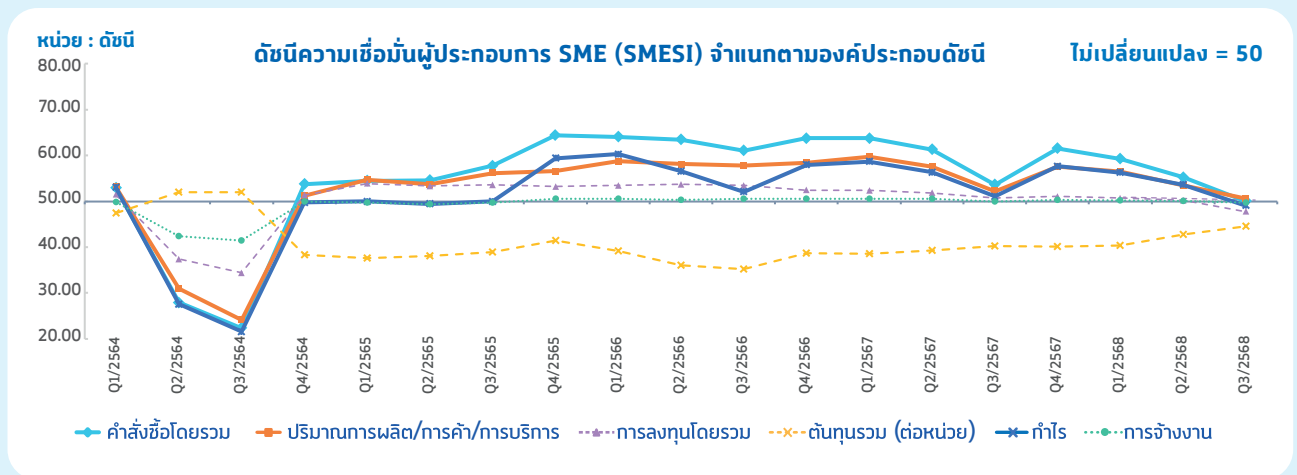

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ไตรมาสที่ 3/2568 อยู่ที่ระดับ 48.6 ปรับตัวลดลงต่ำกว่าค่าฐานจากระดับ 50.9 ในไตรมาสก่อนหน้า สะท้อนให้เห็นถึงสถานะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว กำลังซื้อภายในประเทศอ่อนแออย่างต่อเนื่องทั้งจากรายได้ภาคเกษตรที่ลดลงตามราคาสินค้าเกษตร รายได้นอกภาคเกษตรที่หดตัวตามภาวะเศรษฐกิจ ภาคการท่องเที่ยวที่ไม่เติบโตตามที่คาดหวัง นอกจากนี้ สถานการณ์ความตึงเครียดบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ยังก่อให้เกิดความไม่แน่นอนด้านการค้าและการขนส่ง ซึ่งซ้ำเติมความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ SME

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ประจำเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2568

ภาพที่ 5.1 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ไตรมาสที่ 3/2568

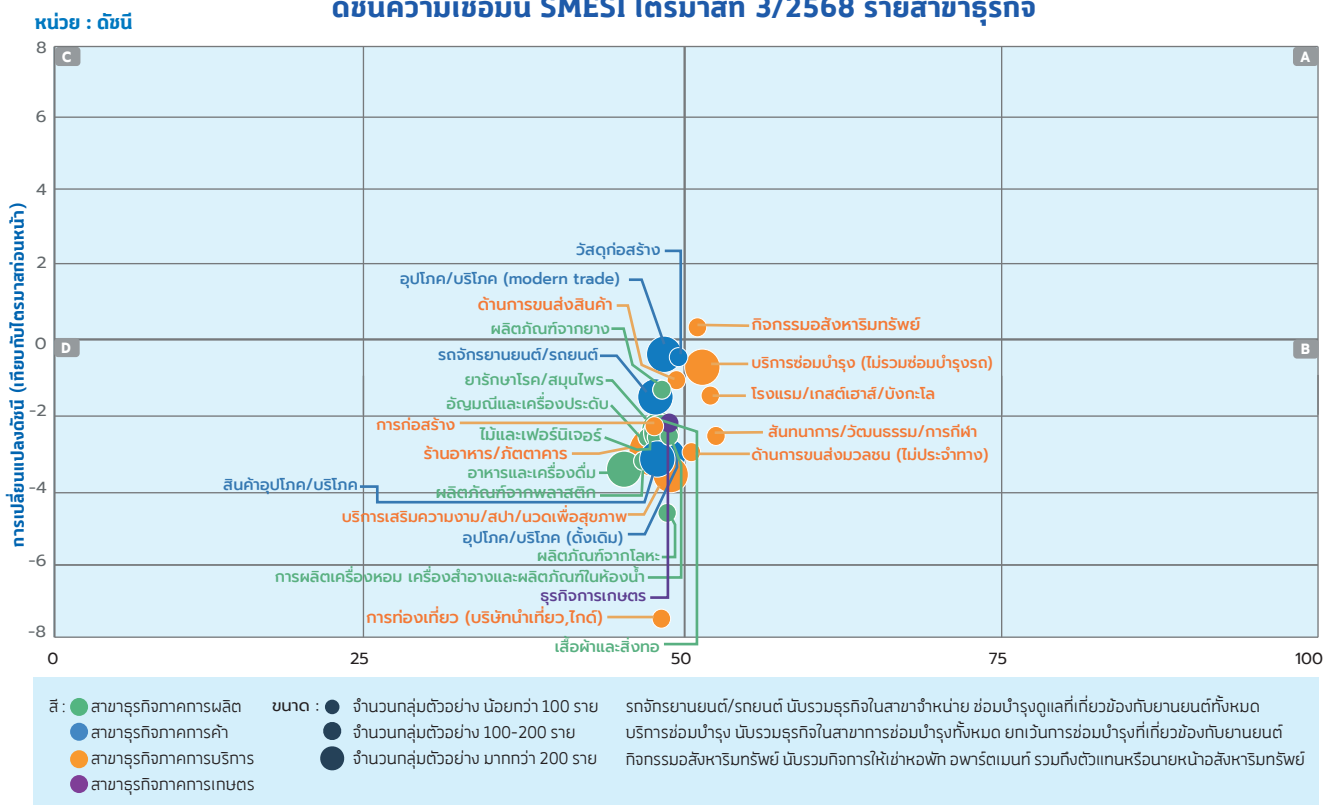

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ประจำเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2568

ภาพที่ 5.2 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) จำแนกตามองค์ประกอบดัชนี ไตรมาสที่ 3/2568

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ไตรมาสที่ 3/2568 พบว่า ด้านคำสั่งซื้อโดยรวม อยู่ที่ระดับ 50.0 และด้านปริมาณการผลิต/การค้า/การบริการ อยู่ที่ระดับ 50.6 ซึ่งปรับลดลงจากระดับ 55.3 และระดับ 53.5 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งสะท้อนจากสภาพเศรษฐกิจซบเซาไม่มีคำสั่งซื้อใหม่เข้ามา จึงส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรให้กับธุรกิจ สอดคล้องกับองค์ประกอบดัชนีด้านกำไรที่ปรับลดลงจากระดับ 53.6 มาอยู่ที่ระดับ 49.1 ขณะเดียวกันมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสถานการณ์ชายแดนการปะทะระหว่างไทย – กัมพูชา ขาดความเชื่อมั่นในการเปิดธุรกิจใหม่จึงส่งผลให้องค์ประกอบดัชนีด้านการลงทุนโดยรวมลดลงจากระดับ 50.2 มาอยู่ที่ระดับ 47.8 การลงทุนขยายกิจการและการจ้างแรงงานใหม่ชะลอตัว ส่งผลให้ความเชื่อมั่นในองค์ประกอบด้านการจ้างงาน อยู่ที่ระดับ 49.7 ซึ่งปรับลดลงจากระดับ 50.0 ของไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่องค์ประกอบดัชนีด้านต้นทุนรวม (ต่อหน่วย) อยู่ที่ระดับ 44.6 ปรับเพิ่มขึ้นจากระดับ 42.8 ของไตรมาสก่อนหน้า แม้ว่าจะมีมาตรการตรึงราคาน้ำมันเชื้อเพลิงหรือ มาตรการความช่วยเหลือด้านต้นทุนอื่น ๆ มาช่วยสนับสนุน แต่ยังไม่สามารถทำให้ภาคธุรกิจทำกำไรได้เต็มที่ เนื่องจาก รายได้ของผู้บริโภคในภาพรวมยังคงชะลอตัวและมีแนวโน้มระมัดระวังการใช้จ่ายอย่างต่อเนื่อง

ดัชนีความเชื่อมั่น SMESI ไตรมาสที่ 3/2568 รายสาขาธุรกิจ

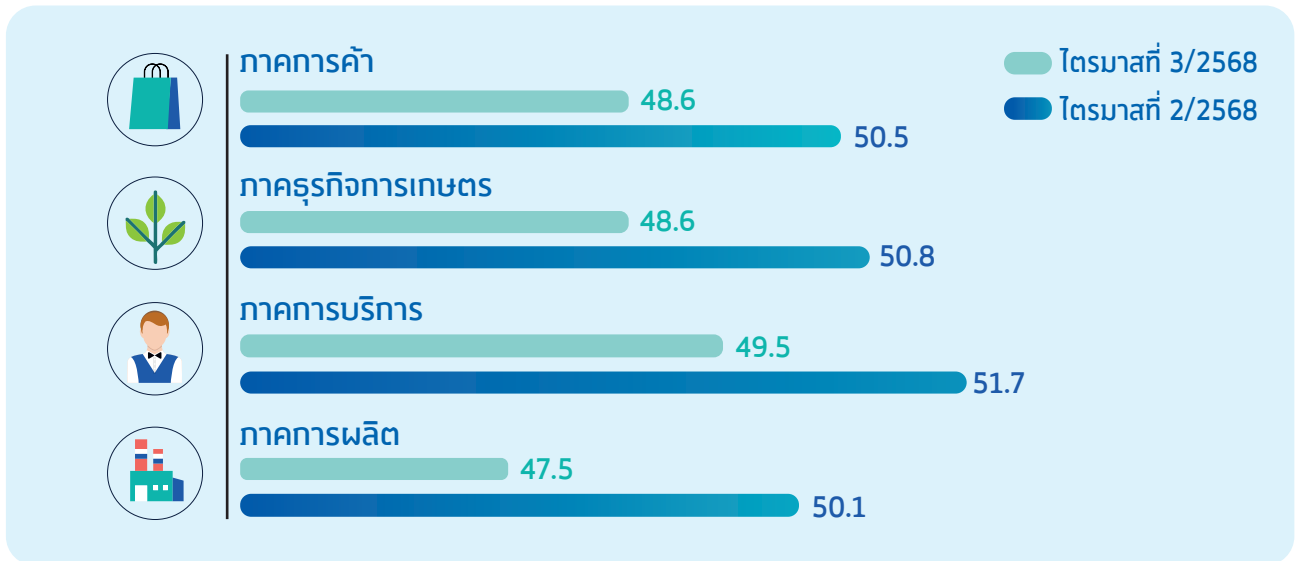

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ประจำเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2568

ภาพที่ 5.3 การเปลี่ยนแปลงและค่าระดับดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ไตรมาสที่ 3/2568 รายสาขาธุรกิจ

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของระดับความเชื่อมั่นรายสาขาธุรกิจในช่วงไตรมาสที่ 3/2568 พบว่า ส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า โดยสาขาการท่องเที่ยวมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 48.1 ลดลงจากระดับ 55.6 แม้ช่วงปลายไตรมาสจะเริ่มเข้าสู่ช่วง Golden Week แต่จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะชาวจีนยังคงต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ ส่งผลให้ความเชื่อมั่นในสาขาดังกล่าวปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือสาขาผลิตภัณฑ์จากโลหะมีระดับความเชื่อมั่นลดลงมาอยู่ที่ 48.6 จากระดับ 53.2 ปัจจัยสำคัญมาจากการขาดแคลนแรงงานกัมพูชาในภาคก่อสร้าง อันเป็นผลจากสถานการณ์ความไม่สงบบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา การจ้างงานใหม่ การลงทุนชะลอตัวและไม่มีคำสั่งซื้อใหม่เข้ามา จึงนำไปสู่การลดกำลังการผลิตในภาพรวม ขณะเดียวกันสาขาผลิตอาหารและเครื่องดื่มมีระดับความเชื่อมั่นลดลงมาอยู่ที่ระดับ 45.7 จากระดับ 49.1 สาเหตุจากกำลังซื้อภายในประเทศที่ยังอ่อนแอ ประกอบกับมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ที่กลายเป็นอุปสรรคสำคัญต่อผู้ประกอบการภาคการค้าและการผลิตที่ส่งออกทำให้ต้นทุนการแข่งขันสูงขึ้น

ในทางกลับกันมีเพียงสาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ที่มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ระดับความเชื่อมั่นปรับขึ้นมาอยู่ที่ 50.9 จากระดับ 50.6 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งได้รับแรงหนุนจากความต้องการด้านบริการซ่อมแซมที่เพิ่มขึ้นตามเหตุการณ์แผ่นดินไหวช่วงต้นปี รวมถึงการเปิดตัวโครงการอสังหาริมทรัพย์ใหม่และมาตรการกระตุ้นภาคอสังหาริมทรัพย์จากภาครัฐ

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ประจำเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2568

ภาพที่ 5.4 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) จำแนกตามภาคธุรกิจ ไตรมาสที่ 3/2568

ภาพรวมดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) รายภาคธุรกิจในไตรมาสที่ 3/2568 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ภาคการผลิต

มีระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ 47.5 ลดลงจากระดับ 50.1 ในไตรมาสก่อนหน้าและยังคงอยู่ในภาวะอ่อนแรงจากปัจจัยสำคัญคือคำสั่งซื้อภายในประเทศที่ชะลอตัว ประกอบกับภาวะภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ต้นทุนการแข่งขันสูงขึ้น ผู้ประกอบการจำนวนมากจึงชะลอการลงทุนใหม่และปรับกลยุทธ์ไปสู่การผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มแทนการผลิตเชิงปริมาณสะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายด้านการแข่งขันที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น

ภาคการค้า

มีระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ 48.6 ลดลงจากระดับ 50.5 ซึ่งภาคธุรกิจโดยรวมชะลอตัว แม้บางพื้นที่ของแนวชายแดนเริ่มกลับมามีการซื้อขายเพื่อบริโภคหรือกักตุนสินค้า แต่ภาพรวมยังถูกกดดันจากกำลังซื้อภายในประเทศที่อ่อนแอ รายได้ภาคเกษตรลดลง และการแข่งขันที่รุนแรงจากผู้ประกอบการรายใหญ่ ส่งผลให้ผู้ค้าปลีกขายถอยจำนวนมากประสบปัญหาสภาพคล่องและกำไรหดตัว

ภาคการบริการ

มีระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ 49.5 ลดลงจากระดับ 51.7 แม้กิจกรรมทางเศรษฐกิจในเมืองใหญ่ เช่น ร้านอาหารใกล้อาคารสำนักงาน จะช่วยประคองสถานการณ์บางส่วน แต่ภาคการท่องเที่ยวยังคงซบเซา โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีนที่ยังไม่ฟื้นตัวตามที่คาดการณ์ ขณะเดียวกัน การปรับเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำยังเป็นภาระต้นทุนให้แก่ธุรกิจโรงแรมและที่พัก อีกทั้งภาคก่อสร้างประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ซึ่งล้วนสะท้อนให้เห็นว่าภาคการบริการยังไม่สามารถฟื้นตัวได้

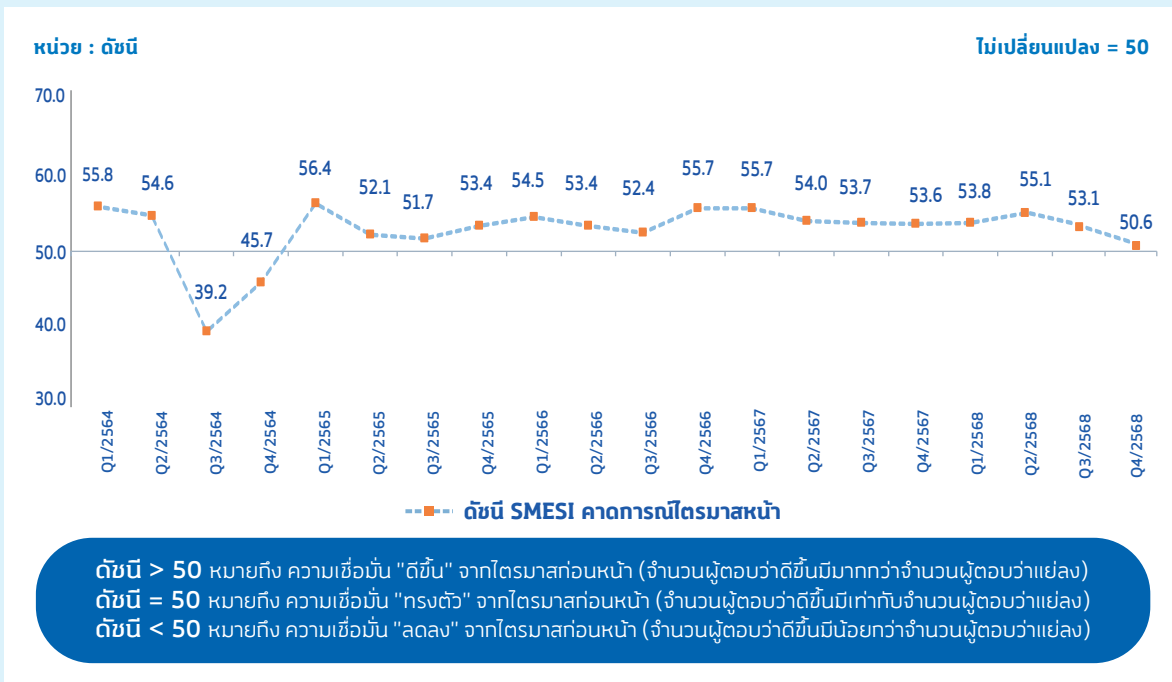

ภาคธุรกิจเกษตร

มีระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ 48.6 ลดลงจากระดับ 50.8 โดยได้รับผลกระทบจากราคาพืชผลและปศุสัตว์ที่ปรับลดลง ต้นทุนปัจจัยการผลิตสูงขึ้น และสภาพอากาศแปรปรวน นอกจากนี้ ยังประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานต่างด้าวจากสถานการณ์ชายแดนไทย – กัมพูชา แม้บางพื้นที่จะได้รับแรงหนุนจากมาตรการช่วยเหลือเกษตรกรของภาครัฐ แต่โดยรวมยังสะท้อนถึงความไม่มั่นคงของภาคธุรกิจเกษตร

แนวโน้มไตรมาสที่ 4/2568

สำหรับไตรมาสที่ 4/2568 สสว. คาดว่า ระดับค่าคาดการณ์ของดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME จะปรับลดลงมาอยู่ที่ 50.6 จากระดับ 53.1 ที่เคยประเมินไว้ในไตรมาสก่อนหน้า สะท้อนภาวะเศรษฐกิจที่ยังชะลอตัวและปัจจัยขับเคลื่อนเชิงบวกไม่มากนัก ทั้งจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่ยังอยู่ในระดับต่ำ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจภายในประเทศที่ยังมีจำกัด ผู้ประกอบการ SME ยังคาดหวังมาตรการกระตุ้นการบริโภคของรัฐบาลในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี จะช่วยพยุงกำลังซื้อภายในประเทศได้ในระยะสั้น รวมถึงมาตรการกระตุ้นภาคการท่องเที่ยวในช่วงปลายปี ซึ่งอาจช่วยประคับประคองการฟื้นตัวในบางสาขาได้ อย่างไรก็ตาม ภัยพิบัติทางธรรมชาติสำคัญ ได้แก่ กำลังซื้อภายในประเทศที่ยังไม่ฟื้นตัว ภาระหนี้ครัวเรือนสูง การส่งออกที่แผ่วหายตัวได้ แต่ไม่ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของภาคการผลิตและผลกระทบจากสินค้าอุปโภคบริโภคจากต่างประเทศ รวมถึงปัญหาเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ส่งผลต่อความสามารถในการฟื้นตัวอย่างยั่งยืนของเศรษฐกิจโดยรวมและตัวผู้ประกอบการ SME

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ประจำเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2568

ภาพที่ 5.5 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ภาคการเกษตรไตรมาสที่ 4/2568

06

โอกาสและความท้าทาย ของ SME ไทยในปัจจุบัน

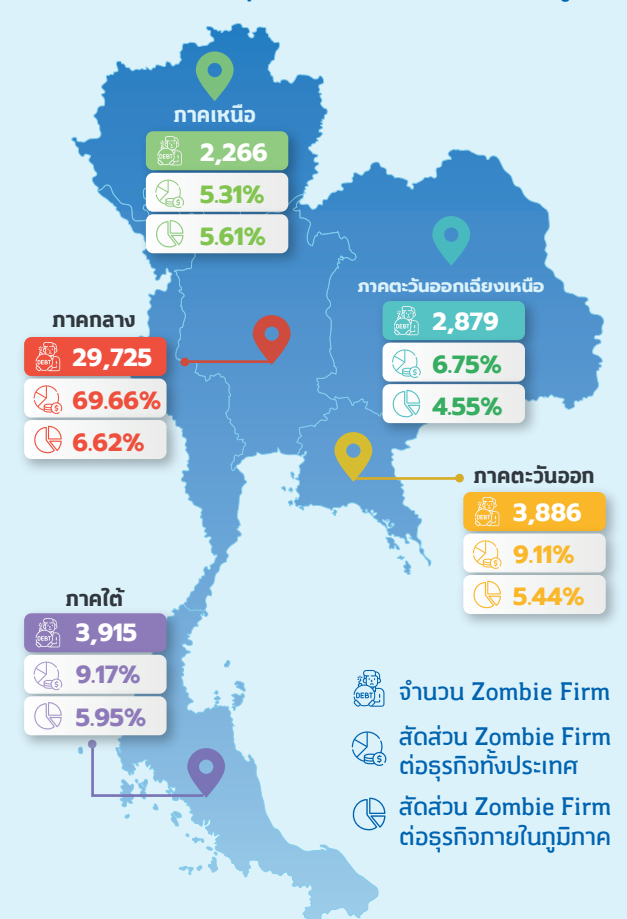

1 เจาะพฤติกรรมธุรกิจผิบบของผู้ประกอบการ SME ในประเทศไทย

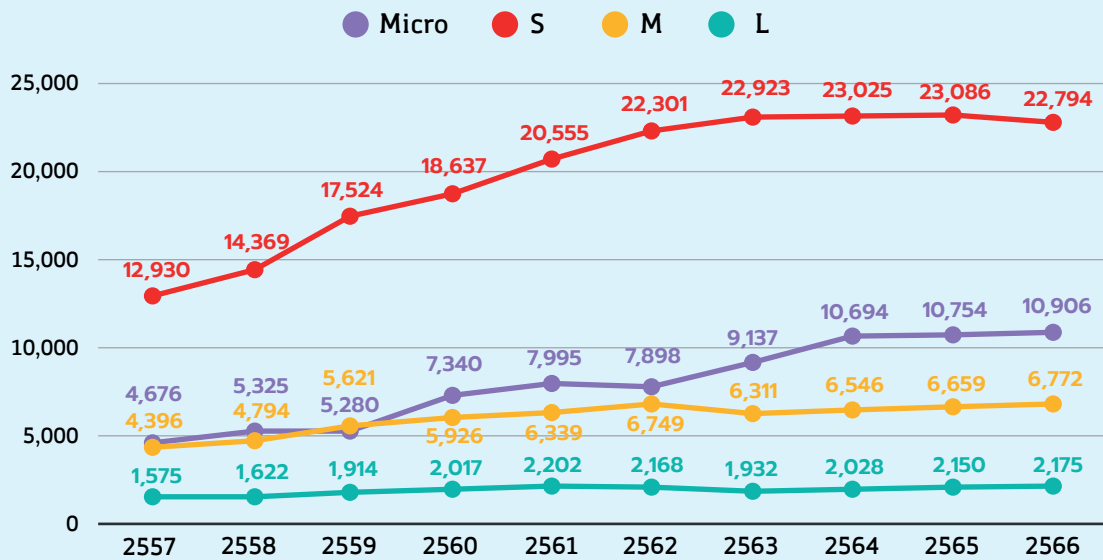
ธุรกิจผิบบ หรือที่เรียกว่า “Zombie Firm” เป็นแนวคิดทางเศรษฐกิจที่ใช้อธิบายบริษัทที่ดำรงอยู่ได้ แม้จะมีสถานะทางการเงินและการดำเนินงานที่อ่อนแอ โดยทั่วไปแล้วหมายถึงบริษัทที่ไม่สามารถสร้างกำไรเพียงพอที่จะครอบคลุมต้นทุนทางการเงิน โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและมีปัญหาภาระหนี้สินเป็นระยะเวลานาน ซึ่งสะท้อนถึงความเปราะบางเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะในภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นฐานรากสำคัญของเศรษฐกิจประเทศ ปัญหานี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ หากแต่ค่อย ๆ สะสมและฝังรากลึกในภาคการผลิต การค้า และการบริการของไทยมานานหลายปี บทความฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำความเข้าใจพฤติกรรมของธุรกิจที่ยังดำเนินอยู่ได้แม้จะไม่มีความสามารถในการสร้างกำไร รวมถึงเพื่อเสนอแนวทางเชิงนโยบายสำหรับการป้องกันการเข้าสู่สถานะธุรกิจผิบบ รวมถึงการฟื้นฟูและปรับโครงสร้าง SME ให้กลับมาเติบโตได้อย่างยั่งยืน

จากการศึกษาพบว่าธุรกิจผิบบในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา โดยเฉพาะในกลุ่มธุรกิจขนาดย่อม (Small) และรายย่อย (Micro) ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความเปราะบางทางการเงินมากที่สุด จากข้อมูลเชิงพื้นที่ ธุรกิจผิบบกระจายอยู่ทั่วประเทศ โดยภาคกลางมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นเกือบสามในสี่ของทั้งประเทศ รองลงมาคือ ภาคใต้และภาคตะวันออก ตามภาพที่ 6.1 อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาสัดส่วนในแต่ละภูมิภาคพบว่า ปัญหาที่มีความใกล้เคียงกันทั่วประเทศ สะท้อนให้เห็นว่าปัญหานี้ไม่ใช่เรื่องเฉพาะพื้นที่ แต่เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจในระดับชาติ ที่เกี่ยวข้องกับทั้งพฤติกรรมของผู้ประกอบการ ระบบการเงิน และความสามารถในการแข่งขัน ในส่วนข้อมูลจำแนกรายภาคธุรกิจพบว่า ภาคการบริการ เช่น ธุรกิจอาหารมหรสพ การก่อสร้าง และที่พักแรม เป็นสาขาธุรกิจที่มีลักษณะเป็นธุรกิจผิบบมากที่สุด โดยเฉพาะในกลุ่มธุรกิจรายย่อยซึ่งมีภาระดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายบริหารสูงมากกว่าความสามารถในการสร้างรายได้ รองลงมาคือ ภาคการค้า ภาคการผลิตและภาคธุรกิจการเกษตร ตามลำดับ ตามภาพที่ 6.2

แผนที่จำนวนและสัดส่วนธุรกิจผิบบ (Zombie Firm) แต่ละภูมิภาค

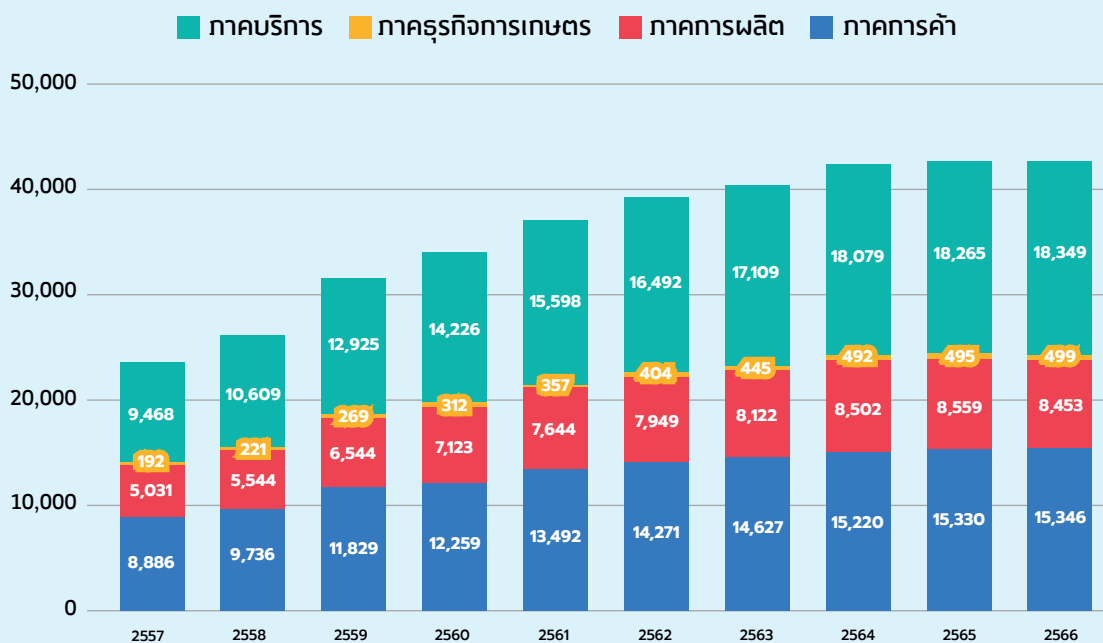
จำนวนธุรกิจผิบบน (Zombie Firm) แยกรายภาคธุรกิจ ระหว่างปี พ.ศ. 2557-2566

ที่มา : ข้อมูลงบการเงินปีต้นยุค พ.ศ. 2557-2566 จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

ภาพที่ 6.1 จำนวนธุรกิจ Zombie Firm แยกตามขนาดธุรกิจ (ปี 57-66) และสัดส่วนในแต่ละภูมิภาค (ปี 66)

จำนวนธุรกิจผิบบน (Zombie Firm) แยกรายภาคธุรกิจระหว่างปี พ.ศ.2557-2566

ที่มา : ข้อมูลงบการเงินปีต้นยุค พ.ศ. 2557-2566 จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

ภาพที่ 6.2 จำนวนธุรกิจผิบบน (Zombie Firm) แยกรายภาคธุรกิจ (ปี 57-66)

จากการวิเคราะห์สาเหตุพบว่า ปัญหาธุรกิจผิบบนเกิดขึ้นจากสามมิติสำคัญ ได้แก่ ด้านพฤติกรรมและกรอบความคิด (Mindset) ของผู้ประกอบการ ด้านโครงสร้างทางการเงินและด้านความสามารถในการแข่งขัน โดยแต่ละมิติมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกันจนทำให้ธุรกิจจำนวนมากไม่สามารถฟื้นตัวได้อย่างแท้จริง

ในมิติด้านพฤติกรรมและ Mindset พบว่า ผู้ประกอบการจำนวนมากติดอยู่กับกรอบความคิดแบบ “Stay Small” ซึ่งมองว่าการคงอยู่ในการประกอบกิจการขนาดเล็กคือความปลอดภัย และหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากการลงทุนใหม่ ๆ วัฒนธรรมแบบ “Quick Win” ที่เน้นผลสำเร็จระยะสั้นยังคงเป็นลักษณะเด่นของผู้ประกอบการ SME ไทย ทำให้ขาดการวางแผนระยะยาวและไม่พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลง ผู้ประกอบการจำนวนหนึ่งยึดติดกับความสำเร็จในอดีต ไม่กล้าเปลี่ยนแนวทางธุรกิจ ขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งกลัวความล้มเหลวและเลือกอยู่รอดเฉพาะหน้า มากกว่าที่จะสร้างการเติบโตในระยะยาว การตัดสินใจเชิงธุรกิจจำนวนมากยังอาศัยความเชื่อและประสบการณ์ส่วนตัวเป็นหลัก แทนที่จะอิงข้อมูลตลาดหรือคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้การปรับตัวที่เกิดขึ้นหลายครั้งเป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงผิวเผิน ไม่ได้แก้ไขปัญหาพื้นฐานของธุรกิจได้จริง

ในมิติด้านการเงิน ธุรกิจฝืดส่วนใหญ่ประสบปัญหาสภาพคล่องและภาระหนี้สินสูง โดยเฉพาะธุรกิจรายย่อยและขนาดย่อมที่ต้องพึ่งพาการกู้ยืมจากญาติหรือเพื่อนเป็นหลัก ขณะที่ธุรกิจขนาดกลางเริ่มพึ่งพาธนาคารพาณิชย์แต่ยังมี “ผลเป็น” ทางประวัติสินเชื่อ ซึ่งทำให้ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนใหม่ได้ โครงสร้างทางการเงินที่ไม่ยืดหยุ่นนี้ทำให้ผู้ประกอบการจำนวนมากติดอยู่ในวงจร “จ่ายได้แต่ดอกเบี้ย ลดต้นไม่ได้” การขาดระบบสินเชื่อที่มุ่งเน้นศักยภาพของกิจการในอนาคตแทนการประเมินจากงบการเงินในอดีต ยิ่งทำให้ธุรกิจเหล่านี้ไม่สามารถหลุดจากสถานะฝืดได้อย่างแท้จริง

เมื่อพิจารณาในมิติด้านความสามารถในการแข่งขัน พบว่าธุรกิจฝืดส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ในตลาดที่มีการแข่งขันรุนแรง หากแต่ขาดความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มภายในตนเอง ปัญหาหลักคือการพึ่งพาการผลิตในลักษณะ OEM ไม่มีแบรนด์ของตนเอง ขายผ่านคนกลางแทนการทำตลาดโดยตรง ไม่สามารถพัฒนาโมเดลบริการที่ผสมผสานเทคโนโลยีเข้ากับประสบการณ์ลูกค้า (High Tech-High Touch) ได้อย่างเหมาะสม ขณะที่ภาคบริการและภาคการค้าเป็นสาขาที่มีจำนวนธุรกิจฝืดมากที่สุด การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและพฤติกรรมผู้บริโภคกลายเป็นความท้าทายที่ธุรกิจส่วนใหญ่ยังไม่พร้อมจะปรับตัว

ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการ SME กว่า 500 ราย สะท้อนให้เห็นว่าธุรกิจส่วนใหญ่ยังอยู่ในภาวะเท่าทุนหรือขาดทุนในระยะสั้น แม้ยังคงดำเนินกิจการต่อไปแต่ขาดความสามารถในการเติบโตอย่างยั่งยืน ธุรกิจขนาดกลางมีแนวโน้มขาดทุนต่อเนื่องมากที่สุด ขณะที่ธุรกิจรายย่อยเผชิญปัญหาการบริหารเงินสดและต้นทุนที่เพิ่มขึ้น ผู้ประกอบการจำนวนมากระบุว่าปัญหาหลักคือการลงทุนในสิ่งใหม่ที่ลดลง การตัดสินใจชะลอการขยายกิจการเพราะขาดความมั่นใจในทิศทางเศรษฐกิจ รวมถึงภาระต้นทุนพลังงานและวัตถุดิบที่สูงขึ้น ภาพรวมสะท้อนว่าธุรกิจฝืดส่วนใหญ่ติดอยู่ในสภาวะ “อยู่รอดแต่ไม่เติบโต” และขาดแรงผลักดันจากภายนอกที่จะช่วยให้ฟื้นตัวได้

ปัจจัยภายนอก เช่น ราคาน้ำมัน นโยบายภาษีใหม่ ภาวะเศรษฐกิจถดถอย และการแข่งขันจากต่างประเทศ ส่งผลกระทบต่อธุรกิจฝืดอย่างมีนัยสำคัญ โดยเกือบครึ่งหนึ่งระบุว่าได้รับผลกระทบมากหรือรุนแรงจนเกือบหยุดชะงัก ขณะที่มีกลุ่มหนึ่งที่สามารถปรับตัวได้ดี มักเป็นธุรกิจขนาดเล็กที่มีโครงสร้างต้นทุนยืดหยุ่นกว่า ส่วนธุรกิจขนาดกลางกลับได้รับผลกระทบหนักที่สุดและมีความสามารถในการปรับตัวต่ำ การขาดกลไกบริหารความเสี่ยงและความยืดหยุ่นเชิงกลยุทธ์ทำให้ธุรกิจเหล่านี้ไม่สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจได้ทันท่วงที

เมื่อเจาะลึกพฤติกรรม การตัดสินใจของผู้ประกอบการ พบว่าธุรกิจฝืดส่วนใหญ่ไม่ได้ขาดประสบการณ์การทำธุรกิจตรงกันข้ามพวกเขามักเป็นผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ระดับปานกลาง เคยพยายามปรับตัวมาแล้วหลายครั้ง เช่น เปลี่ยนช่องทางขาย ปรับโครงสร้างกิจการ หรือทดลองสินค้าใหม่ แต่การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ไม่สามารถสร้างผลลัพธ์ที่ยั่งยืนได้ เพราะเป็นเพียงการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ไม่ได้ปรับปรุงสมรรถนะหลักของธุรกิจ การตัดสินใจส่วนใหญ่มีลักษณะระมัดระวังเกินไป ขาดความกล้าในการลงทุนและนวัตกรรม ทำให้ธุรกิจตกอยู่ในวงจรของการ “ปรับแล้วไม่สำเร็จ” ซ้ำแล้วซ้ำอีก

อีกประเด็นสำคัญคือแรงจูงใจในการคงอยู่ของธุรกิจผิบบ ผู้ประกอบการจำนวนมากไม่ปิดกิจการจากภาระหนี้สินที่ต้องชำระ เพราะยังได้รับความเข้าใจจากเจ้าหนี้ ไม่ว่าจะป็นธนาคารหรือญาติพี่น้อง ทำให้พวกเขาสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ โดยไม่ถูกบังคับให้เลิกกิจการหรือล้มละลาย การขาดแรงกดดันภายนอกผนวกกับความไม่พร้อมทางจิตใจในการปิดกิจการ ทำให้ผู้ประกอบการเลือก “อยู่ไปก่อน” แทนที่จะหาทางออกใหม่ ความไม่แน่นอนในโอกาสทางอาชีพหลังปิดกิจการ และการประเมินตนเองว่า “ยังพอไปได้” ทำให้การตัดสินใจยุติกิจการกลายเป็นสิ่งที่เลี่ยงที่จะดำเนินการต่อมากที่สุด

จากการสำรวจความคิดเห็นต่อมาตรการภาครัฐ พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลช่วยเหลือไม่ชัดเจน หรือเข้าใจ แต่ไม่เข้าเกณฑ์ ทำให้การเข้าถึงมาตรการช่วยเหลือมีประสิทธิภาพน้อย มาตรการที่ได้รับการประเมินว่าช่วยได้มากที่สุด คือ “กองทุนฟื้นฟู SME ดอกเบี้ยต่ำพิเศษ” รองลงมาคือการสร้างตลาดกลางสำหรับผลิตภัณฑ์ SME และโปรแกรม ค้ำประกันสินเชื่อโดยรัฐ สะท้อนถึงความต้องการเร่งด่วนในด้านการเงินและตลาดมากกว่าการพัฒนาเครือข่ายธุรกิจ ในระยะยาว ส่วนมาตรการที่ต้องการมากที่สุดคือการฝึกอบรมทักษะการบริหารและเทคโนโลยีใหม่ การให้คำปรึกษาทางการเงิน และการเข้าถึงเงินทุนหมุนเวียนต้นทุนต่ำ ซึ่งบ่งชี้ว่าธุรกิจเหล่านี้ต้องการเสริมศักยภาพธุรกิจตนเองก่อน ขยายสู่ตลาดใหม่

ในด้านนโยบาย ผู้ประกอบการมองว่ารัฐควรเร่งดำเนินการแก้ปัญหานโยบายราคาน้ำมัน การลดดอกเบี้ยสินเชื่อ และการจัดการหนี้ครัวเรือนเป็นลำดับต้น ๆ เพื่อบรรเทาภาระต้นทุนและเพิ่มอุปสงค์ในตลาด การสนับสนุนเฉพาะกลุ่ม เช่น การสร้างระบบพี่เลี้ยง (Coaching) การจัดตั้งคลินิกบัญชีและภาษี การสร้างพื้นที่ปลอดภัยให้ผู้ประกอบการปรับโครงสร้างธุรกิจโดยไม่ต้องกังวลการตรวจสอบภาษี ถูกเสนอให้เป็นกลไกสำคัญในการฟื้นฟูธุรกิจผิบบ รวมถึงแนวคิด การจัดตั้งแพลตฟอร์มจับคู่ธุรกิจเพื่อส่งเสริมการควรวรรวมกิจการของ SME ที่มีปัญหาใกล้เคียงกันให้สามารถเติบโตได้ร่วมกัน

ในภาพรวม ข้อเสนอเชิงนโยบายมุ่งเน้นไปที่การ “เปลี่ยนวิธีคิด” ของผู้ประกอบการ และ “เปลี่ยนวิธีสนับสนุน” ของภาครัฐไปพร้อมกัน นโยบายที่มีประสิทธิภาพ ควรเริ่มจากการสร้างกระบวนการเรียนรู้แบบลงมือทำจริง (Learning by Doing) เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ควบคู่กับการปรับระบบสินเชื่อให้สอดคล้องกับระยะของการฟื้นฟูธุรกิจ (Stage-Based Financing) และการประเมินศักยภาพในอนาคตมากกว่าการยึดติดกับประวัติทางการเงินในอดีต รวมทั้งการสร้างกลไกการปรับโครงสร้างหนี้และการฟื้นฟูธุรกิจที่มีประสิทธิภาพ สร้าง Best Practice ในการฟื้นฟูธุรกิจ พัฒนาระบบติดตามที่สามารถเห็นสัญญาณเตือนล่วงหน้าก่อนที่สุขภาพทางการเงินจะแย่ง สนับสนุนการสร้างความสามารถในการแข่งขันและพัฒนา Business Model เช่น การสร้างแบรนด์ตัวเองแทนการเป็น OEM และภาครัฐควรพัฒนาระบบพี่เลี้ยงมืออาชีพ การจัดตั้งกองทุนร่วมลงทุนสำหรับโครงการที่มีศักยภาพสูง และการสร้างกลไกประกันสินเชื่อเฉพาะกิจ เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองให้ SME ที่อยู่ในช่วงฟื้นฟู

กล่าวโดยสรุป ปัญหาธุรกิจผิบบในประเทศไทยไม่ใช่เพียงเรื่องของความล้มเหลวของกิจการรายใดรายหนึ่ง แต่เป็นอาการของระบบเศรษฐกิจที่ยังขาดกลไกสนับสนุนการปรับตัวอย่างยั่งยืน การแก้ไขจึงต้องอาศัยทั้งการเปลี่ยนกรอบความคิดของผู้ประกอบการ การปฏิรูประบบการเงิน และการสร้างสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เป็นธรรมและเอื้อต่อการเรียนรู้ การฟื้นฟู SME จากสถานะผิบบ จึงไม่ใช่เพียงการช่วยให้ “อยู่รอด” แต่คือการสร้างระบบนิเวศทางเศรษฐกิจที่สามารถ “เติบโตได้จริง” ในระยะยาว โดยมีภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการ ร่วมกันเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของการเปลี่ยนแปลงนี้

2

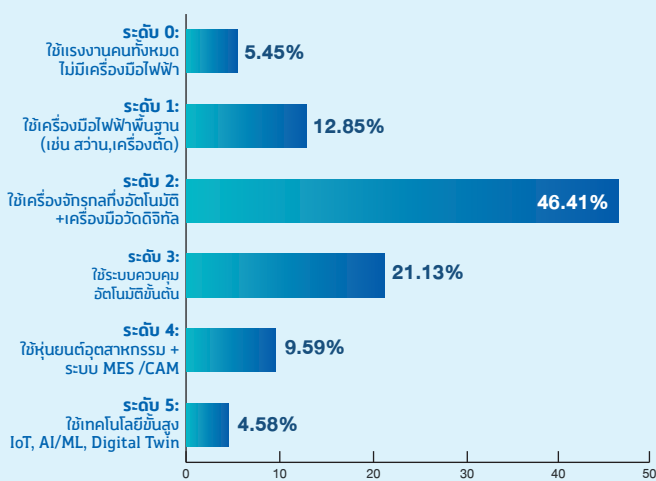
เจาะพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ประกอบการ SME ในภาคการผลิต ต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ของไทยกำลังเผชิญกับความท้าทายครั้งสำคัญที่สุดในรอบหลายทศวรรษ นั่นคือ “การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล” การเปลี่ยนผ่านดังกล่าวไม่ใช่เพียงการนำเครื่องมือหรือระบบดิจิทัลเข้ามาใช้ในกระบวนการดำเนินธุรกิจเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการปรับเปลี่ยนวิธีคิด รูปแบบการทำงาน และระบบการบริหารจัดการทั้งองค์กร เพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจดิจิทัล ดังนั้น การส่งเสริมให้ภาคธุรกิจโดยเฉพาะ SME สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม จึงเป็นยุทธศาสตร์ระดับชาติที่มีบทบาทสำคัญต่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และเตรียมความพร้อมสู่ระบบเศรษฐกิจดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ

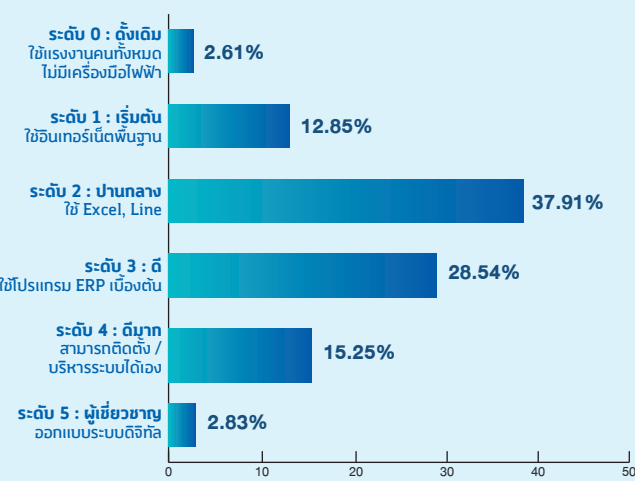
บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมและปัจจัยเชิงลึกที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการ SME ในภาคการผลิตในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ โดยอาศัยข้อมูลจากการสำรวจผู้ประกอบการกว่า 600 ราย ในภาคการผลิต การศึกษาเปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่ม OECD การทดลองเชิงพฤติกรรม และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การปรับตัวของ SME ไทย ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคเชิงโครงสร้าง พร้อมข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

จากผลการสำรวจพบว่า ผู้ประกอบการ SME ส่วนใหญ่อยู่ในสถานะของการใช้เทคโนโลยีในระดับปานกลาง กล่าวคือ ยังไม่ถึงขั้นการใช้เทคโนโลยีอัตโนมัติหรืออัจฉริยะ แต่เริ่มใช้เครื่องจักรกลกึ่งอัตโนมัติ ระบบวัดดิจิทัล และเครื่องมือช่วยบริหารจัดการพื้นฐาน โดยภาคการผลิตใช้เครื่องจักรกึ่งอัตโนมัติและเครื่องมือวัดดิจิทัลมากที่สุด ขณะที่การบริหารจัดการยังพึ่งพาเครื่องมือพื้นฐานอย่างเช่น โปรแกรมบัญชี Excel หรือการสื่อสารผ่าน Line ตามภาพที่ 6.3 ซึ่งสะท้อนว่า ภาคธุรกิจไทยยังอยู่ระหว่างการเปลี่ยนจากระบบดั้งเดิมไปสู่ระบบดิจิทัลเต็มรูปแบบ ช่องว่างนี้ไม่ได้เกิดจากการขาดแคลนเทคโนโลยีเท่านั้น แต่ยังเกิดจากปัจจัยทางพฤติกรรม ความเชื่อ และอคติในการตัดสินใจของผู้ประกอบการเองด้วยการที่ SME ส่วนใหญ่ยังชะลอการลงทุนในเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น หุ่นยนต์อุตสาหกรรม Internet of Things (IoT) หรือ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) มักสะท้อนถึงความไม่มั่นใจในผลตอบแทน และความกลัวความเสี่ยงทางการเงิน ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญที่ขัดขวางการยกระดับศักยภาพการแข่งขัน

ระดับเทคโนโลยีปัจจุบันขององค์กร เทคโนโลยีด้านการผลิต

ระดับเทคโนโลยีปัจจุบันขององค์กร เทคโนโลยีด้านการบริหารจัดการ

ที่มา : จากผลสำรวจกลุ่มตัวอย่าง เรื่องเจาะพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ประกอบการ SME ต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ปี 2568 สสว.

ภาพที่ 6.3 ระดับการใช้เทคโนโลยีขององค์กรในด้านการผลิตและด้านการบริหารจัดการ

จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาหลักของผู้ประกอบการสามารถจำแนกได้เป็น 3 มิติสำคัญ ได้แก่ มิติด้านทรัพยากร และงบประมาณ มิติด้านทักษะและความรู้ และมิติด้านความสัมพันธ์ในองค์กร โดยมีรายละเอียดของปัญหาแต่ละมิติ ดังนี้

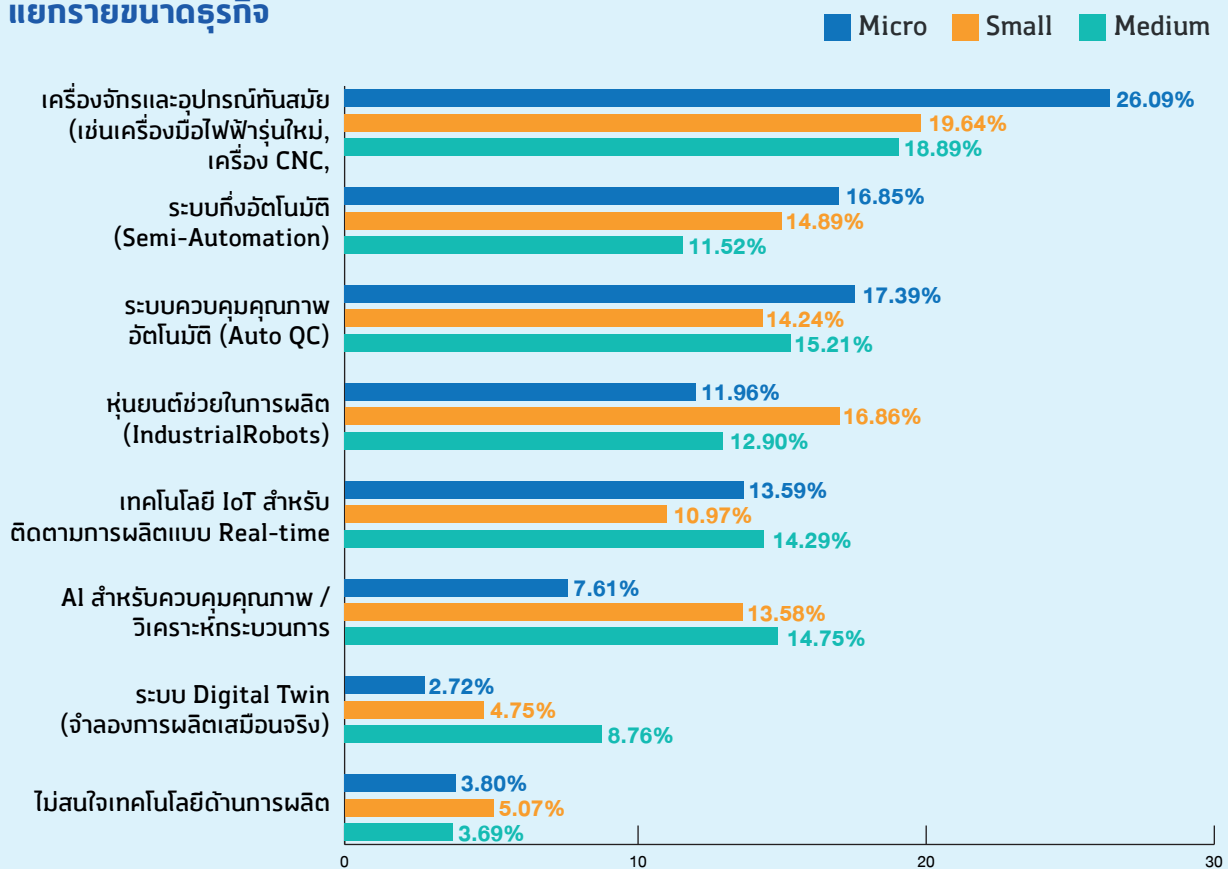
1) ด้านทรัพยากรและงบประมาณ พบว่างบประมาณสำหรับการลงทุนด้านเทคโนโลยียังไม่ชัดเจนในหลายธุรกิจ ส่วนใหญ่ยังใช้เงินทุนหมุนเวียนภายในมากกว่าการกู้ยืมจากภายนอก ทำให้การลงทุนใหม่ต้องพิจารณาอย่างระมัดระวัง

2) ด้านทักษะและความรู้ พบว่าระดับความรู้ด้านเทคโนโลยีของพนักงานแตกต่างกันตามขนาดธุรกิจ โดยธุรกิจรายย่อยมักมีบุคลากรที่ใช้เพียงอีเมลหรือโซเชียลมีเดีย ขณะที่ธุรกิจขนาดกลางเริ่มมีพนักงานที่สามารถใช้ระบบการบริหารจัดการภายในองค์กร Enterprise Resource Planning (ERP) หรือเครื่องจักรควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ได้

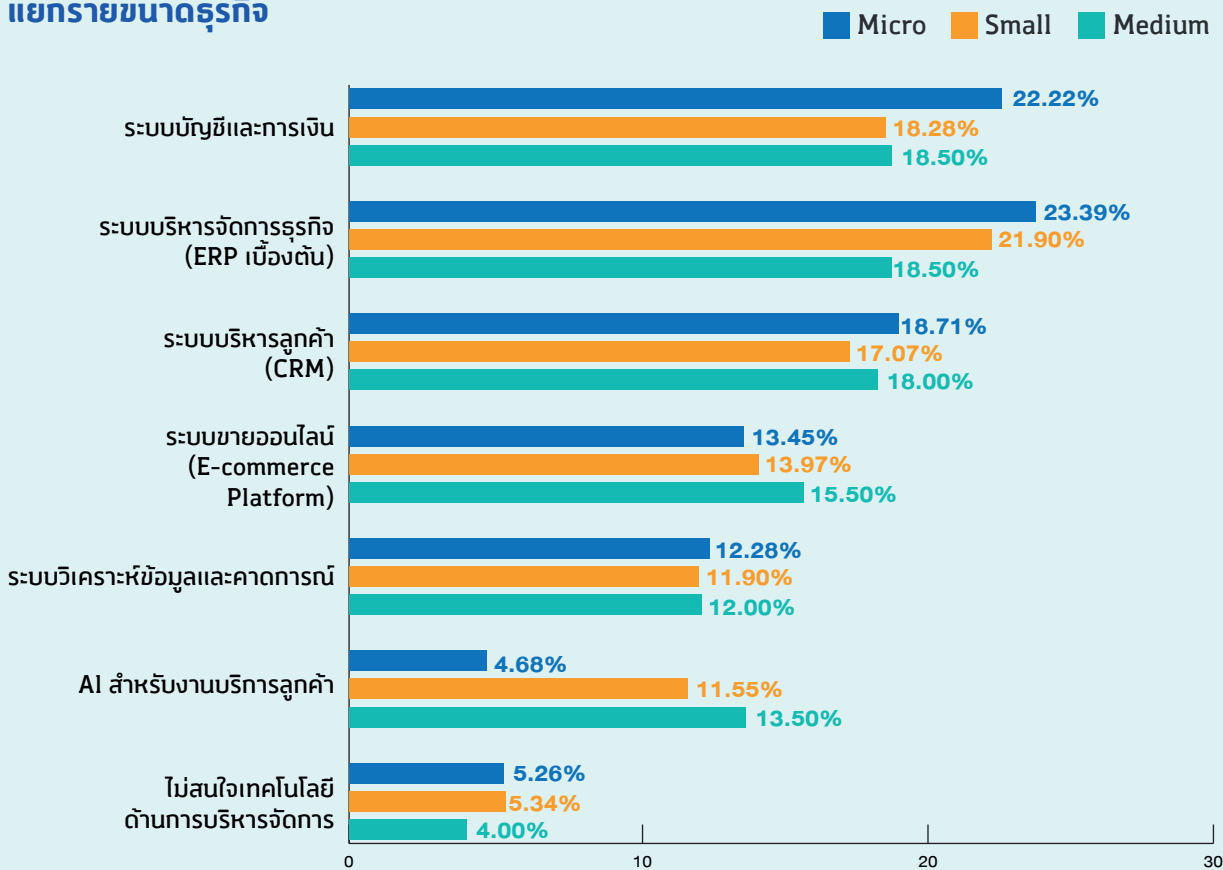
3) ด้านความสัมพันธ์ในองค์กร พบว่าความขัดแย้งระหว่างรุ่น โดยเฉพาะระหว่างผู้บริหารรุ่นก่อตั้ง (Gen 1) กับรุ่นทายาท (Gen 2) เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเปลี่ยนผ่าน เพราะแม้รุ่นทายาทจะมองเห็นโอกาสที่จะเกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีมากกว่า แต่การตัดสินใจลงทุนยังอยู่ในมือของผู้ก่อตั้งซึ่งมักมีทัศนคติระมัดระวังและยึดติดกับรูปแบบเดิมของธุรกิจ

ในทางปฏิบัติ พบว่าธุรกิจรายย่อยมุ่งยกระดับจากแรงงานคนสู่การใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ทันสมัย ขณะที่ธุรกิจขนาดย่อมสนใจหุ่นยนต์ช่วยผลิตและ AI ควบคุมคุณภาพ ส่วนธุรกิจขนาดกลางมุ่งไปที่เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น Digital Twin และ AI ที่ช่วยวิเคราะห์กระบวนการผลิต แสดงให้เห็นว่า ขนาดของธุรกิจมีอิทธิพลต่อทิศทางการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยธุรกิจขนาดย่อมมักให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีที่สามารถนำมาใช้ได้ทันที มีความคุ้มค่าและเห็นผลในระยะสั้น ขณะที่ธุรกิจขนาดกลางมีแนวโน้มที่จะลงทุนในเทคโนโลยีที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ต้องใช้เงินทุนสูง แต่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและประสิทธิภาพในระยะยาวได้ ตามภาพที่ 6.4

เทคโนโลยีที่สนใจใช้ในอนาคต เทคโนโลยีด้านการผลิต แยกรายขนาดธุรกิจ

เทคโนโลยีที่สนใจจะใช้ในอนาคต เทคโนโลยีด้านการจัดการ แยกรายขนาดธุรกิจ

ที่มา : จากผลสำรวจกลุ่มตัวอย่าง เรื่องเจาะพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ประกอบการ SME ต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ปี 2568 สสว.

ภาพที่ 6.4 ระดับการใช้เทคโนโลยีขององค์กรในด้านการผลิตและด้านการบริหารจัดการ

เมื่อพิจารณาอุปสรรคและความท้าทายในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พบว่าผู้ประกอบการ SME ส่วนใหญ่ยังเผชิญข้อจำกัดด้านการบริหารจัดการ โดยเฉพาะความคลาดเคลื่อนในการคำนวณต้นทุน การตั้งราคาที่ไม่สอดคล้องกับต้นทุนจริง การขาดข้อมูลสต็อกแบบเรียลไทม์ และการตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่ล่าช้า ขณะที่ด้านการผลิต ปัญหาหลักคือการขาดแคลนแรงงานฝีมือและต้นทุนแรงงานสูงขึ้น ส่งผลให้ธุรกิจขาดความสามารถในการแข่งขันและไม่สามารถขยายกำลังการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะท้อนให้เห็นว่าการขาดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกระทบตรงต่อขีดความสามารถในการแข่งขัน ความน่าเชื่อถือ และศักยภาพการเติบโตของธุรกิจ SME

อุปสรรคสำคัญของการลงทุนในเทคโนโลยีการผลิต คือ ต้นทุนเครื่องจักรที่มีราคาสูง ซึ่งกระทบต่อธุรกิจทุกขนาด โดยธุรกิจรายย่อยและขนาดย่อมกังวลเรื่องการคืนทุนและการขาดแคลนช่างเทคนิค ขณะที่ธุรกิจขนาดกลางต้องเผชิญกับข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐานและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงของแรงงาน นอกจากนี้ ทุกขนาดธุรกิจยังประสบปัญหาการจัดหาอะไหล่และบริการซ่อมบำรุง ซึ่งสะท้อนถึงความไม่พร้อมของระบบสนับสนุนในท้องถิ่น

สำหรับเทคโนโลยีด้านการบริหารจัดการ อุปสรรคสำคัญได้แก่ ขั้นตอนการใช้งานที่ซับซ้อน การขาดความรู้ทางเทคโนโลยี และความไม่มั่นใจในผลตอบแทนจากการลงทุน โดยเฉพาะในกลุ่มธุรกิจรายย่อยและขนาดย่อมที่ขาดบุคลากรด้าน IT มากกว่าธุรกิจขนาดกลาง นอกจากนี้ ทุกขนาดธุรกิจยังมีความกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยของข้อมูลและการเลือกระบบที่เหมาะสม ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการขาดทักษะดิจิทัลเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไข ดังนั้น การลงทุนด้านดิจิทัลจึงเป็น “ความจำเป็นเร่งด่วน” มากกว่าจะเป็นเพียง “ทางเลือก”

ในด้านเทคโนโลยีสะอาดและแนวคิด ESG ระดับความรู้และการนำไปใช้ยังแตกต่างกันตามขนาดธุรกิจ โดยธุรกิจขนาดกลางมีความเข้าใจและการประยุกต์ใช้มากที่สุด รองลงมาคือธุรกิจขนาดย่อมที่เริ่มให้ความสนใจและหาข้อมูลเพิ่มเติม ขณะที่ธุรกิจรายย่อยยังมีความเข้าใจจำกัดและยังไม่ชัดเจนถึงความเชื่อมโยงของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางธุรกิจและแรงกดดันจากภายนอกยังมีบทบาทสำคัญต่อการเร่งหรือชะลอการปรับตัวของธุรกิจ ผลสำรวจเพิ่มเติมชี้ว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังไม่รู้สึกถึงแรงกดดันจากลูกค้าหรือคู่ค้าให้ต้องใช้เทคโนโลยีมากขึ้น และมองว่าการแข่งขันในตลาดท้องถิ่นยังสามารถดำเนินไปได้โดยไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงมากนัก ความเข้าใจเช่นนี้ทำให้หลายธุรกิจยังไม่เร่งลงทุนในเทคโนโลยีใหม่ ทั้งที่ในระดับมหภาค แนวโน้มเศรษฐกิจโลกกำลังขับเคลื่อนไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ภายใต้กรอบนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและมาตรฐาน ESG ที่เข้มงวดมากขึ้น โดยเฉพาะในตลาดส่งออกและห่วงโซ่อุปทานของบริษัทขนาดใหญ่ และบริษัทข้ามชาติ ซึ่งเริ่มกำหนดเงื่อนไขด้านการลดคาร์บอนและการใช้เทคโนโลยีสะอาดเป็นข้อบังคับในการค้าเพิ่มขึ้น

ประเด็นที่น่าสนใจอีกประการคือ ช่องว่างระหว่างนโยบายภาครัฐกับการรับรู้ของผู้ประกอบการ ผลการสำรวจพบว่า SME ส่วนใหญ่ไม่ทราบถึงมาตรการสนับสนุนของรัฐที่มีอยู่ และยังพึ่งพาข้อมูลจากเครือข่ายส่วนตัวหรือสมาคมธุรกิจมากกว่า การสื่อสารของภาครัฐจึงไม่สามารถเข้าถึงผู้ประกอบการได้อย่างทั่วถึง แม้จะมีมาตรการทางการเงิน เช่น เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ หรือโครงการ Matching Fund แต่กลไกการสนับสนุนที่ผู้ประกอบการต้องการเพิ่มเติม คือการให้คำปรึกษาแบบตัวต่อตัว การอบรมทักษะดิจิทัลที่เหมาะสมกับระดับของตน และระบบทดลองใช้เทคโนโลยีที่ช่วยลดความเสี่ยงก่อนการลงทุนจริง ช่องว่างนี้จึงไม่เพียงเป็นปัญหาด้านการสื่อสาร แต่ยังสะท้อนถึงความจำเป็นที่รัฐต้องเปลี่ยนบทบาทจาก “ผู้ให้เงินสนับสนุน” มาเป็น “ผู้ร่วมสร้างสมรรถนะ” ให้ SME ใช้เทคโนโลยีอย่างยั่งยืน

เมื่อพิจารณาในเชิงพฤติกรรม พบว่าผู้ประกอบการมีลักษณะของ “อคติทางความคิด” ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ เช่น การกลัวความสูญเสีย (loss aversion) ทำให้ลังเลต่อการลงทุนใหม่ แม้จะมีศักยภาพในการเพิ่มผลผลิต การยึดติดกับสถานะเดิม (status quo bias) ทำให้หลีกเลี่ยงการเปลี่ยนระบบที่คุ้นเคย และความมั่นใจเกินจริง (overconfidence bias) ที่ทำให้เจ้าของกิจการเชื่อว่าธุรกิจของตนยังสามารถแข่งขันได้โดยไม่ต้องพึ่งเทคโนโลยี ทั้งหมดนี้เป็นกลไกทางจิตวิทยาที่ขัดขวางการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลในมิติทางเศรษฐศาสตร์ แม้ผู้ประกอบการจะรับรู้ถึงคุณค่าของเทคโนโลยี แต่ความกลัวและอคติทางความคิดยังคงทำให้การตัดสินใจล่าช้า และพลาดโอกาสในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการจัดการ

ในส่วนของแนวทางต่างประเทศ จากกรณีศึกษาในกลุ่มประเทศ OECD พบว่า ผู้ประกอบการ SME ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการปรับตัวสู่ดิจิทัล (Digitalization) โดยนำเทคโนโลยีและข้อมูลดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการทำงาน เพื่อเพิ่มยอดขายในประเทศและขยายฐานลูกค้าเป็นลำดับแรก รองลงมาคือการยกระดับประสิทธิภาพและลดต้นทุนการดำเนินงาน ซึ่งเป็นแนวโน้มที่สอดคล้องกับทิศทางของประเทศไทย อย่างไรก็ตาม ประเทศเหล่านั้นมีระบบสนับสนุนจากภาครัฐที่เป็นระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการอบรม การให้คำปรึกษา และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาควิชาการ ขณะที่ในประเทศไทย ระบบสนับสนุนดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการพัฒนาและบูรณาการ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของแต่ละกลุ่มธุรกิจ และขยายโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะดิจิทัลให้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

บทความฉบับนี้จึงเสนอแนวทางเชิงนโยบายที่สำคัญ 5 เรื่องในการเร่งการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในภาคธุรกิจ SME ได้แก่

- 1 การจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระดับภูมิภาค** โดยเสนอให้จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมฯ ทำหน้าที่เป็นกลไกกลางในการให้คำปรึกษา ถ่ายทอดความรู้ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการในลักษณะ Peer-to-Peer เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์อย่างแท้จริง พร้อมให้บริการคำปรึกษาแบบ On-Demand Support ที่ตอบโจทย์ปัญหาเฉพาะด้านเทคโนโลยีของแต่ละธุรกิจ ตลอดจนจัดตั้งพื้นที่ทดลองใช้เทคโนโลยี (Customer-Centric Sandbox) เพื่อทดสอบและประเมินผลเชิงประจักษ์ก่อนการขยายผลเชิงพาณิชย์
- 2 การพัฒนาโครงการที่เลี้ยงดิจิทัล (Digital Mentoring Program)** มุ่งเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยืดหยุ่นทางจิตใจของผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Resilience) ควบคู่กับการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี การแก้ปัญหา และการตัดสินใจเชิงดิจิทัล ผ่านระบบพี่เลี้ยงที่ต่อเนื่องในระยะยาว เพื่อสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ และการสนับสนุนอย่างยั่งยืน
- 3 มาตรการสนับสนุนทางการเงิน (Financial Support)** เสนอให้พัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่ยืดหยุ่นและตอบโจทย์การลงทุนด้านเทคโนโลยีของ SME ได้แก่ สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำแบบมีเงื่อนไขที่เชื่อมโยงกับผลลัพธ์การพัฒนา โครงการทดลองใช้เทคโนโลยีก่อนลงทุน (Technology “Try & Buy”) เพื่อให้ SME สามารถประเมินประสิทธิภาพก่อนตัดสินใจลงทุนจริง กองทุนร่วมลงทุน (Matching Fund) ที่เน้นผลลัพธ์ทางธุรกิจเป็นตัวชี้วัดสำคัญ สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อการทดลองและนวัตกรรม ครอบคลุมค่าใช้จ่ายด้าน R&D และการทดลองที่อาจไม่ประสบผลสำเร็จ
- 4 การจัดทำแผนพัฒนาตามระดับความพร้อมทางดิจิทัล (Digital Maturity Roadmap)** แผนพัฒนาควรรเชื่อมโยงทั้งด้านเทคโนโลยีและวัฒนธรรมองค์กร โดยกำหนดลำดับขั้นของการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ได้แก่
ระดับที่ 1: สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล
ระดับที่ 2: ส่งเสริมการบูรณาการกระบวนการทำงานระหว่างหน่วยงาน
ระดับที่ 3: พัฒนางค์กรสู่ “วัฒนธรรมแห่งการทดลองและเรียนรู้”
- 5 การเชื่อมโยง SME เข้ากับห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Integration)** ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่าง SME กับธุรกิจขนาดใหญ่บนพื้นฐานของเป้าหมายร่วมกัน โดยสนับสนุนให้ SME ใช้เทคโนโลยีมาตรฐานเดียวกัน เพื่อยกระดับสู่การเป็นคู่ค้าเชิงกลยุทธ์ พร้อมออกแบบกลไกความร่วมมือที่สร้างความสมดุลเชิงอำนาจระหว่าง SME กับธุรกิจขนาดใหญ่ เช่น สัญญาที่เป็นธรรม การแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเหมาะสม และการมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

โดยภาพรวมแล้ว การผลักดันให้ SME ไทยก้าวสู่เศรษฐกิจดิจิทัลไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางเทคนิคหรือเงินทุนเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องอาศัยการเปลี่ยนแปลงเชิงวัฒนธรรมทางธุรกิจและแนวคิดของผู้ประกอบการเอง การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การให้คำปรึกษาที่ต่อเนื่อง และการออกแบบนโยบายที่คำนึงถึงพฤติกรรมการตัดสินใจจริงของผู้ประกอบการ คือหัวใจสำคัญของการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจดิจิทัลอย่างยั่งยืน หากภาครัฐสามารถปรับบทบาทจาก “ผู้ให้” มาเป็น “ผู้ร่วมสร้าง” ภาคเอกชนสามารถปรับจาก “ผู้รอ” มาเป็น “ผู้ลงมือ” และภาควิชาการเข้ามาเป็น “ผู้เชื่อมโยงความรู้” ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเปลี่ยนผ่านของ SME ไทยจะไม่ใช่เพียงการรับเทคโนโลยีใหม่ แต่คือการยกระดับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศให้พร้อมรับอนาคตอย่างแท้จริง

คณะผู้จัดทำรายงานภาวะเศรษฐกิจ SMEs

ที่ปรึกษา

ปณิตา ชินวัตร	รองผู้อำนวยการสำนักงานรักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักงาน
วชิระ แก้วทอง	รองผู้อำนวยการสำนักงาน
ลลนา เกกิงรัมย์	ช่วยผู้อำนวยการสำนักงาน

บรรณาธิการ

เรขา ศรีสมบูรณ์	ผู้อำนวยการฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ
ปริญญา เลื่อนชิด	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ
รัตน คุ้มมณี	หัวหน้าส่วนติดตามและวิเคราะห์สถานการณ์
ธนบดี ธนพงษ์กฤตย์	หัวหน้าส่วนพัฒนาเครื่องมือและประมาณการเศรษฐกิจ
ศุภริน เจริญพานิช	หัวหน้าส่วนวิเคราะห์เตือนภัยทางเศรษฐกิจ

ผู้จัดทำเนื้อหา ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ

1. ภาพรวมเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย ไตรมาสที่ 3/2568
กัญญา สนวา kanya@sme.go.th
02-142-9180
2. GDP SME และการประมาณการเศรษฐกิจ ไตรมาสที่ 3/2568
นัทฏฐกฤต นิธิประภา nattakrit@sme.go.th
02-142-9181
3. การวิเคราะห์เครื่องชี้วัดสถานการณ์และดัชนีผลผลิต SME รายสาขา ไตรมาสที่ 3/2568
อรรถพล ทองอุ่น atthapon@sme.go.th
02-142-9174
แพรวไพลิน อยู่รอด praewpailin@sme.go.th
02-142-9178
รวชนี พ่วงนาคพันธ์ thawachinee@sme.go.th
02-142-9173
4. สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศของ SME ไตรมาสที่ 3 และ 9 เดือนแรกของปี 2568
นัทฏฐกฤต นิธิประภา nattakrit@sme.go.th
02-142-9181
ปริญญา แป้นแก้ว patinya@sme.go.th
02-142-9177
5. ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ไตรมาสที่ 3/2568 และแนวโน้มไตรมาสที่ 4/2568
ดวงพร สิงห์โต tuangporn@sme.go.th
02-142-9175
6. โอกาสและความท้าทายของ SME ไทยในปัจจุบัน
โสภณ เวื่อนนรีรัตนกุล sophon@sme.go.th
02-142-9182

ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ออกแบบและจัดพิมพ์ : บริษัท วิชั่น พรินท์ส จำกัด
www.visionprepress.com โทร. 084-723-6912, 02-147-3175-6

สสว. สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม

osmep สสว

osmep

www.sme.go.th

osmep

osmep

Call Center 1301